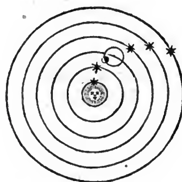
PHILIPPI LANSBERGI

VRANOMETRIAE LIBRI TRES.

In quibus, Lunæ, Solis, & reliquorum Planetarum, & inerrantium Stellarum diſtantiæ à Terra, & magnitudines, hactenus ignoratæ perſpicuè demonſtrantur.

Ad Illuſtres & Potentes Zelandiæ Ordinum Delegatos.

MIDDELBVRGI ZELANDIÆ.

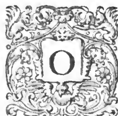
Apud ZACHARIAM ROMANVM Bibliopolam. ANNO cIↄ. Iↄ. c. xxxi.

Felices animæ quibus hæc cognoscere primùm,
Inque domos superas scandere cura fuit.
Credibile est illos pariter vitijsque jocisque
Altius humanis exeruisse caput.
Non Venus, & vinum sublimia pectora fregit,
Officiumq; fori, militiæq; labor:
Nec levis ambitio, perfusaq; gloria fuco,
Magnarumve fames sollicitavit opum.
Ad movêre oculis distantia sydera nostris,
Ætheraq; ingenio supposuere suo.
Sic petitur cælum, non ut ferat Ossan Olympus,
Summaq; Peliacus sydera tangat apex.

Ovidius libro Fastorum I.

ILLVSTRIBVS
ET POTENTIBVS
ZELANDIAE
ORDD. DELEGATIS,
DOMINIS ET FAVTO-
RIBVS MEIS.

Viri Illustres, Viri Potentes.

Pus novum, quod in pręsentia Vobis offero, à magnis Viris ante me affectatum est, sed à nemine in hunc usque diem ad umbilicum perductum. Primus, quod sciam, injecit ei manus ARISTARCHVS SAMIVS, Philosophus inter Gręcos magni nominis, & Mathematicus eximius. Cujus præclarum opus, *De Solis & Lunæ dimensione*, etiamnum extat; in quo summa ope nititur *distantias Solis & Lunæ à Terra, eorumque magnitudines* κατὰ τὸν ἐπιστημονικὸν λόγον ostendere. Sed labore prorsus inani. Supponit enim non pauca falsa pro veris, ex quibus verum colligere non potuit. Hoc tamen in ęo scripto immortali laude dignum præstitit, quod totum *Solis & Lunæ dimetiendi artificium*, diagrammate ad vivum expresserit. Cujus usum etsi ipse videtur ignorasse, HIPPARCHVS ta-

men RHODIVS, Vir miræ ſagacitatis, & uſum ejus percalluit, & primus omnium eum publicavit. Edidit enim peculiarem Tractatum, in quo, revocato in uſum ARISTARCHI diagrammate, *magnitudines & intervalla trium corporum*, SOLIS, LVNÆ, & TERRÆ, γεωμετρικῶς demonſtravit. Liber ipſe, quod dolendum eſt, injuria temporum perijt, ſed Demonſtratio, ſummo DEI beneficio, adhuc ſupereſt. Extat enim apud PTOLEMÆVM, libro magni Operis V, cap. XV; ubi PTOLEMÆVS, diſtantiam Solis a Terra inveſtigat, tantamque eſſe demonſtrat, quantam ante ſe HIPPARCHVS invenerat. Neque id mirum. Nam cum amborum hypotheſes eſſent eædem, eademque demonſtrandi methodus, fieri non potuit, quin & demonſtrata eſſent eadem.

Ad Demonſtrationem verò ipſam quod attinet, eſt ea quidem Geometrica, verùm uſque adeò intricata, ut qui PTOLEMÆVM ſequuti ſunt, eam hypotheſibus ſuis accommodare nequiverint. Nam ut ALBATEGNIVS, primus PTOLEMÆI ſecutor, eâdem rectè uſus non eſt; ita etiam Neoterici REGIOMONTANVS, COPERNICVS, BRAHÆVS, & alij Viri magni, ejuſdem uſum non penitus calluerunt. Magnitudines enim & diſtantiæ Luminarium à Terra, quas ſcriptis ſuis prodiderunt, nulla ratione ex eorum hypotheſibus oſtendi poſſunt. Vnde manifeſtum eſt, inter tot præclaros viros, qui SOLIS & LVNÆ dimenſioni hactenus incubuerunt, duos ſaltem eſſe, qui modum ejus perfectè ſciverunt, HIPPARCHVM & PTOLEMÆVM. Qui ipſi nihilominus *diſtantias &*

magni-

magnitudines SOLIS & LVNÆ, perperam definierunt: non quidem ullo demonstrationis ipsorum vitio, sed quod falsis hypothesibus usi sint, pro veris.

Hæc cum ita sint, putavi me facturum esse operę precium, si non modo HIPPARCHI demonstrationem, obscurè a PTOLEMÆO propositam, simpliciter & nudè reponerem, sed & *Veras Luminarium a Terra distantias, verasque magnitudines*, hucusque ignoratas, ex certis & indubitatis hypothesibus ostenderem. Id enim & scitu jucundum est, & magnum quoque in Astronomiâ habet usum. Sumpsi igitur hoc arduum Opus, cum bono DEO, in manus, idque post multas & diuturnas Vigilias, CHRISTO Duce, & Auspice CHRISTO, ad exitum perduxi. Pertractavi autem in illo quicquid ad VRANOMETRIAM pertinet, nihil in illa intactum, nihil indemonstratum relinquens. Nam & LVNÆ, & SOLIS, & ERRANTIVM, & INERRANTIVM STELLARVM *distantias* à TERRA, *& magnitudines*, Geometricè ostendi; & quæ hactenus a Priscis & Neotericis publicatæ sunt, manifestè refutavi.

Volui autem, Illustres & Potentes Viri, hoc nostrùm Opus Celsitudini Vestræ inscribere; duabus potissimum de causis. Primò quod Vestrum esset; satum quippe & natum in Vestro solo, & favoris Vestri radijs ad hanc maturitatem perductum. Secundò, quod Vestro Nomine publicatum, omnibus scirem futurum esse gratius. Nam etsi non possit non esse gratum per se, promulgatum tamen cum mentione incliyti Vestri Nominis, non poterit non esse multò gra-

tius. Oro igitur Vos etiam atque etiam, ut novum hunc agelli Vestri proventum, Vobis nunc à me reverenter oblatum, benigna manu accipere dignemini; eumque habere ut novum observantiæ & gratitudinis meæ erga Vos testimonium. Id si à Vobis impetro, non cessabo, quoad vivam, officio & pietate omni Vobis satisfacere, DEVMQVE OPT. M. ex animo precari, ut Vos diu servet incolumes, REIPVBLICÆ, ECCLESIÆ, NOBIS. Valete

Illustres & Potentes Viri. MIDDELBVRGI, è secessu meo. Anno Æræ CHRISTI Vulgaris cIↄ. Iↄ. c. xxxi. Æræ veræ cIↄ. Iↄ. c. xxxiv. Ætatis meæ anno LXX fluente.

Illustri & Potenti Vestræ Celsitudini.

Devotissimus

P. LANSBERGIVS.

Candido LECTORI *Salutem.*

VM postrema Elementa VRANOMETRICA describerem, quæ valdè confusa & perturbata in schedis liturarijs habebam, longo morbo ante oppressus, non potuit fieri, quin quemadmodum morbus in nobis multa sui, ita nos in scriptis multa morbi vestigia relinqueremus. Inter quæ præcipuum est, quod Sphæræ fixarum semidiametrum, à nobis Elemento VII Libri III *Vranometriæ* demonstratam particul. 280000000, quarum Semidiameter Sphæræ Terræ est 10000; in sequentibus Elementis, aliud agentes, posuerimus Semidiametrorum Terræ 280000000; ipsamque Sphæræ Terræ Semidiametrum earundem $1498\frac{1}{2}$, ejusque Cubum 3364884747: quæ errata, candide Lector, tam benevolè mihi condonabis, quàm facilè deprehendes, ea non mentis, sed calami festinantis errata esse. Rogatum ergo te habeo, ut ubique pro his verbis; *Semidiametrorum Terræ*, reponas *particularum Semidiametri Sphæræ Terræ*: & pro *Semidiametro Sphæræ Terræ* $1498\frac{1}{2}$ *Semidiametrorum Terræ*, perpetuò legas, *Semidiametrum Sphæræ Terræ particularum* 10000: deniq; pro *Cubo* è Semidiametro Sphæræ Terræ 3364884747, ponas *Cubum* 1000000000000. Ita enim omnia sibi constabunt, & sequentia Elementa erunt verissima.

ELEM. XXI. *Stella fixa primi honoris major est Sphæra Terræ sexagesies septies, & unius semisse ferè.*

ELEM. XXIII. *Stella fixa secundi honoris excedit Sphæram Terræ vigesies ferè.*

ELEM. XXV. *Stella fixa tertij ordinis, major est Sphæra Terræ octies, & semisse unius ferè.*

ELEM. XXVII. *Stella fixa quarti ordinis, major est Sphæra Terræ bis & semisse unius.*

ELEM. XXIX. *Stella fixa quinti ordinis minor est Sphæra Terræ ter, & quintâ parte unius.*

ELEM. XXXI. *Stella fixa sexti ordinis minor est Sphæra Terræ vigesies & quinquies, cum besse unius.*

Hæc sunt, candide Lector, quæ corrigi & restitui abs te velim, ne incorrecta legendo, operam ludas.

Magni-

Magnitudines Corporum cœleſtium hoc Opere demonſtratæ.

LVNA minor eſt TERRA vicibus $45\frac{1}{2}$, per 12 Elementum Libri I.

SOL major eſt TERRA vicibus 434 ferè, per 12 Elementum Libri II.

SOL major eſt LVNA vicibus 19770, per idem Elementum.

Stella MERCVRII minor eſt TERRA duodecies, per 10 Elementum Libri III.

Stella VENERIS minor eſt TERRA vicibus $3\frac{1}{2}$, per 12 Elementum.

Stella MARTIS minor eſt TERRA octies, per 14 Elementum.

Stella IOVIS major eſt TERRA vicibus $25\frac{2}{3}$, per 16 Elementum.

Stella SATVRNI major eſt TERRA vicibus $46\frac{2}{3}$, per 18 Elementum.

Stella fixa Iæ magnitudinis major eſt Sphæra TERRÆ vicibus $67\frac{1}{2}$ ferè, per 21 Elementum.

Stella fixa IIæ magnitudinis major eſt Sphæra TERRÆ vicibus 20 ferè, per 23 Elementum.

Stella fixa IIIæ magnitudinis major eſt Sphæra Terræ vicibus $8\frac{1}{2}$ ferè, per 25 Elementum.

Stella fixa IVæ magnitudinis major eſt Sphæra TERRÆ vicibus $2\frac{1}{2}$, per 27 Elementum.

Stella fixa Væ magnitudinis minor eſt Sphæra TERRÆ vicibus $3\frac{1}{3}$, per 29 Elementum.

Stella fixa VIæ magnitudinis minor eſt Sphæra TERRÆ vicibus $25\frac{2}{3}$, per 31 Elementum.

IEHOVA *Domine noſter, quàm magnificum eſt nomen tuum in univerſa terra!*

Cœli enarrant gloriam tuam, & opus manuum tuarum indicat eorum expanſum. PSAL. 8. verſ. 2. & PSAL. 19. verſ. 2.

PROLE-

PROLEGOMENA
in Elementa
VRANOMETRICA
ad candidum Lectorem.

LAVDIVS PTOLEMÆVS *Astronomus Alexandrinus, demonstraturus Intervalla & Magnitudines trium corporum,* Solis, Lunæ, & Terræ, *Libro* v Magni Operis capite xv & xvi, *quatuor supponit, quæ jam ante sepius exploraverat; & super ijs, tanquam super angulari lapide, fundamenta demonstrationis suæ ponit.* Primum *est, Lunam sitientem & plenam, quando apogea est, distare à centro Terræ semidiametris Terræ* 64 $\frac{1}{6}$. Secundum, *Lunæ semidiametrum apparentem tunc esse scrupulorum* 15′ 40″. Tertium, *apparentem umbræ Terræ semidiametrum esse in eo ipso Lunæ transitu scrupulorum* 40′ 45″. Postremum *est, Solis apogæi semidiametrum apparentem esse scrupulorum* 15′ 40″, *æqualem scil. semidiametro Lunæ apogeæ.*

Demonstratio verò Ptolemæi *etsi sit* ἐπιστημονική, *adeò tamen perplexa est, ut qui* Ptolemæum *sequuti sunt, nec retexere illam potuerint, nec eandem Hypothesibus suis adaptare. Operę pretium igitur facturus sum, si eam nudè & simpliciter proponam, ut quæ hactenus à Viris magnis de* Intervallis & Magnitudinibus Solis, Lunæ, & Terræ, *prodita sunt, ad eam, tanquam ad lydium lapidem probari possint.*

Esto igitur in apposito schemate centrum Solis apogæi A, *centrum Lunæ apogeæ in Conjunctionibus & Oppositionibus* L, *centrum Terræ*

** B, *deni-*

B, *denique Umbræ apogeæ centrum* C; *sintque hæc quatuor centra in eadem recta linea* ALBCD. *Ducatur deinde recta* EGD, *tangens Solis orbem in* E, *Terræ orbem in* G, *& Umbræ orbem in* I, *continueturque ea in mucronem Umbræ* D. *Post ducantur radij* AE, BG, *&* CI *normales ipsi* ABD: *tandemque connectantur* BE, AG, BI, *&* KI, *quam oportet parallelam esse ipsi* AC. *Quibus ita præstructis, ponatur* IK, *vel æqualis illi* BC *ex constructione, partium* $64\frac{1}{6}$, *quarum* BG *semidiametrus Terræ est* 1. *Item, angulus* LBM *statuatur scrup.* 15′ 40″; *angulus* CBI *scr.* 40′ 45″; *denique angulus* ABE *scr.* 15′ 40″, *æqualis scil. angulo* LBM.

Propositum Nobis est ex his Ptolemæi *Hypothesibus definire* Intervalla *&* Magnitudines *trium corporum,* Solis, Lunæ, *&* Terræ, *& quæ præterea ad eam rem spectant. Id ut commodè fiat,*

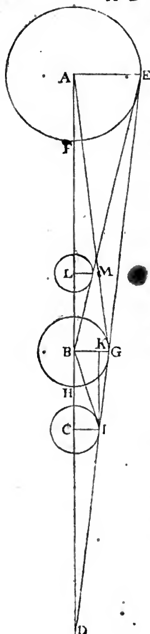
I.

Assumatur primùm triangulum rectangulum BCI, *in quo datur angulus* CBI *semidiametri Umbræ apparentis scrup.* 40′ 45″, *cum latere* BC *partium* $64\frac{1}{6}$ *quarum* BG *est* 1; *vel in primis scrupulis, particularum* 3850, *quarum* BG *est* 60. CI *igitur vera Umbræ semidiametrus erit particul.* $45\frac{6386700}{10000000}$. *Nam*

Ut BC 10000000 *ad* CI *tangentem anguli* B 118542; *ita* BC 3850 *ad* CI $45\frac{6386700}{10000000}$ *veram Umbræ semidiametrum. Quæ ablata ex* BG 60, *relinquit* KG, *particularum* $14\frac{3613300}{10000000}$.

II.

Secundò sumatur triangulum rectangulum GKI *datorum laterum: nam* KG *est particularum* $14\frac{3613300}{10000000}$, *&* KI 3850, *æqualis scil. ipsi* BC, *propter parallelogrammum* BI. *Angulus igitur* ad

ad I *erit ſcrup.* 12′ 49″. *Nam*

Vt KI 3850 *ad* KG $14\frac{3611500}{10000000}$; *ita* KI 10000000, *ad* KG 37302 *tangentem anguli ad* I *ſcrup.* 12′ 49″. *Eſt autem hic angulus æqualis angulo* ADG *dimidij coni umbræ Terræ*, *per* 4 *ſexti* Euclidis. *Ablato igitur eo ex angulo* AGE *ſemidiametri Solis apparentis*, *ſcrup.* 15′ 40″, *remanet angulus* BAG *parallaxios Solis horizontalis ſcrup.* 2′ 51″.

III.

Tertiò accipiatur triangulum rectangulum GBD, *in quo datur latus* BG *particul.* 60, *cum angulo ad* D *ſcr.* 12′ 49″. BD *igitur axis Vmbræ erit part.* 16084. *Nam*,

Vt BG *ſinus anguli* D 37302 *ad* BD *ſinum complementi* 9999930; *ita* BG 60 *ad* BD 16084.

Axis igitur Vmbræ eſt particularum 16084, *quarum* BG *eſt* 60; *vel partium* 268 4′, *quarum ſemidiametrus Terræ eſt* 1.

IV.

Quartò capiatur triangulum rectangulum ABG, *in quo datur latus* BG 60, *cum angulo ad* A *ſcrup.* 2′ 51″. AB

igitur Distantia Solis apogæi à centro Terræ erit particularum 72376. *Nam*

Vt BG *sinus anguli* A 8290 *ad* A B *sinum complementi* 9999996; *ita* BG 60 *ad* AB 72376.

Itaque Sol apogæus distat à centro Terræ particulis 72376, *quarum semidiametrus Terræ est* 60; *vel partibus* 1206 16′, *quarum semidiameter Terræ est* 1.

V.

Quintò assumatur triangulum rectangulum BAE, *in quo datur latus* AB 72376, & *angulus* ABE *semidiametri Solis apparentis scrup.* 15′ 40″: *ergò* AE *semidiametrus Solis vera erit* 329 $\frac{82}{100}$. *Nam*

Vt AB 10000000 *ad* AE 45571 *tangentem anguli* B; *ita* AB 72376 *ad* AE 329 $\frac{82}{100}$, *semidiametrum Solis veram.*

Est ergò semidiametrus Terræ ad semidiametrum Solis, ut 60 *ad* 329 $\frac{82}{100}$, *vel ut* 6000 *ad* 32982.

VI.

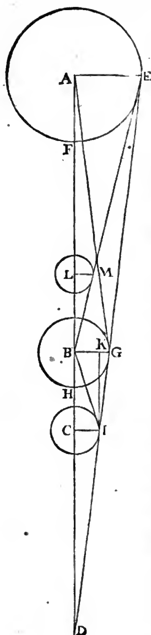
Sextò sumatur triangulum rectangulum BLM, *in quo datur latus* BL *particul.* 3850 *quarum* BG *est* 60, *cum angulo* B *semidiametri Lunæ apparentis scrup.* 15′ 40″: *itaque* LM *semidiametrus Lunæ vera erit particularum* 17 $\frac{54}{100}$. *Nam*

Vt BL 10000000 *ad* LM *tangentem anguli* B 45571; *ita* BL 3850 *ad* LM 17 $\frac{54}{100}$, *semidiametrum Lunæ veram.*

Est ergò semidiameter Terræ ad semidiametrum Lunæ ut 60 *ad* 17 $\frac{54}{100}$, *vel ut* 6000 *ad* 1754.

Semidiameter verò Solis est ad semidiametrum Lunæ ut 32982 *ad* 1754.

Quo-

Quoniam verò globi, per ultimam XII Euclidis *sunt in tripla ratione suorum Dimetientium, si triplicaverimus semidiametros Solis, Lunæ, & Terræ jam demonstratas, provenient partes* 166, *quibus Sol major est Terrâ; item partes* 40 *quibus Luna minor est Terrâ; denique partes* 6648, *quibus Sol major est Lunâ. Quæ nobis fuerunt ostendenda.*

Atque hoc quidem modo Intervalla & Magnitudines trium corporum, Solis, Lunæ, & Terræ, *ex* Ptolemæi *Hypothesibus demonstrantur: consentanea quidem ipsius Numeris, sed ab Apparentiis (ut à successoribus ejus deprehensum est) multùm diversa.*

Recensebo nunc deinceps, quid alij post Ptolemæum *hisce de rebus tradiderint: ostendamque, ea nec Hypothesibus eorum, nec Cælo esse consentanea. Incipiam autem ab* Albategnio. *Is enim primus omnium observavit* Ptolemæi *Hypotheses non congruere Apparentiis, ideoque ex parte illas mutavit. Statuit enim cum* Ptolemæo, *Apogæi Solis semidiametrum scrupulorum* 15′ 40″: *item maximam Lunæ novæ & plenæ à centro Terræ Distantiam semidiametrorum Terræ* 64⅙ : *negat autem tunc apparentem Lunæ semidiame-*

diametrum majorem esse scrup. 14′45″; *& Umbræ semidiametrum apparentem scr.* 38′20″. *Ex quibus sequi putat Solis apogæi parallaxim horizontalem, scrupul.* 3′ 0″; *ejusque à centro Terræ Distantiam partium* 1146; *& axim Umbræ partium* 254, *quarum semidiametrus Terræ est* 1. *Quæ tamen ex ipsius Hypothesibus nullâ ratione deduci possunt.*

Sit enim in superiori Diagrammate BC *Distantia Lunæ apogææ à centro Terræ partium* $64\frac{1}{2}$, *quarum* BG *est* 1; *angulusque* CBI *semidiametri Umbræ apparentis in eodem Lunæ transitu scrup.* 38′20″: *item angulus* ABE *semidiametri Solis apparentis scrup.* 15′40″. *Dico angulum* BAG *parallaxios Solis horizontalis esse scrup.* 0′26″, *non scrup.* 3′0″: *item* AB *Distantiam Solis Apogæi à centro Terræ esse semidiametrorum Terræ* $7936\frac{1}{2}$, *non* 1146; *Denique* BD *axim Umbræ esse semidiametrorum Terræ* 225 33′, *non* 254.

I.

Primùm enim in triangulo rectangulo BCI, *ex dato latere* BC *particularum* 3850 *quarum* BG *est* 60, *& angulo* B *scr.* 38′20″, *invenitur* CI *vera semidiametrus Umbræ particul.* $42\frac{9317350}{10000000}$. *Nam*

Ut BC 10000000 *ad* CI *tangentem anguli* B 111511; *ita* BC 3850 *ad* CI $42\frac{9317350}{10000000}$.

Ablatâ autem CI, *id est* BK *ex* BG, *relinquitur* KG, $17\frac{682650}{10000000}$.

II.

Secundò in triangulo rectangulo GKI, *ex dato latere* KG

17-

17 $\frac{682650}{10000000}$, & KI, id est, BC 3850, colligitur angulus ad I scrup. 15′ 14′. Nam

Ut KI 3850 ad KG 17 $\frac{682650}{10000000}$, ita KI 10000000 ad KG 44333 tangentem anguli I scrup. 15′ 14″; qui æqualis est angulo BDG coni Umbræ Terræ dimidij.

Aufer igitur hunc ex angulo ABE, semidiametri Solis apparentis scrup. 15′ 40″, & remanebit angulus BAG parallaxios Solis horizontalis scrup. 0′ 26″.

III.

Tertiò in triangulo rectangulo DBG, ex dato latere BG particul. 60, & angulo ad D scrup. 15′ 14″, manifestatur latus BD particul. 13533. Nam

Ut BG sinus anguli D 44333 ad BD sinum complementi 9999901; ita BG 60 ad BG axim Umbræ particul. 13533.

Axis igitur Umbræ est particul. 13533, quarum BG est 60, vel partium 225 33′, quarum semidiameter Terræ est 1.

IV.

Postremo in triangulo rectangulo ABG, ex dato latere BG 60, & angulo ad A scr. 0′ 26″, innotescit latus AB particul. 476190. Nam

Ut BG sinus anguli A 1260 ad AB sinum complementi 9999999, ita BG 60 ad AB 476190, Distantiam Solis apogæi à Terræ centro.

Sol igitur apogæus distat à Terræ centro particulis 476190 quarum BG est 60, vel partibus 7936: quarum semidiameter Terræ est 1. Quæ demonstrare oportuit.

Apparet ergo ex ijs quæ jam demonstrata sunt, Intervalla Solis, Lunæ,

Lunæ, & Terræ, quæ ex Hypothesibus Albategnij *deducuntur, longè alia esse ab Intervallis quæ ipse prodidit: & proinde Hypotheses* Albategnij *nec probas esse, nec Cælo consentaneas; sicuti etiam ante nos notavit* Nicolaus Copernicus *Libro* Revolutionum IIII cap. XIX.

Verùm quod de Albategnianis *Hypothesibus verè judicavit* Copernicus, *eas nec probas esse, nec Apparentiis consentaneas: id quoque de ipsius* Copernici *Hypothesibus judicandum est. Vult enim ille, Lunam novam & plenam in summa Abside distare à centro Terræ semidiametris Terræ 65½: item apparentem ipsius semidiametrum tunc esse scrup. 15′ 0″, & semidiametrum Vmbræ scrup. 40′ 18″: denique apparentem Solis apogæi semidiametrum, scrupul. 15′ 50″. Putatque ex his sequi, Parallaxin Solis apogæi horizontalem scrup. 2′ 55″; ejusque à centro Terræ Distantiam semidiametrorum Terræ 1179; & axem Vmbræ earundem 265. Sed errat toto cælo.*

Sit enim in superiori figura BC *partium 65½, quarum* BG *est 1, vel scrupulorum primorum 3930, quorum* BG *est 60: item* CBI *angulus sit scrup. 40′ 18″, &* ABE *angulus scrupul. 15′ 50″: dabitur ex his Parallaxis Solis horizontalis scrupul. 3′ 39″, non 2′ 55″: item Distantia Solis à centro Terræ, semidiametrorum Terræ 941 53′, non 1179; & axis Vmbræ earundem 282⅙, non 265.*

I.

Primùm enim in triangulo rectangulo BCI, *ex dato latere* BC *particul. 3930, & angulo ad* B *scrupul. 40′ 18″, invenitur* CI *particul.* $46\frac{721760}{1000000}$. *Nam*

Vt

Vt BC 10000000 *ad* CI 117232 *tangentem anguli* B; *ita* BC 3930 *ad* CI 46 $\frac{721760}{10000000}$. *Subductâ igitur* CI, *id est* BK *ex* BG *part.* 60, *residua est* KG *particul.* 13 $\frac{9278240}{10000000}$.

II.

Secundò in triangulo rectangulo IKG, *ex datis lateribus* KI & KG, *reperitur angulus ad* I *scrup.* 12′ 11″. *Nam*

Vt KI 3930 *ad* KG 13 $\frac{9278840}{10000000}$; *ita* KI 10000000 *ad* KG 35439, *tangentem anguli* I *scrup.* 12′ 11″; *cui æqualis est angulus* BDG *coni Vmbræ Terræ dimidius. Aufer igitur hunc ex angulo* ABE, & *reliquus erit angulus* BAG *parallaxios Solis horizontalis scr.* 3′ 39″.

III.

Tertiò in triangulo rectangulo DBG, *ex dato latere* BG & *angulo ad* D, *prodit latus* BD *particul.* 16930. *Nam*

Vt BG *sinus anguli* D 35439 *ad* BD *sinum complementi* 9999936; *ita* BG 60 *ad* BD *axem Vmbræ particul.* 16930.

Est itaque axis igitur Vmbræ particul. 16930,

***

16930, *quarum* BG *est* 60, *vel partium* 282¼, *quarum semidiametrus Terræ est* 1.

IV.

Postremò, in triangulo rectangulo BAG, *ex dato latere* BG, *& angulo* BAG, *innotescit latus* AB *particul.* 56513. *Nam*

Ut BG *sinus anguli* A 10617 *ad* AB *sinum complementi* 9999994, *ita* BG 60 *ad* AB 56513, *Distantiam Solis apogæi à centro Terræ.*

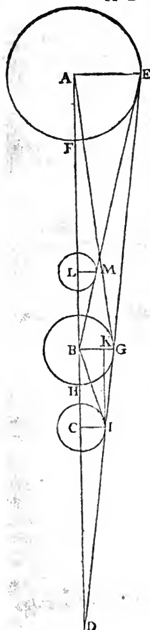
Itaque Sol apogæus distat à centro Terræ particulis 56513, *quarum* BG *est* 60, *vel partibus* 941 53′, *quarum semidiametrus Terræ est* 1. *Quæ nobis erant demonstranda.*

Manifestum igitur est, Intervalla Solis, Lunæ, & Terræ Copernicæa, *non minus abesse à vero quàm* Albategniana, *adeoque non magis hujus quam illius Hypothesibus esse standum.*

Copernicum sequitur Tycho Brahæus, *cujus Hypotheses à viris magnis cæteris præferuntur; sed opinione magis quam ratione ductis. Nam si perinde ut cætera ad demonstrationem protrahantur, apparebit eas non modo non præstare cæteris, verùm etiam à veritate longiùs abesse. Statuit enim* Brahæus *Lunam sitientem & plenam in summâ Abside, distare a centro Terræ, semidiametris terræ* 58 8′, *& tunc apparentem Lunæ semidiametrum esse scrup.* 16′ 0″; *& semidiametrum Umbræ apparentem scr.* 43′ 0″, *denique apparentem Solis semidiametrum in Apogæo scrup.* 15′ 0″. *Atqui hæc nullâ ratione concinnari possunt.*

Sit enim BC *in præcedente schemate partium* 58 8′, *quarum* BG *est* 1, *vel scr.* 3488, *quarum* BG *est* 60; *item angulus* CBI

scrup.

ſcrup. 43′ 0″ ; & ABE *angulus ſcrup.* 15′ 0″ ; *dabitur primùm ex his* CI *particul.* $43\frac{6306944}{10000000}$. *Eſt enim in triangulo rectangulo* BCI

Vt BC 10000000 *ad* CI 125088 *tangentem anguli* B ; *ita* BC 3488 *ad* CI $43\frac{6306944}{10000000}$. *Ablatâ autem* CI, *id eſt* BK *ex* BG, *remanet* KG *part.* $16\frac{3693056}{10000000}$. *Quamobrem in triangulo rectangulo* IKG *eſt*

Vt KI 3488 *ad* KG $16\frac{3693056}{10000000}$; *ita* KI 10000000 *ad* KG 46930, *tangentem anguli* I *ſcrup.* 16′ 8″ ; *qui æqualis eſt angulo* BDG *coni Vmbræ Terræ dimidio.*

Debebat autem hic angulus minor eſſe angulo ABE *ſemidiametri apparentis Solis ſcr.* 15′ 0″ ; *quia mucro Vmbræ* D *longiùs diſtare debet ab* A *centro Solis, quam centrum Terræ* B. *Atqui angulus* BDG *major eſt angulo* ABE, *&* *proinde mucro Vmbræ* D *propior ſit centro Solis, quam* B *centrum Terræ ; quod eſt abſurdum & planè* ἀδύνατον.

Evidens igitur eſt, Tychonis Brahæi *Hypotheſes non modò non eſſe probas, ſed nequidem ſibi conſtare, neque ullo modo poſſe inter ſe conciliari.*

Porrò, ad Tychonicas *quoque Hypotheses quam proximè accedunt* Christiani Longomontani, *&* Ioannis Kepleri *Hypotheses. Facit enim ille Distantiam novæ plenæque Lunæ à Terra, in media Solis Distantia, semidiametrorum Terræ* 57 38′; *&* *apparentem Lunæ semidiametrum scrup.* 16′ 0″: *item apparentem Umbræ semidiametrum scrup.* 43′ 0″; *& Solis apparentem semidiametrum scrup.* 15′ 0″. *Ex quibus datur in præcedente nostro Diagrammate* CI *semidiametrus Vmbræ vera particul.* $43\frac{2554304}{10000000}$. *Nam*

Ut BC 10000000 *ad* CI *tangentem anguli* CBI 125088; *ita* BC 3458 *ad* CI $43\frac{2554304}{10000000}$ *veram Vmbræ semidiametrum. Quæ ablata ex* BG 60, *relinquit* KG $16\frac{7445696}{10000000}$.

Cognitâ vero KG, *innotescit angulus* KIG, *vel æqualis illi* BDG, *coni Umbræ Terræ dimidij, scrup.* 16′ 37″. *Nam*

Ut KI 3458, *ad* KG $16\frac{7445696}{10000000}$; *ita* KI 10000000 *ad* KG 48422, *tangentem anguli coni Umbræ Terræ dimidij scrupul.* 16′ 38″.

Est autem hic major angulo ABE *semidiametri Solis apparentis, scrup.* 15′ 0″; *cùm deberet esse minor. Peccant igitur* Christiani Longomontani *Hypotheses eodem modo quo* Tychonicæ. *Quod erat demonstrandum.*

Ad Kepleri *vero Hypotheses quod attinet, etsi eæ primâ fronte videantur præstare Tychonicis, eo quod* Hipparchi *Diagrammati respondeant; penitiùs tamen inspectæ, non minus absurdæ esse deprehenduntur quam* Tychonicę. *Facit enim* Keplerus *semidiametrum Vmbræ apparentem in transitu Lunæ apogeæ scr.* 44′ 22″, *putatque hanc veriorem esse eâ quam* Tycho *ex Eclipsibus Lunæ Demonstravit*

vit

vit scr. 43′ 0″. Sed valde fallitur opinione suâ. Demonstrabimus enim Nos, favente DEO, *Libro* Vranometriæ II *elemento* 6, *apparentem semidiametrum Vmbræ in transitu Lunæ apogeæ adhuc minorem esse* Tychonicâ. *Assumptâ igitur* Tychonicâ, *ut veriore, unà cum reliquis* Kepleri *Hypothesibus, quæ perparum à* Tychonicis *differunt, prodeunt ex illis ferè eadem, quæ nos supra ex* Tychonis *Hypothesibus deduximus. Vndè manifestum est*, Kepleri *Hypotheses non minus laborare falso & absurdo, quam* Tychonicas. *Quod etiam erat ostendendum.*

Hucusque à nobis demonstratum est, quotquot in hunc diem ab Astronomis Hypotheses usurpatæ sunt, ad Solem Lunamque mensurandum, omnes esse à veritate & Cælo alienas: & proinde alijs Hypothesibus esse opus, puta, quæ & sibi constent, & Cælo exactè consentiant. Has Nos, post tot secula, quibus à tot magnis Viris frustra quæsitæ sunt, nunc sistimus in conspectum tuum, Candide Lector, *una cum* Solis, Lunæ, errantium, & inerrantium Stellarum *Intervallis, & Magnitudinibus. Quæ omnia grata tibi futura spero, & utilia tibi fore opto. Tu tantùm benignè ea accipe, & attentè lege: & cùm vera esse deprehenderis, da locum veritati, &* DEO OPT. M. *gloriam; à quo omne munus bonum, donumque perfectum proficiscitur. Vale, amice Lector, & laboribus nostris fave.* Middelburgi, *è Secessu meo. Ipsis Calendis Martijs. Anno Christi Dei*, CIↃ IↃC. XXXI.

IN
VRANOMETRIAM

Reverendi Viri

D. PHILIPPI LANSBERGII,

Astronomiæ Restauratoris indefessi.

O qui perennes Syderum vertigines,
Qui clausa Mundi limina, & Cæli vias,
Recludis Orbi: totque retrò seculis
Abstrusa prodis, edocesque posteros,
PHILIPPE: quis Te versibus queat satis
Laudare? quisve Nomini famam tuo
Referre tantis comparem laboribus?
Tu (quod negatum est maximis ævi Viris)
Solis recessus, ultimosque tramites,
Orbemque *Phœbes*, & *Suprema Sydera*,
Metiris arte: Tu *Planetarum* vagos
Numerisque, mensurisque, describis *Globos*.
Non ista Cælo *Hipparchicus* potuit labor,
Non cura mentis igneæ *Samij senis*,

Dedū-

Deducere alto: jure quamvis hi suæ
Inventionis, vindicent primas sibi.
Ptolemæus ipse (maximus rerum licet
Cælestium scrutator) *Albategnius*,
Copernicusque, & ille *Tycho* nobilis,
Quæ prodidere, à *Veritatis* limine
Procul recedunt: quippe firmâ neutiquam
Ratione demonstrata; sed caligine,
Aut non ferendis involuta erroribus.

At ipsa nunc sudore *Veritas* tuo
Reperta, Terris exerit dium caput,
Vir magne, Teque laureâ cinctum venit;
Vt omnibus parata quæ dudum fuit,
Peritura nunquam, detur uni Gloria.

Scribebat L. M. Q.

MARTINVS HORTENSIVS
Delpho-Batavus.

EIVS-

EIVSDEM

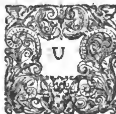
In demonſtratum tandem SOLIS à centro Terræ Intervallum.

QVæ ſtetit in medio victricis Gloria palmæ,
Quamq; ſuam voluit quilibet Aſtronomus:
Tandem LANSBERGI *ſudoribus, omine fauſto,*
Ceſſit; & ornatùm Nobile *venit* Opus.
Scilicet ut quondam ſolum exſpectavit Vlyſſem
Penelope, quanquam mille petita procis.
Sic ea, dum toties captatur pluribus una,
Uni non potuit non remanere Viro.

PHILIP-

PHILIPPI LANSBERGII
VRANOMETRIAE
LIBER PRIMVS,
DE
Dimensione LVNÆ.

ELEMENTVM I.

RANOMETRIA *est praxeos Geometriæ pars nobilissima, qua adspectabile cœlum benè metimur.*

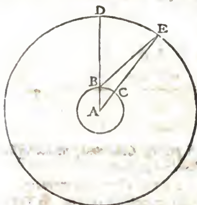
Tota mensurandi ars, quam Græci *Geometriam*, id est, Terræ dimensionem appellant, non modò Terræ, sed & Cœli dimensionem complectitur. Quam latè enim *magnitudo* patet, tam latè quoque se exerit *Geometria*; puta ad altissimum usque Cœlum. Verùm ut Cœlum multò sublimius, nobiliusque est Terrâ, ita etiam Cœli dimensio multis modis præstat dimensioni Terræ. Dignissima igitur est hæc præclara Scientia, in quam gnaviter incumbant, quicunque veram adspectabilis Cæli magnitudinem scire desiderant. Per hanc quippe proportiones, & magnitudines Corporum, Orbiumque cælestium mensurantur; totaque cæli admiranda compages, non tantum oculis visenda proponitur, sed & manibus quodammodo palpanda; ad DEI OPT. MAX. laudem & gloriam, & nostri ædificationem.

ELEM. II. *Partes Vranometriæ sunt tres. Prima metitur Lunæ à Terrâ distantiam, Lunæque magnitudinem ad Terram. Secunda distantiam Solis à Terra, Solisque magnitudinem ad Terram & Lunam. Tertia errantium & inerrantium stellarum distantias à Terra, illarumque magnitudines ad Terram, harum ad Terræ sphæram.*

Tres hæ dimensiones injiciunt cælo quodammodo scalas. Per primam enim ascenditur à Terra in globum Lunæ. Per secundam à globo

Lunæ in globum Solis. Per tertiam à globo Solis in errantium & inerrantium ſtellarum globos.

ELEM. 3. *Diſtantia Lunę à centro Terræ colligitur ex altitudine Lunæ meridianæ, tum viſa, tum vera, & ſemidiametro Terræ. Eſt enim ut ſinus differentię altitudinis Lunæ meridianæ viſæ & veræ, ad ſinum diſtantię Lunæ meridianæ viſę à vertice, ita etiam Terrę ſemidiameter, ad diſtantiam Lunę à centro Terræ.*

Eſto in adjuncto Diagrammate maximus Terræ circulus B C B, ejuſq; ſemidiameter A B, & centrum A; Ex quo deſcribatur alter circulus D E D, ad quem Terræ circulus inſignem habeat magnitudinem. Sitque D polus horizontis, & Lunæ centrum E, conſtitutæ in Meridiano circulo D E D; in quem emittantur rectæ A E & B E, illa ex A Terræ centro, hæc ex B Terræ ſuperficie. Habebimus tunc Triangulum Obliquangulum A B E datorum angulorum. Nam angulus B A E eſt angulus diſtantiæ Lunæ meridianæ veræ à vertice: angulus A B E eſt reſiduus ad ſemicirculum diſtantiæ Lunæ viſæ meridianæ à vertice: tertiuſque angulus A E B eſt differentia altitudinis Lunæ meridianæ viſæ & veræ, hoc eſt parallaxis altitudinis Lunæ; cujus ope manifeſtatur A E Diſtantia Lunæ à centro Terræ. Eſt enim per 14. Tertij Trigonometriæ noſtræ,

Vt A B ſinus anguli A E B differentiæ altitudinis Lunæ meridianæ viſæ & veræ, ad A E ſinum anguli A B E diſtantiæ Lunæ meridianæ viſæ à vertice; ita AB Terræ ſemidiametrus, ad AE diſtantiam Lunæ à centro Terræ. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. 4. *Altitudo Lunæ meridiana viſa obſervatur per amplum Quadrantem, ex ſolida materia conſtructum, & in gradus nonaginta, graduumque ſcrupula prima accuratè diviſum.*

Si Luna ſit διχότομος in principio ♋, accipitur tum ſupremi, tum infimi Lunæ limbi altitudo meridiana apparens, & ſemiſſis differentiæ altitudinum aufertur ex altitudine ſupremi limbi, vel additur ad altitudinem infimi; utrovis enim modo obtinetur altitudo centri Lunæ meridiana apparens.

Quod

Quod si Luna vel πανσέληνος, vel pleno satis lumine lucens versetur circa initium ♋, accipitur centri Lunæ altitudo meridiana apparens per umbram, haud aliter quàm Solis altitudines interdiu capiuntur. Quæ ratio & compendiosior est, & certior præcedente.

ELEM. 5. *Altitudo Lunę meridiana vera, colligitur ex loco Lunæ vero in longitudinem & latitudinem. Denique verus Lunę locus in longitudinem & latitudinem, eruitur calculo ex restitutis Lunę motibus.*

Vtriusque exempla perspicua, favente Deo, dabimus in proximo Elemento.

ELEM. 6. *Maxima novæ vel plenæ Lunæ à centro Terræ distantia, est semidiametrorum Terrę 64 ½.*

Id nos ex pluribus Observationibus ad Lunam collegimus; quarum tres præcipuas recensebo, quas summa cura & studio olim Goesæ habuimus.

OBSERVATIO PRIMA.

Primam accepimus anno Christi 1600, 11 Die Martij, horis à Meridie æqualibus 6; invenimusque per amplum Quadrantem, artificiosè ex ære conflatum, probeque divisum; altitudinem centri Lunæ meridianam grad. 63 51′. Supremus enim Lunæ limbus altus fuit grad. 64 7′ ½, & infimus grad. 63 34′ ½.

Vera autem centri Lunæ altitudo meridiana, per numerationem inventa est grad. 64 17′ ½. Nam verus Lunæ locus ex restitutis Lunæ motibus supputatus est in grad. 1 14′ 21″ ♋, cum latitudine borea grad. 2 18′ 43″. Quod ita demonstro.

Ab initio annorum Christi ad hanc observationem sunt anni Iuliani pleni 1599, menses anni bissextilis duo, dies 10, horæ sub Meridiano Goesano, apparenter & exactè 6. Ad quod tempus hi motus medij colliguntur.

	Sex.	gr.	′	″
Medius Lunæ à Sole	1	24	12	24.
Anomalia Centri	2	48	24	48.
Anomalia Orbis	4	8	31	39.
Medius Lunæ à vero Æquinoctio	1	23	37	20.
Medius latitudinis Lunæ	0	56	22	58.

Porro ex hisce medijs Lunæ motibus eruitur verus Lunæ locus in longitudinem & latitudinem, hoc modo:

A 2 Sit

Sit in adjuncto Diagrammate recta A B eccentrotes Lunæ minima, particularum 8600, quarum semidiameter Orbis Lunæ E P est 100000; A D maxima eccentrotes particularum earundem 13340; & proinde B D maximæ & minimæ eccentricitatis Lunæ differentia particul. 4740, ejusque semissis B C 2370. Facto dein C centro, describatur intervallo B C circellus D E B D, in quo numeretur à B versus D, id est, in consequentia, anomalia centri gr. 168 24′ 48″; erit tunc arcus B E grad. 168 24′ 48″, & D E reliquus ad semicirculum grad. 11 35′ 12″; ejusque sinus E F particul. 20084, & complementi C F particularum 97961, quarum C D radius est 100000; sed quarum C D radius est 2370, E F est 476, & C F 2322. A F igitur est earundem 13292. Componitur enim ex A B 8600, B C 2370, & C F 2322.

Secundò describatur ex E centro, orbis Lunæ I G S H I, fiatque ipsius diameter G H parallelus rectæ A D; & per A Terræ centrum, & E centrum orbis Lunæ, ducatur altera diametrus S I; erit tunc apogæum medium in G, & verum in I, & proinde arcus G H L anomaliȩ orbis mediæ grad. 248 31′ 39″.

Tertiò exponatur centro L, & intervallo K L particul. 7000, circellus N O M K N anomaliæ motus reciproci, de quo plura favente Deo in nostris Theoricis; & ab N versus K, id est, in præcedentia, numeretur anomalia motus reciproci usque in O; erit igitur arcus N K M O grad. 336 49′ 36″, duplus scil. anomaliæ centri; & O N reliquus ad circulum grad. 23 10′ 24″. Hujus sinus L P est particul. 39345, quarum L N est 100000, sed particul. 2754, quarum L N est 7000. Arcus igitur L P est grad. 1 34′ 40″, qui additus ad arcum G H L, anomaliæ orbis mediæ grad. 248 31′ 39″, componit arcum G H L P, anomaliæ orbis mediæ æquatȩ grad. 250 6′ 19″. Excessus ejus ultra semicirculum est H P grad. 70 6′ 19″. Cujus sinus P Q est particularum 94032, & complementi E Q 34028, quarum radius orbis Lunæ est 100000.

100000. Adde verò Q R, id est, E F 476, ad P Q 94032, fietque P R 94508; & contra aufer A F 1392, ex F R, id est, ex E Q 34028, & residua erit A R 20736.

Dantur itaque in Triangulo A R P rectangulo ad R, latera A R 20736, & P R 94508; quare angulus ad P est grad. 12 22′ 30″. Nam per 8m Tertij Trigonometriæ nostræ est,

Vt P R 94508 ad A R 20736; ita P R 100000 ad A R 21940 Tangentem anguli ad P grad. 12 22′ 30″.

Inventus verò paulo ante est angulus E P Q grad. 19 53′ 41″, complementum scz. arcus H P grad. 70 6′ 19″; Itaque angulus E P A dictorum angulorum differentia, grad. 7 31 11″, est prosthaphæresis orbis adjectiva. Addantur ergo gradus 7 31′ 11″ ad motum Lunæ medium à vero Æquinoctio grad. 83 37′ 20″, prodibitque verus Lunæ locus in propria orbita, in grad. 1 8′ 31″ ♋, sed in Ecliptica in grad. 1 14′ 21″ ♋.

Eodem modo adjiciantur grad. 7 31′ 11″ ad æqualem motum latitudinis Lunæ grad. 56 22′ 58″, & proveniet motus latitudinis Lunæ verus grad. 63 54′ 9″; ipsaque latitudo Lunæ borea grad. 2 18′ 43″.

Ostensum igitur nunc est, Lunam anno Christi 1600, 11 die Martij, horis à meridie æqualibus 6, fuisse sub Meridiano Goesano in grad. 1 14′ 21″ ♋, cum latitudine borea grad. 2 18′ 43″.

Porro ex hac vera Lunæ longitudine & latitudine, datur per Doctrinam Triangulorum, vel per *Regiomontani* Tabulas, ipsius Lunæ declinatio grad. 25 48′ ½ borea. Quæ ad elevationem Æquinoctialis Goesanam adjecta, præbet altitudinem Lunæ meridianam veram grad. 64 17′ ½.

Observata autem per instrumentum est altitudo Lunæ meridiana apparens grad. 63 51′. Itaque per tertium elementum, Luna distabat à centro Terræ semidiametris Terræ 57 ½ proximè. Differentia siquidem altitudinis Lunæ meridianæ visæ & veræ, hoc est parallaxis Lunæ verticalis erat scrup. 26′ ½, visaque distantia Lunæ à vertice grad. 26 9′. Vnde per dictum elementum est,

Vt sinus parallaxios altitudinis Lunæ 771, ad 44072 sinum apparentis distantiæ Lunæ à vertice; ita una Terræ semidiametrus, ad semidiametros Terræ 57 ½ fere, quibus Luna distabat à centro Terræ.

Aberat verò tunc etiam Luna à centro Terræ particulis 96755, quarum radius orbis Lunæ est 100000. Nam in præmissi diagrammatis

 Trian-

Triangulo rectangulo A R P, datur latus P R 94508, cum angulo ad P grad. 12 22' ½: A P igitur distantia Lunæ à centro Terræ est partic. 96755. Nam per 9ᵐ Tertij Trigonometriæ nostræ est,

Vt P R 100000 ad A P 102378 secantem anguli ad P; ita P R 94568, ad A P 96755.

Respondent ergo hæ particulæ semidiametris Terræ 57 ⅓; ideoque & particulæ 108600, quibus Luna Apogæa in Novilunijs & Plenilunijs distat à centro Terræ, respondent semidiametris Terræ 64⅓ fere. Nam per auream regulam est,

Vt particulæ radij orbis Lunæ 96755, ad semidiametros Terræ 57⅓ fere; ita particulæ 108600, ad semidiametros Terræ 64⅓ proximè.

Evidens igitur est, Lunam Apogæam cum sitiens vel plena est, distare à centro Terræ semidiametris Terræ 64⅓ fere. Quod erat nobis demonstrandum. Sed hęc quidem fuit prima nostra observatio, sequitur altera.

OBSERVATIO SECVNDA.

Habuimus hanc anno Christi 1601, die 29 Novembris, horis à meridie æqualibus 12 15'. Quo tempore observavimus per amplum nostrum Quadrantem ex ære constructum, altitudinem Lunæ meridianam apparentem, grad. 61 25'.

Accepta autem hæc Lunæ altitudo est per umbram, non aliter quam altitudines Solis interdiu capiuntur. Nam cum Luna esset Perigæa, tantum luminis præbebat Terris, ut umbra superioris dioptræ, in plano inferioris, satis commodè posset discerni. Itaque hæc observatio admodum fuit certa.

Vera autem Lunæ altitudo meridiana fuit grad. 61 55' ⅓. Verus enim locus Lunæ in Ecliptica fuit in grad. 21 27' 45'' ♊, cum latitudine borea grad. 0 13' 6''. Quod ipsum ita probo.

A principio annorum Christi ad hanc animadversionem sunt anni Iuliani pleni 1600, menses anni communis 10, dies 28, horæ sub Meridiano Goesano apparenter 12 15', exactè 12 2'. Quibus debentur hi motus.

motus.	Sex.	gr.	'	''
Medius Lunæ à Sole	3	3	3	6.
Anomalia centri	0	6	6	12.
Anomalia orbis	2	56	36	52.
Medius motus Lunæ à vero Æquin.	1	21	41	34.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	27	43	51.

Ex

Ex quibus motibus medijs, verus Lunæ motus in longitudinem & latitudinem colligitur hoc modo:

Describatur primùm Diagramma ad normam præcedentis; sitque arcus B E in circello BEDB Anomaliæ centri, grad. 6 6′ 12″. Ejus sinus E F est particularum 10632, & cōplemēti C F 99432, quarum C B est 100000. Sed quarum C B est 2370, E F est 252, & C F 2356. Aufer vero C F 2356 ex A C 10970, & reliqua erit A F 8614.

Secundò sit arcus N O in circello N O K M N Anomaliæ motus reciproci grad. 12 12′ 24″, duplus scil. Anomaliæ centri. Ejus sinus P L est 21143 particularum, quarum L N est 100000; sed quarum L N est 7000, P L est 1480; cujus arcus est grad. 0 50′ 54″, prosthaphæresios auferendæ ex arcu G L anomaliæ orbis mediæ grad. 176 36′ 52″. Arcus ergo G P anomaliæ orbis mediæ æquatæ est grad. 175 45′ 58″; ejusque residuum ad semicirculum P H grad. 4 14′ 2″. Sinus hujus P Q, est 7382 particularum, & complementi E Q 99727 particul. quarum E P est 100000. Aufer autem ex P Q ipsam R Q, id est F E 252, & remanebit P R: 7130. Item tolle ex E Q, id est ex R F, ipsam A F 8614, & reliqua erit A R 91113.

Dantur igitur in Triangulo A R P rectangulo ad R latera, A R 91113 & P R 7130, itaque angulus ad A est grad. 4 28′ 28″. Nam per 8m Tertij Trigonometriæ nostræ est,

Vt A R 91113 ad P R 7130; ita A R 100000 ad P R 7825, tangentem anguli ad A grad. 4 28′ 28″.

Atqui angulus P E H repertus supra est grad. 4 14′ 2″. Itaque angulus E P A dictorum angulorum differentia grad. 0 14′ 26″, est prosthaphæresis orbis subtractiva. Aufer ergo hanc à medio motu Lunæ ab Æquinoctio vero grad. 21 41′ 34″ ♊, & remanebit verus Lunæ locus in suo orbe, in grad. 21 27′ 8″ ♊; sed in Ecliptica in grad. 21 27′ 45″ ♊.

Aufer

Aufer quoque eandem prosthaphæresin à medio motu latitudinis Lunæ grad. 87 43′ 51″, & relinquetur verus motus latitudinis Lunæ grad. 87 29′ 25″, ipsaque latitudo Lunæ grad. 0 13′ 6″ borea.

Manifestum igitur est, Lunam anno Christi 1601, die 29 Novembris, horis à meridie 12 15′, fuisse in grad. 21 27′ 45″ ♊, cum latitudine borea grad. 0 13′ 6″. Quod erat nobis probandum.

Iam verò ex hac longitudine & latitudine Lunæ, datur ipsius declinatio versus boream grad. 23 26′½. Quæ si addatur ad elevationem Æquatoris Goesanam grad. 38 29′, prodit altitudo Lunæ meridiana vera grad. 61 55′½. Hujus & altitudinis Lunæ observatæ differentia est scrup. 30′½, quanta tunc erat parallaxis Lunæ in circulo verticali. Quamobrem per 3^m elementum, Luna distabat à centro Terræ semidiametris Terræ 54 0′. Nam

Vt sinus parallaxios Lunæ 886 se habet ad sinum distantiæ Lunæ visæ à vertice 47843; ita una Terræ semidiametrus ad semidiametros Terræ 54 0′, quibus Luna distabat à centro Terræ.

Respondent autem semidiametris Terrę 54 0′, particulæ radij orbis Lunę 91398. Nam in præmissi Diagrammatis Triangulo rectangulo A R P, datur latus P R 7130, cum angulo ad A grad. 4 28′ 28″. Itaque per 7^m Tertij Trigonometrię nostrę, basis A P est partic. 91398. Nam

Vt P R sinus anguli ad A 7801 ad A P 100000; ita P R 7130 ad A P 91398 distantiam Lunę à centro Terrę in particulis radij Orbis Lunæ 100000.

Porro ut particulæ 91398 distantię Lunaris à centro Terrę in observatione nostrâ, respondent semidiametris Terrę 54 0′; ita etiam particulę 108600 distantię Lunę Apogęę à Terrę centro cum sitiens vel plena est, respondent semidiametris Terræ 64⅙. Est enim per auream regulam,

Vt particulæ 91398 ad semidiametros Terræ 54 0′; ita particulæ 108600 ad semidiametros Terræ 64⅙.

Quamobrem ex hac quoque observatione manifestum est, Lunam Apogæam cum nova vel plena est, abesse à centro Terrę semidiametris Terræ 64⅙. Quod demonstrare oportuit. Sequitur nunc observatio nostra tertia.

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Christi 1602, 26 die Septembris, horis à meridie ęqualibus 16 59', observavimus Goesę per amplum nostrum Quadrantem altitudinem Lunæ meridianam apparentem grad. 59 39'.

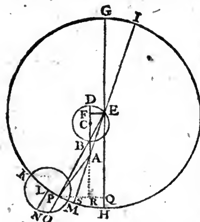
Capta verò hæc quoque altitudo est per Lunæ umbram. Splendor enim Lunæ tantus erat, ut umbra superioris pinnacidii in inferiore pinnacidio distinctè videretur.

Altitudo verò centri Lunæ vera erat grad. 60.12½. Nam verus locus Lunæ in Ecliptica fuit in grad. 27 24' 32" ♊, cum latitudine grad. 1 44' 51" austrina. Quod ita probo.

Ab initio annorum Christi ad hanc observationem effluxerunt anni Iuliani pleni 1601, menses anni communis 8, dies 25, horæ sub Meridiano Goesano apparenter 16 59', exactè 16 40'. Quibus debentur hi motus.

hi motus.	Sex.	gr.	'.	''.
Medius Lunæ à Sole	4	14	49	44.
Anomalia centri	2	29	39	28.
Anomalia orbis	2	31	42	26.
Medius motus Lunæ à vero Æquin.	1	30	20	12.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	52	19	40.

Ex quibus motibus mediis colligitur verus motus Lunæ in longitudinem & latitudinem, hoc modo.

Sit in adjuncto schemate anomalia centri B E grad. 149 39' 28", hujusque residuum ad semicirculum D E grad. 30 20' 32". Sinus illius E F est 50517, & sinus complementi C F 86301 particularum, quarum C D est 100000; at quarum C D est 2370, E F est 1197, & C F 2045, & A F 13015.

Secundò, sit arcus N K O anomaliæ motus reciproci grad. 299 18' 56", duplus scz. anomaliæ centri: reliquus igitur ad circulum arcus O N est grad. 60 41' 4". Huius sinus L P est particul. 87194, quarum L N est 100000; sed quarum L N est 7000, L P est 6104, & eius arcus grad. 3 30'.

Adde hunc ad arcum G L anomaliæ orbis Lunæ mediæ grad. 151 42′ 26″, & prodibit arcus G L P anomaliæ orbis Lunæ mediæ æquatæ grad. 155 12′ 26″. Reſiduum huius ad ſemicirculum eſt arcus P H gr. 24 47′ 34″; eiuſque ſinus P Q 41934, & complementi E Q 90782 particularum quarum E P eſt 100000. Aufer verò R Q id eſt, E F 1197, ex P Q 41934, & remanebit P R 40737. Item tolle A F 13015 ex F R, id eſt E Q 90782, eritque reſidua A R 77767.

Dantur ergo in Triangulo rectangulo A R P latera, A R 77767, & P R 40737; Itaque angulus ad A eſt grad. 27 38′ 50″. Nam per 7^m Tertii Trigonometriæ noſtræ,

Vt A R 77767 eſt ad P R 40737, ita A R 100000 ad P R 52383 tangentem anguli ad A grad. 27 38′ 50″.

At verò angulus P E H id eſt, arcus P H inventus ſupra eſt grad. 24 47′ 34″. Angulus igitur E P A dictorum angulorum differentia grad. 2 51′ 16″, eſt proſthaphæreſis orbis ſubtractiva. Aufer igitur hanc ex medio motu Lunæ à vero Æquinoctio grad. 0 20′ 12″ ♋, & reliquus erit verus Lunæ motus in ſuo orbe, in grad. 27 28′ 56″ ♊, ſed in Eclipticain grad. 27 24′ 32″ ♊.

Subducito quoq; eandem proſthaphæreſin ex motu latitudinis Lunæ medio grad. 112 19′ 40″, & remanebit motus latitudinis Lunæ verus grad. 109 28′ 24″, ipſaque latitudo Lunæ grad. 1 44′ 51″ auſtrina.

Manifeſtum igitur eſt, Lunam anno Chriſti 1602, 26 die Septembris horis à meridie æqualibus 16 59′, fuiſſe in Ecliptica in grad. 27 24′ 32″ ♊ cum latitudine grad. 1 44′ 51″ auſtrina. Quod erat nobis probandum.

Porrò ex hac Lunæ longitudine & latitudine datur ipſius declinatio grad. 21 43′½ borea; quæ cum altitudine Æquatoris Goeſana grad. 38 29′, componit Lunæ altitudinem meridianam veram grad. 60 12′½ majorem viſâ, ſcrup. 33′½, quæ debentur parallaxi Lunæ in circulo verticali. Quare per 3 elementum huius, Luna diſtabat à centro Terræ, ſemidiametris Terræ 51 52′ fere. Nam

Vt ſinus parallaxios Lunæ 974, ad ſinum diſtantiæ Lunæ viſæ à vertice 50528, ita una Terræ ſemidiametrus, ad ſemidiametros Terræ 51 52′, quibus Luna diſtabat à centro Terræ.

Diſtabat verò tunc etiam Luna à Terræ centro particulis 87791, quarum radius orbis Lunæ eſt 100000. Nam in Triangulo A R P rectangulo, datur angulus ad A gr. 27 38′ 50″, cum latere P R 40737; ergo

ergo basis A P, distantia Lunæ à centro Terræ est particularum 87791. Nam per 7^{m} Tertii Trigonometriæ nostræ est,

Vt P R sinus anguli ad A 46402 ad A P 100000; ita P R 40737 ad A P 87791, distantiam Lunæ à centro Terræ.

Respondent igitur in nostra observatione particulæ 87791, semidiametris Terræ 51 52′: & proinde particulę 108600, distantiæ Lunæ apogææ à centro Terræ cum nova vel plena est, respondent semidiametris Terræ 64⅙. Est enim per auream regulam,

Vt particulæ 87791 ad semidiametros Terræ 51 50′; ita particulæ 108600 ad semidiametros Terræ 64⅙.

Patet ergo ex hac quoq; observatione, Lunam apogæam in Noviluniis & Pleniluniis distare à centro Terræ semidiametris Terræ 64⅙; & proinde elementi nostri veritatem prorsus esse indubitatam. Nam preterquam quod Nos ex diversis Lunæ observationibus eandem collegerimus Lunæ Apogææ in Noviluniis & Pleniluniis à centro Terræ distantiam: *Hipparchus* quoque & *Ptolemæus*, diligentissimi cœlestium φαινομένων observatores, non aliam Lunæ à centro Terræ distantiam invenere quàm Nos; argumento certissimo, quod ea sola cum cœlo consentiat. Deceptus est igitur à malefidis observationibus Vir Magnus *Nicolaus Copernicus*, qui maximam novæ & plenæ Lunæ à centro Terræ distantiam prodidit semidiametrorum Terræ 65½. Multò magis hallucinatus est *Tycho Braheus*, qui eandem fecit semidiametrorum Terræ 58 8′. Est enim ea saltem sex semidiametris Terræ minor justâ. Sit ergo nobis ratum, quod satis superque jam comprobatum est, Lunam sitientem & plenam distare maximè à centro Terræ, semidiametris Terræ 64⅙. Quod erat Nobis demonstrandum.

ELEM. VII. *Minima Lunæ novæ & plenæ à Terræ centro distantia est semidiametrorum Terræ* 54 0′. *Dividuæ autem Lunæ distantia maxima est semidiametrorum Terræ 66* 58′; *& minima semidiametrorum Terræ* 51 12′.

Est enim ex nostris principijs maxima sitientis & plenæ Lunæ à centro Terræ distantia particularum 108600, quarum radius orbis Lunæ est 100000, & minima particularum earundem 91400. Maxima vero Lunæ dividuæ à centro Terræ distantiâ est particularum earundem 113340, & minima particul. 86660. Quamobrem per auream regulam est,

Vt particulæ 108600, ad ſemidiametros Terræ 64 ½;

Ita quoque particul. 91400, ad ſemidiametros Terræ 54 0′.

Etiam particulæ 113340, ad ſemidiametros Terræ 66 58′.

Denique particulæ 86660, ad ſemidiametros Terræ 51 12′.

Quæ demonſtrare oportuit.

ELEM. VIII. *Parallaxis Lunæ Apogææ in Horizonte, cum nova eſt aut plena, ſcrupulorum eſt 53′ 33″: & perigææ ſcrup. 63′ 39″. Horizontalis autem parallaxis Apogææ Lunæ in Quadraturis eſt ſcrup. 51′ 20″; & perigææ ſcrup. 67′ 6″.*

Horizontalem Lunæ parallaxin appello, quæ fit circa altitudinem Lunæ in Horizonte. *Copernicus* eam vocat parallaxin Lunæ orientis vel occidentis.

Modus autem inveſtigandi eam eſt hic. Sit in adjuncto ſchemate B centrum Terræ, eiuſque circulus D C D, & ſemidiameter B C. A ſit Lunæ centrum conſtitutæ in rationali Horizonte: & C A linea viſionis Lunæ ex C Terræ ſuperficie. Ergo B A eſt diſtantia Lunæ à B centro Terrę; angulusque C A B eſt parallaxis Lunæ Horizontalis. Quæ hoc modo invenitur. In Triangulo A C B rectangulo ad C, datur baſis A B diſtantia Lunæ à Terrę centro; cum latere B C ſemidiametro Terræ; ergo per 7m Tertii Trigonometrię noſtrę invenitur angulus B A C parallaxios Lunę Horizontalis quæſitę. Eſt enim

Vt A B diſtantia Lunę à centro Terræ, ad B C Terrę ſemidiametrum; ita A B radius, ad B C ſinum anguli B A C parallaxios Horizontalis quæſitæ.

Exempli gratiâ, definiendæ ſint parallaxes Horizontales Lunæ, in quatuor illis limitibus quos recenſui.

In primo limite diſtantia Lunæ à centro Terræ eſt partium 64 ½ quarum Terræ ſemidiametrus eſt una. Itaque parallaxis Lunæ Horizontalis eſt ſcrup. 53′ 33″. Nam

Vt A B 64 ½ ad B C 1; ita AB 100000 ad B C 1558 ſinum anguli C A B parallaxios Lunæ Horizontalis ſcrup. 53′ 33″.

In ſe-

In secundo limite distantia Lunæ à centro Terræ est part. 54 0', quarum Terræ semidiameter est una. Ergo parallaxis Lunæ Horizontalis est scrup. 63' 39". Nam

Vt A B 54 0', ad B C 1; ita A B 100000 ad B C 1851 sinum parallaxios Lunæ Horizontalis scrup. 63' 39".

In tertio limite distantia Lunæ à centro Terræ est partium 66 58', quarum Terrę semidiameter est una. Quare parallaxis Lunæ Horizontalis est scrup. 51' 20". Nam

Vt A B 66 58' ad B C 1; ita A B 100000 ad B C 1493 sinum parallaxis Horizontalis Lunæ scrup. 51' 20".

Postremò in quarto limite distantia Lunę à centro Terræ est part. 51 12', quarum semidiameter Terrę est una. Itaque parallaxis Lunæ Horizontalis est scrup. 67' 6". Nam

Vt A B 51 12' ad B C 1; ita A B 100000 ad B C 1953, sinum parallaxios Lunæ Horizontalis scrup. 67' 6".

Et sic quoque ex quibuscunque aliis Lunæ distantiis, parallaxes Lunæ Horizontales definiuntur. Sunt enim distantiæ & parallaxes Lunares inter se analogæ, adeo ut hæ ex illis facilè colligantur. Enimverò ut ex observata Lunæ parallaxi, promptè investigatur ipsius distantia à centro Terræ, per 6^am hujus; ita viceversâ ex data Lunæ à centro Terrę distantia, statim definitur ipsius parallaxis, per præsens Elementum.

Sed hæc quidem sunt quæ de Distantiis & Parallaxibus Lunaribus, in primâ Dimensionis Lunæ parte, demonstranda mihi fuerunt. De quorum veritate & certitudine quò minus quis dubitet, adducam in pleniorem comprobationem eorum quæ jam à nobis demonstrata sunt, non modò experimentum unum (quod ante me fecit *Nicolaus Copernicus* Libro *Revolut.* I V, capite 27, & post eum *Christianus Longomontanus* in parte secunda *Astronomiæ Danicæ* pag. 126, & 157) sed experimenta saltem septendecim; eaque omni exceptione majora. Ex quibus Sole clarius patebit, parallaxes Nostras, & quæ ex eis prodita sunt, rectè se habere. Addam quoque singularum Observationum calculum, ex Tabulis Nostris Astronomicis restitutis depromptum; ut ex eo Viri docti intelligant, quantum à Nobis in Astronomiæ restitutione jam nunc sit effectum.

Confirmatio eorum quæ circa Lunæ distantias & parallaxes sunt exposita ; & primum per Observationes Lunę ad Pleiades.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno quadragesimo septimo primę *Calippicę periodi*, qui erat annus à *Nabonnassare* 465, die 29 mensis Athyr, hora noctis tertia exeunte, hoc est, æqualibus horis 3 20′ ante mediam noctem, *Timocharis* animadvertit *Alexandrię*, mediam Lunæ partem inductam fuisse ad tertiam stellam in medietate Pleiadum succedente, hoc est, ad orientalem Pleiadum : eratque stella borealior paulò Lunæ centro. *Ptolemæus* Libro *Magni Operis* VII, cap. 3.

Ab initio annorum Nabonnassaris ad hanc observationem sunt anni Ægyptii pleni 464, menses 2, dies 8, horæ sub *Alexandrino* Meridiano apparenter 8 40′, sub Goesano, horæ 6 20′, examinatim horæ 6 21′. hoc est, Sexagenæ dierum 47″ 3′, dies 48, scrup. 15′ 52″ ½. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	15	19	40.
Prosthaphæresis addenda			52	18.
Æqualis motus primæ Arietis	0	0	41	39.
Ergo verus motus	0	1	33	57.
Orientalis Pleiadum distat à prima ♈	0	27	19.	
Erat igitur stella in grad.	28	52	57	♈.
cum Latitudine borea grad. 3 51′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	5	4	5	25.
Ab Æquinoctio vero	5	4	57	43.
Ascensio recta Solis temp. 309 35′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	1	32	39	6.
Anomalia centri	3	5	18	12.
Prosthaphæresis centri subtr.		1	37	42.
Scrupula proportionalia 60.				
Anomalia orbis media	1	47	52	31.

Anoma-

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia orbis æquata	1	46	14	49.
Prosthaph. orbis subtrahenda		7	34	45.
Æqualis motus Lunę ab Æquin. vero	0	37	36	49.
Ergo Luna erat in orbe suo, in grad.		0	2	4 ♉.
Sed in Ecliptica in grad.		29	55	8 ♈.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	5	26	8	48.
Motus latitudinis verus	5	18	34	3.
Ergo vera latitudo Lunę		3	56	45 bor.

Culminabat autem *Alexandrię* horis à meridie 8 40′, gradus 20 ♊, cum angulo grad. 94 24′. Gradus culminans distabat à vertice grad. 7 29′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant grad. 50 5′, occasum versus. Ergo locus Lunæ distabat à vertice grad. 51 3′. Angulus parallacticus erat grad. 9 34′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scr. 59′ 46″. Parallaxis altitudinis scrup. 47′ 0″. Parallaxis longitudinis scrup. 46′ 18″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scrup. 7′ 49″ subtrahenda. Itaque centrum Lunæ videbatur in grad. 29 8′ 50″ ♈, cum latitudine grad. 3 48′ 56″. Stella verò erat in grad. 28 52′ 57″ ♈, cum latitudine borea grad. 3 51′. Ergo differentia longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scr. 15′ 53″, differentia latitudinum scrup. 2′ 4″; & proinde distantia centri Lunæ à stella scrup. 16′ 1″, æqualis proximè semidiametro Lunæ scr. 16′ 36″. Erat igitur margo Lunæ orientalis inductus ad orientalem Pleiadum, stellaque videbatur nonnihil borealior Lunæ centro; omnibus modis ut *Timocharis* observavit.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Domitiani Cæsaris duodecimo, à Nabonnassare 840, die 2 mensis Tybi, hora noctis tertia incipiente, *Agrippa* animadvertit in *Bithynia*, sub latitudine grad. 43, & longitudine temporum 65 30′, Lunam obtinuisse succedentem austrinamque Vergiliarum partem. *Ptolemæus* Libro *Magni Operis* VII, cap 3.

Ab initio annorum Christi ad hanc animadversionem sunt anni Iuliani pleni 91, menses anni Bisextilis 10, dies 28, horæ sub meridiano *Bithynico* 7 0′ apparenter, sub Goesano 4 20′, examinatim 4 2′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVI-

Æquinoctiorum.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	0	33	58	19.
Prosthaphæresis subtrahenda			41	29.
Æqualis motus primæ stellę Arietis	0	6	1	53.
Motus verus ejusdem	0	5	20	24.
Orientalis Pleiadum distat à prima ♈	0	27	19.	
Erat igitur in grad.		2	39	24 ♉.
cum latitudine borea grad. 3 51′.				

Solis.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	4	6	56	40.
Ab Æquinoctio vero	4	6	15	11.
Ascensio recta Solis temp. 244 19′.				

Lunæ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	2	22	13	38.
Anomalia centri	4	44	27	16.
Prosthaphæresis centri subtr.		10	30	12.
Scrupula proportionalia 26′.				
Anomalia orbis media	5	27	46	30.
Anomalia orbis æquata	5	17	16	18.
Prosthaph. orbis addenda		3	53	11.
Æqualis motus Lunę ab Æquin. vero	0	28	28	49.
Ergo Luna erat in Orbe suo, in grad.		2	22	0 ♉.
Sed in Ecliptica in grad.		2	25	2 ♉.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	0	8	32	51.
Verus motus latitudinis Lunæ	0	12	26	2.
Ergo latitudo Lunę grad.		0	59	41 bor.

Culminabat autem in Bithynia horis æqualibus à meridie 7. grad. 19 28′ ♓, cum angulo grad. 67 13′. Gradus culminans distabat à vertice grad. 47 13′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 42 42′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à vertice grad. 46 13′. Angulus parallacticus erat grad. 69 36′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrup. 55′ 23″. Parallaxis altitudinis scrup. 40′ 37″. Parallaxis

rallaxis longitudinis scrup. 14′ 29″ addenda, Parallaxis latitudinis scr. 38′ 4″ subtrahenda. Itaq; Lunæ centrum videbatur in grad. 2 39′ 31″ ♉, cum latitudine borea grad. 4 21′ 37″. Orientalis autem Pleiadum erat in grad. 2 39′ 24″ ♉, cum latitudine borea grad. 3 51′. Differentia itaque longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 0′ 7″. Differentia latitudinum scrupul. 30′ 37″. Distabat igitur stella à Lunæ centro scrup. 30′ 37″, sed à cornu Lunæ austrino scrup. 15′ 32″. Semidiameter enim Lunæ erat scrup. 15′ 5″. Adhæc cornu Lunæ austrinum medio erat loco inter centrum Lunæ & stellam, & quidem in eadem recta linea. Obtinebat igitur Luna cornu suo austrino orientalem Pleiadum, quemadmodum *Agrippa* in Bithynia observavit.

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Christi 1487, cùm altitudo meridiana Canis minoris (non Lunæ) esset grad. 47, *Bernardus Waltherus Regiomontani* discipulus observavit Norimbergæ, sub latitudine grad. 49 24′, & longitudine temporum 33 45′, Lunam austrino cornu contingere borealissimam Pleiadum. Vide Observata *Bernardi Waltheri*.

Declinatio Canis minoris erat grad. 6 22′ borea, quæ ad altitudinem Æquatoris Norimbergensem grad. 40 36′ aggregata, præbet altitudinem meridianam Canis minoris grad. 46′ 58′, id est, grad. 47 ferè, vix differentem ab observata.

Ascensio recta Canis minoris erat temp. 108 33′; à quâ si auferatur ascensio recta Solis temp. 350 20′, relinquuntur tempora 118 13′, quibus Sol distabat à Meridiano. Itaque superior observatio facta est Norimbergæ horis à meridie 7 53′. *Bernardus Waltherus* habet horas 7 52′.

Ab initio annorum Christi ad hanc observationem sunt anni Iuliani pleni 1486, mensis unus, dies 27, horæ sub Norimbergensi meridiano apparenter 7 53′, sub Goesano horæ 7 20′, examinatim horæ 7 26′. Quibus debentur sequentes motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	26	30	5.
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			40	59.

C Æqua-

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus primæ Arietis.	0	25	52	58.
Ergo verus motus	0	26	33	57.
Canis minor distat à prima Arietis	1	22	41.	
Itaque Canis minor erat in grad.		19	14	57 ♋.
Cum latitudine austrina grad.		15	54.	
Boreal. Pleiadum distat à prima Ariet.	0	26	21.	
Erat ergo in grad.		22	54	57 ♉.
Cum latitudine borea grad.		4	29.	

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	5	46	49	41.
Ab Æquinoctio vero	5	47	30	40.
Ascensio recta Solis temp. 350 20′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ a Sole	1	9	55	28.
Anomalia centri	2	19	50	56.
Prosthaphæresis centri addenda		10	45	39.
Scrupula proportionalia 54′.				
Anomalia orbis media	2	21	18	35.
Anomalia orbis ęquata	2	32	4	14.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		3	54	15.
Æqual. motus Lunæ ab Æquin. vero	0	57	26	8.
Ergo Luna erat in Orbe suo & Ecl. in gr.		23	31	53 ♉.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	0	3	28	29.
Motus latitudinis verus	5	59	34	14.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		5	14	21 bor.

Culminabat autem Norimbergæ horis à meridie 7 53′, gradus 17 Cancri, cum angulo grad. 82 44′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 26 59′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 53 29′ occasum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice grad.

grad. 54 47. Angulus parallacticus erat gr. 33 25'. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 65' 31". Parallaxis altitudinis scrup. 54' 18". Parallaxis longitudinis scrup. 45' 18" auferenda. Parallaxis latitudinis scrup. 29' 43" subtrahenda. Itaque centrum Lunæ videbatur in grad. 22 46' 35" ♉, cum latitudine borea grad. 4 44' 38". Sed borealissima in quadrilatero Pleiadum erat in grad. 22 54' 57" ♉, cum latitudine borea grad. 4 29'. Quare differentia longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 8' 22". Differentia latitudinum scrup. 15' 38". Distabat igitur stella à centro Lunæ scrup. 17' 43". Semidiameter autem Lunæ erat scrup. 18' 20". Ergo Luna contingebat austrino suo cornu, borealissimam in quadrilatero Pleiadum; omnibus modis ut *Bernardus Waltherus* Norimbergæ conspexit.

OBSERVATIO QVARTA.

Anno Christi 1598, 29 Martii, fluente horâ vespertinâ octavâ, *Ioannes Keplerus* vidit Gratii sub latitudine grad. 47 2', & longitudine temporum 39 15', Lunam conjunctam occidentalibus in quadrilatero Pleiadum, sic ut non plus sextâ diametri Lunaris parte à proxima recederet. Extremo margine tantum à lucente magnitudinis tertiæ distabat, quanta erat amplitudo corporis Lunaris. Vide *Astronomiam Opticam Kepleri*, pag. 247.

Ab initio annorum Christi ad hanc observationem sunt anni Iuliani pleni 1597, menses communes 2, dies 28, horæ sub Gratiensi Meridiano 8 43' apparenter, sub Goesano horæ 7 48', examinatim horæ 7 45'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'	"
Anomalia Æquinoctiorum	5	49	48	26.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			13	9.
Motus æqualis primæ Arietis	0	27	27	52.
Ergo motus verus primæ Arietis	0	27	41	1.
Occidentalior Pleiad. distat à prima ♈	0	25	54.	
Erat ergo in grad.		23	35	1 ♉.

Cum latitudine borea grad. 4 12'.

	Sex.	gr.	′.	″.
Borealior Pleiadum distat à prima ♈	0	26	21.	
Erat igitur in grad.		24	2	1 ♉.
cum latitudine borea grad. 4 29′.				
Lucida Pleiadum distat à prima ♈	0	26	42.	
Erat ergo in grad.		24	23	1 ♉.
cum latitudine borea grad. 4 6′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Solis ab Æquin. med.	0	16	31	2.
Ab Æquinoctio vero	0	16	44	11.
Verus motus Solis	0	18	41	35 ♈.
Ascensio recta Solis temp. 17 .14′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	33	10	36.
Anomalia centri	1	6	21	12.
Prosthaphæresis centri addenda		9	14	49.
Scrupula proportionalia 21′.				
Anomalia orbis media	4	54	14	5.
Anomalia orbis æquata	5	3	28	54.
Prosthaph. orbis addenda		4	37	4.
Medius motus Lunę ab Æquin. vero	0	49	54	47.
Ergo Luna erat in Orbe suo, in grad.		24	31	51 ♉.
Sed in Ecliptica in grad.		24	29	20 ♉.
Medius motus latitudinis Lunæ	5	44	54	45.
Verus motus latitudinis Lunæ	5	49	31	49.
Ergo vera latitudo Lunę erat grad.		5	0	29 bor.

Culminabat autem Gratii horis à meridie 8 43′, gradus 25 43′ ♌, cum angulo grad. 70 14. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 34 3′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 91 14′ occasum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice gradibus 80 7′. Angulus parallacticus erat grad. 31 47′. Parallaxis Lunæ

Lunæ Horizontalis ſcrupul. 54′ 56″. Parallaxis altitudinis ſcrupul. 54′ 15″. Parallaxis longitudinis ſcrup. 46′ 4″ ſubtrahenda. Parallaxis latitudinis ſcrup. 28′ 32″ ſubtrahenda. Ergo centrum Lunæ videbatur in grad. 23 43′ 16″ ♉, cum latitudine borea grad. 4 31′ 57″. Inferior autem duarum occidentalium in quadrilatero Pleiadum, puta occidentalior Pleiadum erat in grad. 23 35′ 1″ ♉, cum latitudine borea grad. 4 12′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & occidentalioris Pleiadum erat ſcrup. 8′ 15″, & differentia latitudinum ſcrup. 19′ 57″; & proinde diſtantia ſtellæ à centro Lunæ ſcrup. 21′ 15″, ſed ab extremo Lunæ margine, ſcrup. 5′ 53″. Semidiameter enim Lunæ erat ſcrup. 15′ 22″.

Borealior Pleiadum erat in grad. 24 2′ 1″ ♉, cum latitudine borea grad. 4 29′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & borealioris Pleiadum erat ſcrup. 18′ 45″, & differentia latitudinum ſcrup. 2′ 57″; Et proinde ſtella diſtabat à centro Lunæ ſcrup. 18′ 58″, ſed à proximo Lunæ margine ſcrup. 3′ 36″, hoc eſt, minus ſextâ parte Diametri Lunæ.

Lucida Pleiadum erat in grad. 24 23′ 1″ ♉, cum latitudine borea grad. 4 6′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ, & lucidæ Pleiadum erat ſcrup. 39′ 45″, & differentia latitudinum ſcr. 35′ 57″. Diſtabat ergo lucida Pleiadum à centro Lunæ ſcrup. 47′ 14″; ſed ab extremo Lunæ margine ſcrup. 31′ 52″, hoc eſt intervallo Diametri Lunæ. Erat enim Diameter Lunæ ſcrup. 31′ proximè.

Quare tota *Kepleri* obſervatio, cum numeris noſtris exactè convenit.

Obſervationes Lunæ ad Palilicium.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno Chriſti 1497, ſeptimo Idus Martii, poſt occaſum Solis, cùm Luna abeſſet à polo Horizontis gradibus 84 0′; *Nicolaus Copernicus* conſpexit Bononiæ, ſub latitudine grad. 43 54′, & longitudine temporum 34½, fulgentiorem ſtellam Hyadum, applicatam parti Lunæ tenebroſæ, jamque deliteſcentem inter cornua, propinquiorem verò auſtrino cornu, per trientem quaſi latitudinis ſive Diametri Lunæ. *Copernicus Revolutionum* I V, cap. 27.

Factum id est horis à meridie 10 45′ ferè. Nam ex distantia Lunæ à Vertice grad. 84, & declinatione Lunæ borea grad. 16 18′, cum elevatione Poli Bononiensi grad. 43 54′, colligitur distantia Lunæ à Meridiano occasum versus, temp. 97 29′, quæ cum ascensione recta Lunæ temp. 62 48′, componit ascensionem rectam M. C. temp. 160 17′. Hinc verò ablatâ ascensione rectâ Solis temp. 359 5′, relinquitur distantia Solis à Meridiano temp. 161 12′, hoc est horarum æqualium 10 45′ proximè, quæ Goesæ fuerunt horæ 10 9′. Nam Goesa est occidentalior Bononiâ temporibus 9.

Ab initio annorum Christi ad hanc animaduersionem, sunt anni Iuliani pleni 1496, menses anni communis duo, dies 8, horæ sub Meridiano Bononiensi 10 45′ apparenter, sub Goesano horæ 10 9′, examinatim horæ 10 12′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′	″	
Anomalia Æquinoctiorum	5	28	36	18.	
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			38	41.	
Æqualis motus primæ stellę Arietis	0	26	1	32.	
Ergo verus motus	0	26	40	13.	
Palilicium distat à prima Arietis	0	36	35.		
Erat igitur in grad.		3	15	13	II.
cum latitudine austrina grad. 5 36.					

SOLIS.

	Sex.	gr.	′	″
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	5	56	22	23.
Ab Æquinoctio vero	5	57	1	4.
Ascensio recta Solis temp. 359 5′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′	″
Æqualis motus Lunæ à Sole	1	13	50	49.
Anomalia centri	2	27	41	38.
Prosthaphæresis centri addenda		9	11	12.
Scrupula proportionalia 56.				
Anomalia orbis media	1	46	47	55.

Anoma-

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia orbis æquata	1	55	59	7.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		7	5	21.
Æqualis motus Lunæ ab Æquin. vero	1	10	51	53.
Ergo Luna erat in Orbe suo in grad.		3	46	32 ♊.
Sed in Ecliptica in grad.		3	51	43 ♊.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	3	30	52	41.
Ergo verus motus latitudinis	3	23	47	20.
Ipsaque Lunæ latitudo austrina grad.		4	48	4.

Culminabat autem Bononiæ horis à meridie 10 45′ gradus 8 39′ ♍, cum angulo grad. 67 58′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 35 34′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant grad. 94 47′ occasum versus. Itaque locus Lunæ distabat à Vertice grad. 81 23′. At centrum Lunæ aberat à Vertice grad. 84. Itaque angulus parallacticus erat grad. 33 19′. Parallaxis Lunæ Horizontalis erat scrup. 61′ 14″. Parallaxis altitudinis scrup. 61′ 0″. Parallaxis longitudinis scrup. 50′ 58″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scr. 33′ 28″ addenda. Itaq; Luna conspiciebatur in grad. 3 0′ 45″ ♊, cum latitudine austrina gr. 5 21′ 32″. Stella verò erat in gr. 3 15′ 13″, cum latitudine austrina grad. 5 30′. Quare differentia longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 14′ 28″. Differentia latitudinum scr. 8′ 28″. Et proin intervallum centri Lunæ & stellæ scr. 16′ 35″. Semidiameter vero Lunæ erat scr. 17′ 7″. Applicata ergò erat stella parti Lunę tenebrosæ, jamque delitescebat inter cornua, & vicinior erat austrino cornu scrup. 8′ 28″, id est, triente ferè diametri Lunæ; haud aliter quàm *Nicolaus Copernicus* Bononiæ observavit.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Christi 1608, die 12 Februarii, triente horæ post septimam vespertinam, conspeximus Goesæ sub latitudine grad. 51 31′, & longitudine temp. 25 30′, Lunam parte suâ tenebrosâ ingredientem super Palilicium; eratque stella borealior Lunæ centro dodrante ferè semidiametri Lunæ.

Ab initio annorum Christi ad hanc animadversionem sunt anni Iuliani pleni 1607, mensis unus, dies 11, horæ sub Goesano Meridiano apparenter 7 20′, examinatim horæ 7 25′. Quibus debentur hi motus.

ÆQ. I-

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′	″	
Anomalia Æquinoctiorum	5	51	52	46.	
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			12	30.	
Æqualis motus primæ stellę Arietis	0	27	36	18.	
Verus motus ejusdem	0	27	48	48.	
Palilicium distat à prima Arietis	0	36	35.		
Erat igitur in grad.		4	23	48	♊.

cum latitudine austrina grad. 5 30′.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′	″
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	5	31	43	33.
Ab Æquinoctio vero	5	31	56	3.

Ascensio recta Solis temp. 335 31′.

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′	″	
Æqualis motus Lunæ à Sole	1	24	56	56.	
Anomalia centri	2	49	53	52.	
Prosthaphæresis centri addenda		3	9	54.	
Scrupula proportionalia 60′.					
Anomalia orbis media	4	19	15	47.	
Anomalia orbis æquata	4	22	25	41.	
Prosthaphæresis orbis addenda		7	40	0.	
Æqualis motus Lunæ ab Æquin. vero	0	56	52	59.	
Ergo Luna erat in Orbe suo in grad.		4	32	59	♊.
Sed in Ecliptica in grad.		4	35	29	♊.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	3	2	47	29.	
Verus motus latitudinis Lunæ	3	10	27	29.	
Ergo latitudo Lunæ austrina grad.		5	10	43.	

Ascensio recta Lunæ temp. 63 35′, & Declinatio gr. 16 1′ borea.

Culminabat autem Goesæ horis à meridie 7 20′ gradus 25 52′ ♊, cum angulo grad. 91 48′. Gradus culminans distabat à Vertice gr. 28 5′.

Inter

Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant gradus 21 17′ occasum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice grad. 35 14′. At centrum Lunæ aberat à Vertice grad. 39 36. Quare angulus parallacticus erat grad. 58 50′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrup. 58′ 40″. Parallaxis altitudinis scrup. 37′ 55″. Parallaxis longitudinis scrup. 19′ 37″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scrup. 32′ 26″ addenda. Itaque centrum Lunæ videbatur in grad. 4 15′ 52″ ♊, cum latitudine grad. 5 43′ 9″ austrina. Sed Palilicium erat in grad. 4 23′ 48″ ♊, cum latitudine austrina grad. 5 30′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 7′ 56″: & differentia latitudinum scrup. 13′ 9″. Et proinde intervallum centri Lunæ & stellæ scrup. 15′ 21″. Semidiameter autem Lunæ erat scrup. 16′ 25″. Ingrediebatur ergo Luna parte suâ tenebrosâ super stellam fulgentem in oculo Tauri, eratque stella humilior supremo cornu Lunæ, quadrante ferè semidiametri Lunæ, omnibus modis ut Nos Goesæ conspeximus.

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Christi 1608, die 12 Februarii, vesperi, cùm Luna distaret à polo Horizontis grad. 50 15′, conspecta est Haphniæ in Daniâ sub latitudine grad. 55 43′, & longitudine temp. 36 45′, conjunctio superioris cornu Lunæ cum Palilicio. Vide secundam partem *Astronomiæ Danicæ* pag. 126 & 157.

Erat hoc horis à meridie 8 36′, non 8 43′, ut in *Astronomia Danica* scribitur. Nam ex vera distantia Lunæ à Vertice, grad. 50 15′, & declinatione Lunæ borea grad. 16 5′, cum elevatione Poli Haphniensi grad. 55 43′, obtinetur distantia Lunæ à Meridiano temp. 40 41′, quæ cum ascensione recta Lunæ temp. 63 54′ constituit ascensionem rectam M. C. temp. 104 35′. Vnde subductâ ascensione rectâ Solis temp. 335 30′, relinquitur distantia Solis à Meridiano temp. 129 5′, hoc est, horarum 8 36′, quæ Goesæ fuerunt horæ 7 51′, quia Haphnia orientalior est Goesâ temp. 11 15′.

Ab initio annorum Christi ad hanc animadversionem sunt anni Iuliani pleni 1607, mensis unus, dies 11, horæ sub Haphniensi Meridiano 8 36′ apparenter, sub Goesano horæ 7 51′, examinatim 7 58′. Quibus debentur hi motus.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à med. Æquin.	5	31	44	54.
Ab Æquinoctio vero	5	31	57	24.
Ascensio recta Solis temp. 335 32′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	1	25	13	44.
Anomalia centri	2	50	27	28.
Prosthaphæresis centri addenda		2	59	56.
Scrupula proportionalia 60′.				
Anomalia orbis media	4	19	40	16.
Anomalia orbis æquata	4	22	40	12.
Prosthaph. orbis addenda		7	40	0.
Æqual. motus Lunę ab Æquin. vero	0	57	11	8.
Ergo Luna erat in Orbe suo, in grad.		4	51	8 ♊.
Sed in Ecliptica in grad.		4	53	44 ♊.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	3	3	12	16.
Verus motus latitudinis Lunæ	3	10	52	16.
Ergo vera latitudo Lunę austr. gr.		5	10	19.

Declinatio Lunæ gr. 16 5′ borea. Ascensio recta temp. 63 54′.

Culminabat verò Haphniæ in Dania, horis à meridie 8 36′, gradus 13 21′ ♋, cum angulo grad. 84 16′. Gradus culminans distabat à Vertice gr. 32 53′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant grad. 38 27′ occasum versus. Ergo Locus Lunæ distabat à Vertice grad. 46 15′; at centrum Lunæ aberat à Vertice grad. 50 15′. Quare angulus parallacticus erat grad. 52 9′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrupul. 58′ 40″. Parallaxis altitudinis scrupul. 45′ 58″. Parallaxis longitudinis scrup. 28′ 12″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scrup. 36′ 15″ addenda. Ergo centrum Lunæ conspiciebatur in grad. 4 25′ 32″ ♊, cum latitudine grad. 5 46 34″ austrina. Stella verò erat in grad. 4 23′ 48″ ♊, cum latitudine austrina grad. 5 30. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 1′ 44″. Differentia latitudinum scr. 16′ 34″. Itaque stella distabat à centro Lunæ scrup. 16′ 36″. Semidiame-

diameter autem Lunæ erat ſcrup. 16′ 25″. Erat ergò viſibilis conjunctio ſuperioris Lunæ cornu cum oculo Tauri, ut rectè à *Chriſtiano Longomontano* obſervatum eſt.

Obſervationes Lunæ ad Regulum.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno Cæſaris Antonini ſecundo, die 9 Pharmuthi, horis à meridie æqualibus 5 48′, cum cœlum mediaret gradus 4 ♊; *Ptolemæus* obſervavit Aſtrolabico inſtrumento Alexandriæ, ſub latitudine grad. 30 58′, & longitudine temp. 60 30′, ſtellam Regiam quæ in corde Leonis eſt, diſtare à Lunæ centro in conſequentia ſignorum grad. 57 10′. *Ptolemæus* Libro VII *Magni Operis*, capite 2.

Ab initio annorum Chriſti ad hanc obſervationem ſunt anni Iuliani pleni 138, menſis unus, dies 22, horæ ſub Alexandrino Meridiano 5 48′ apparenter, ſub Goeſano horæ 3 28′, examinatim horæ 3 34′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	0	43	40	20.
Proſthaphæreſis Æquin. ſubtrahenda			51	15.
Æqualis motus primæ Arietis	0	6	41	22.
Motus verus primæ Arietis	0	5	50	7.
Regulus diſtat à prima Arietis	1	56	40.	
Erat ergo in grad.		2	30	7 ♌.
cum latitudine borea grad. 0 12′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à med. Æquin.	5	31	32	46.
Ab Æquinoctio vero	5	30	41	31.
Aſcenſio recta Solis temp. 335 6′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	'.	".
Æqualis motus Lunæ à Sole	1	27	8	36.
Anomalia centri	2	54	17	12.
Prosthaphæresis centri addenda grad.		1	48	34.
Scrupula proportionalia 60'.				
Anomalia orbis media	4	35	57	37.
Anomalia orbis æquata	4	37	46	11.
Prosthaphæresis orbis addenda		7	24	14.
Æqualis motus Lunæ ab Æquin. vero	0	57	50	7.
Ergo Luna erat in Orbe suo in grad.		5	14	21 ♊.
Sed in Ecliptica in grad.		5	21	14 ♊.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	3	32	19	0.
Motus verus latitudinis Lunæ	3	39	43	14.
Ergo vera latitudo Lunæ grad. 4 2' 56" austrina.				

Culminabat autem Alexandriæ horis à meridie 5 48', gradus 4 ♊, cum angulo grad. 79 4'. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 9 40'. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erat gradus 1 21' occasum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice grad. 9 31'. Angulus parallacticus erat grad. 85 44'. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 56' 41". Parallaxis altitudinis scrup. 9' 30". Parallaxis longitudinis scrup. 0' 42" subtrahenda. Quare centrum Lunæ conspiciebatur in gr. 5 20' 32" ♊. Regulus verò erat in grad. 2 30' 7' ♌. Ergo Regulus sequebatur Lunam grad. 57 10' ferè, haud aliter quàm *Ptolemæus* observavit.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Christi 1478, die 19 Octobris, horis 3½ ante Solis ortum, *Bernardus Waltherus* vidit Norimbergæ Lunam à Regulo distantem dimidio quasi gradu. Eratque ea distantia magis à parte latitudinis, quam Luna habebat versus Septentrionem. Vide Observata *Bernardi Waltheri*.

Sol peragrabat tunc 6 gradum Scorpii, oriebatur igitur Sol Norimbergæ horis 7 6' à media nocte. Sed propter refractionem apparens

rens Solis ortus, anteceſſit verum ſaltem ſcrupulis horæ 5'. Itaque hæc *Bernardi Walthert* obſervatio facta eſt Norimbergæ horis a mediâ nocte 3 31'.

Ab innitio annorum Chriſti ad obſervationem hanc, ſunt anni Iuliani pleni 1477, menſes communes 9, dies 18, horæ ſub Norimbergenſi Meridiano 15 31' apparenter, ſub Goeſano horæ 14 58', examinatim 14 36'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	24	44	50.
Proſthaphæreſis Æquin. addenda			42	51.
Æqualis motus primæ Arietis	0.	25	45	50.
Motus verus primæ Arietis	0	26	28	41.
Regulus diſtat à prima Arietis	1	56	40.	
Erat ergo in grad.		23	8	41 ♌.
cum latitudine borea grad. 0 31'.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	3	36	57	23.
Ab Æquinoctio vero	3	37	40	14.
Aſcenſio recta Solis temp. 213 38'.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqualis motus Lunæ a Sole	4	43	1	38.
Anomalia centri	3	26	2	36.
Proſthaphæreſis centri ſubtrahenda		7	41	39.
Scrupula proportionalia 57'.				
Anomalia orbis mediâ	3	24	44	24.
Anomalia orbis ęquata	3	17	2	45.
Proſthaphæreſis orbis addenda		2	30	18.
Æqual. motus Lunæ ab Æquin. vero	2	20	41	52.
Ergo Luna erat in Orbe ſuo in gr.		23	12	10 ♌.
Sed in Ecliptica in grad.		23	8	10 ♌.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	44	59	27.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	47	29	45.

Ergo latitudo Lunæ erat grad. 1 34′ 37″ borea.

Culminabat autem Norimbergæ horis à media nocte 3 31 gradus 26 41′ ♊, cum angulo grad. 88 34. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 25 57′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant gradus 56 25′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice gradibus 59 35′. Angulus parallacticus erat grad. 30 29′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 66′ 26″. Parallaxis altitudinis scrup. 57′ 51″. Parallaxis longitudinis scrup. 49′ 50″ addenda. Ergo centrum Lunæ videbatur in grad. 23 58′ 0″ ♌. Regulus autem erat in grad. 23 8′ 41″ ♌. Quare differentia longitudinum centri Lunæ & Reguli erat scrup. 49′ 19″. Aufer hinc semidiametrum Lunæ scr. 18′ 36″, & remanebit distantia Reguli à proximo Lunæ margine scrup. 30′ 43″, hoc est dimidii ferè gradus, nihil differens ab observata.

Meretur verò considerationem quod idem *Bernardus* notat: *distantiam Reguli à Lunâ dimidii ferè gradus, fuisse magis à parte latitudinis, quam Luna habebat versus septentrionem*. Significat enim non modò latitudinem Reguli fuisse tunc dimidii saltem gradus versus boream; verùm etiam Regulum fuisse tunc revera conjunctum Lunæ in longitudine. Notum enim est ex doctrina Eclipsium Solarium, Lunam tunc esse verè Soli conjunctam in longitudine, cùm differentia longitudinum visa, æqualis est parallaxi Lunæ à Sole in longitudinem. Idq; etiam in Luna & Stellis fixis locum habet. Atqui in Observatione *Bernardi Waltheri* differentia longitudinum centri Lunæ & Reguli apparens, scr. 49′ 19″, quamproximè æqualis fuit parallaxi Lunæ in longitudinem scrup. 49′ 50″. Consentaneum igitur est Lunam & Regulum tunc verè conjunctos fuisse in longitudine; & proinde Regulum fuisse in grad. 23 8′ 10″ ♌, proximè. Is enim erat verus Lunæ locus in Ecliptica, quemadmodum paulò ante ostendimus. Tabulæ nostræ Astronomicæ idem docent. Præbent enim verum locum Reguli in grad. 23 8′ 41″ ♌, nihil ferè à vero loco Lunæ in grad. 23 8′ 10″ ♌, differentem. Tota igitur *Bernardi Waltheri* Observatio, cum numeris nostris egregiè convenit.

Obser-

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Christi 1486, die 20 Octobris, tempore matutino, cœpit Luna Norimbergę obtegere Regulum, cùm altitudinem haberet grad. 45 antemeridianam. Vide Observata *Bernardi Waltheri.*

Factum id est à præcedentis diei meridie horis æqualibus 17 6'. Declinatio enim Reguli erat grad. 14 16' borea; ascensio recta temp. 145 45'. Porrò ex declinatione Reguli grad. 14 16' borea, & complemento elevationis Poli Norimbergensis grad. 40 36', cum distantia à Vertice grad. 45, colligitur distantia Reguli à Meridiano ortum versus temp. 34 28'. Hac verò subductâ ex ascensione recta Reguli temp. 145 45', relinquitur ascensio recta M. C. temp. 111 17': iterumque ex hac ablatâ ascensione rectâ Solis temp. 214 44', reliqua sunt tempora 256 33', quæ constituunt horas 17 6', quibus Sol tunc distabat à Meridiano.

Ab initio annorum Christi ad hanc considerationem sunt anni Iuliani pleni 1485, menses anni communis 9, dies 19, horæ sub Norimbergensi Meridiano 17 6' apparenter, sub Goesano horæ 16 33', examinatim horæ 16 10'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'	''	
Anomalia Æquinoctiorum	5	26	25	35.	
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			41	4.	
Æqualis motus primæ stellę Arietis	0	25	52	40.	
Verus motus ejusdem	0	26	33	44.	
Regulus distat à prima Arietis	1	56	40.		
Erat ergo in grad.		23	13	44	♌.
cum latitudine borea grad. 0 31'.					

SOLIS.

	Sex.	gr.	'	''
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	3	38	4	1.
Ab Æquinoctio vero	3	38	45	5.
Ascensio recta Solis temp. 214 44'.				

LVNÆ.

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′	″
Æqualis motus Lunæ a Sole	4	37	22	22.
Anomalia centri	3	14	44	44.
Prosthaphæresis centri subtrahenda		4	34	30.
Scrupula proportionalia 59′				
Anomalia orbis media	3	54	33	2.
Anomalia orbis æquata	3	49	58	32.
Prosthaphæresis orbis addenda		6	19	34.
Æqu. motus Lunę ab Æquin. vero	2	16	7	27.
Ergo Luna erat in suo Orbe in grad.		22	27	1 ♌.
Sed in Ecliptica in grad.		22	29	2 ♌.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	1	15	14	39.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	21	34	13.

Ergo latitudo Lunæ erat grad. 0 46′ 10″ borea.

Culminabat autem Norimbergæ horis à media nocte 5 6′, gradus 19 39 ♋, cum angulo grad. 98 20′. Gradus culminans distabat a Vertice grad. 27 21′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 32 50′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat Vertice grad. 44 44′. Angulus parallacticus erat gr. 40 14′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrup. 63′ 13″. Parallaxis altitudinis Lunæ scrup. 45′ 3″. Parallaxis longitudinis scrup. 34′ 23″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 29′ 5″ subtrahenda. Ergo centrum Lunæ videbatur in grad. 23 3′ 25″ ♌, cum latitudine borea scrup. 17′ 5″. Regulus verò erat in grad. 23 10′ 44″ ♌, cum latitudine borea scrup. 31′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & Reguli erat scrup. 10′ 19″. Differentia latitudinum scrup. 13′ 55″. Quare Regulus distabat à centro Lunæ scrup. 17′ 19″. Semidiameter autem Lunæ erat scrup. 17′ 41″. Itaque Luna incipiebat obtegere Regulum, haud aliter quàm *Bernardus Waltherus* Norimbergæ conspexit.

Obser-

Obſervationes Lunæ ad Spicam Virginis.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno tricesimoſexto primæ *Periodi Calippi*, qui erat annus à Nabonnaſſare 454, die 5 menſis Tybi, horâ noctis tertiâ incipiente. *Timocharis* animadvertit Alexandriæ, quòd Luna limbo ſuo qui erat Vernalem ortum verſus, ad Spicam Virginis perveniſſet; & quòd Spica Virginis diſſepararet trientem diametri Lunæ verſus boream. Factum id eſt horis à meridie 7 30, circa initium horæ noctis tertiæ. Horis autem 8 à meridie tranſactis, cùm 15 gradus Cancri occuparet cœli medium, Luna & Spica Virginis conjunctæ fuerunt in longitudine. *Ptolemæus* Libro *Magni Operis* VII, capite 3.

Ab initio annorum Nabonnaſſaris, ad hanc Lunæ & Spicæ Virginis conjunctionem ſunt anni Ægyptii pleni 453, menſes Ægyptii 4, dies 4, horæ ſub Alexandrino Meridiano 8 0′ apparenter, ſub Goeſano horæ 5 40′, examinatim horæ 5 38′; hoc eſt, Sexagenæ dierum 45′′ 57′, dies 49, ſcrup. 14′ 5″. Quibus debentur ſequentes motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Aequinoctiorum	5	13	2	31.
Proſthaphæreſis Aequin. addenda			54	17.
Aequalis motus primæ ſtellæ Arietis	0	0	32	21.
Motus verus ejuſdem	0	1	26	38.
Spica Virginis diſtat à prima Arietis	2	50	38.	
Erat igitur in grad.		22	4	48 ♍.
Cum latitudine auſtrina grad. 2 0′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à med. Æquin.	5	42	10	16.
Ab Æquinoctio vero	5	43	4	33.
Aſcenſio recta Solis temp. 346 37′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	3	5	18	15.
Anomalia centri	0	10	36	30.
Prosthaphæresis centri addenda		1	52	52.
Scrupula proportionalia 1′.				
Anomalia orbis media	5	21	54	11.
Anomalia orbis æquata	5	23	20	3.
Prosthaph. orbis addenda		2	46	3.
Æqual. motus Lunę ab Æquin. vero	2	48	22	48.
Ergo Luna erat in Orbe suo, in grad.		21	8	51 ♍.
Sed in Ecliptica in grad.		21	13	31 ♍.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	4	6	9	48.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	8	55	51.
Ergo latitudo Lunæ austrina		1	47	43.

Culminabat autem Alexandriæ horis à meridie 8 0′, gradus 15 Cancri, cum angulo grad. 96 30′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 9 0′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant grad. 66 14′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice gr. 67 22′. Angulus parallacticus erat grad. 8 37′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 54′ 18″. Parallaxis altitudinis scrupul. 50′ 25″. Parallaxis longitudinis scrup. 49′. 50″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 7′ 32″ addenda. Ergo centrum Lunę videbatur in grad. 22 3′ 22″ ♍, cum latitudine gr. 1 55′ 15″ austrina. At Spica Virginis erat in gr. 22 4′ 38″, cum austrina latitudine grad. 2 0′. Erat ergo longitudo Lunæ & Spicæ Virginis quamproximè eadem, sed Luna erat borealior Spicâ Virginis scr. 4′ 45″, hoc est triente semidiametri Lunæ proximè; nam semidiameter Lunæ erat scr. 15′ 16″. Disseparabat igitur Spica Virginis trientem semidiametri Lunæ versus boream, omnibus modis ut *Timocharis* Alexandriæ observavit.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno quadragesimo octavo primæ *Periodi Calippicæ*, qui erat annus à Nabonassare 466, die 7 mensis Thoth, *Timocharis* animadvertit Alexandriæ, Lunam cùm primùm supra Horizontem emergeret, parte suâ

suâ boreali Spicam Virginis contingere. Id factum est horis à media nocte æqualibus 2 30′: oriebatur enim tunc per refractionem gradus 22 ♍, cùm primùm oriri debuisset horis à media nocte 2 40′. Vide *Ptolemæum* Libro *Magni Operis* VII, cap. 3.

Ab initio annorum Nabonnassaris ad hanc observationem sunt anni Ægyptii pleni 465, dies 6, horæ sub Alexandrino Meridiano 14 30′ apparenter, sub Goesano horæ 12 10′, examinatim horæ 11 40′; hoc est, Sexagenæ dierum 47″ 8′, dies 51, scrupul. 29′ 10″. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	15	30	24.
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			52.	2.
Æqualis motus primæ Arietis	0	0	42	19.
Verus motus ejusdem	0	1	34	21.
Spica Virginis distat à prima Arietis	2	50	38.	
Erat igitur in grad.		22	12	21 ♍.
cum latitudine austr. grad. 2 0′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	3	43	14	47.
Ab Æquinoctio vero	3	44	6	49.
Ascensio recta Solis temp. 220 54.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	5	5	20	4.
Anomalia centri	4	10	40	8.
Prosthaphæresis centri subtrahenda		13	15	20.
Scrupula proportionalia 43.				
Anomalia orbis media	3	28	9	46.
Anomalia orbis æquata	3	14	54	26.
Prosthaphæresis orbis addenda		2	0	3.
Æqu. motus Lunæ ab Æquin. vero	2	49	26	53.

Ergo

	Sex.	gr.	′.	″.
Ergo Luna erat in suo Orbe in grad.		21	26	56 ♍.
Sed in Ecliptica in grad.		21	21	35 ♍.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	1	52	58	36.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	54	58	39.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		2	11	23 austr.

Culminabat autem Alexandriæ horis à media nocte æqualibus 2 30′, gradus 19 ♊, cum angulo grad. 94 49′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 7 33′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant gradus 92 21′ ortum versus. Itaque locus Lunæ distabat à Vertice grad. 92 54′. Apparebatque per refractionem in Horizonte, cùm esset grad. 2 54′ sub Horizonte. Angulus parallacticus erat grad. 7 32′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 65′ 46″. Parallaxis longitudinis scrup. 65′ 12″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 8′ 40″ addenda. Apparebat igitur centrum Lunæ in grad. 22 26′ 47″ ♍, cum latitudine austrina grad. 2 20′ 3″. At Spica Virginis erat in grad. 22 12′ 21″ ♍; cum latitudine austrina grad. 2 0′. Differentia igitur longitudinum centri Lunæ & stellæ erat scrup. 14′ 26″. Differentia latitudinum scrup. 20′ 3″. Et proinde distantia stellæ à centro Lunæ scrup. 24′ 41″. Ipsaque distabat à Lunę limbo boreo scrupulis ferè 6 primis. Nam semidiameter Lunæ erat scrup. 18′ 25″: verùm quia refractio Lunę Horizontalis scrup. erat 36′ 50″ (quanta scz. tunc erat ipsius Diameter) Refractio verò stellæ scrupul. tantùm erat 30″, videbatur Luna altior esse stellâ scrup. saltem 6′. Detrahantur igitur scrupula 6′, ex distantia centri Lunæ & stellæ supra inventa scrup. 24′ 41″, & continget Luna parte sua boreali Spicam Virginis; omnibus modis ut *Timocharis* Alexandrię conspexit.

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Cæsaris *Trajani* primo, die 15 Mechir, *Menelaus* Geometra animadvertit Romæ, sub latitudine grad. 42, & longitudine temp. 36 15′, Spicam Virginis horâ noctis decimâ, à Luna fuisse coopertam, quia nusquam videbatur. Sed desinente horâ noctis undecimâ, vidit eam in præcedentibus centri Lunę minus diametro Lunæ distare æqualiter à cornibus. *Ptolemæus* Libro *Magni Operis* VII, cap. 3. Exibat autem

autem hora noctis decima Romæ, æqualibus horis 4 57′ à media nocte. Erat igitur tunc Spica Virginis à Lunâ prorsus obtecta. Vndecima verò hora noctis desinebat Romæ horis à media nocte æqualibus 6 11′, & tunc *Menelaus* vidit Spicam Virginis distare æqualiter à Lunæ cornibus in præcedentia minus ipsius Lunæ diametro.

Ab initio annorum Christi ad primam *Menelai* obseruationem, sunt anni Iuliani pleni 97, dies 9, horæ sub Meridiano Romano 16 57′ apparenter, sed sub Goesano horæ 16 14′, examinatim horæ 16 17′. Quibus debentur sequentes motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	0	35	2	43.
Prosthaphæresis Æquin. subtrahenda			42	38.
Æqualis motus primæ stellæ Arietis	0	6	6	14.
Verus motus primæ Arietis	0	5	23	36.
Spica ♍ distat à prima Arietis	2	50	38	
Erat ergo in grad.		26	1	36 ♍.
Cum latitudine austr. grad. 2 0′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	4	48	38	10.
Ab Æquinoctio vero	4	47	55	32.
Ascensio recta Solis temp. 291 16′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ a Sole	4	0	45	59.
Anomalia centri	2	1	31	58.
Prosthaphæresis centri addenda		12	56	52.
Scrupula proportionalia 48′.				
Anomalia orbis media	4	19	50	24.
Anomalia orbis æquata	4	32	47	16.
Prosthaphæresis orbis addenda		7	0	25.
Æqu. motus Lunę ab Æquin. vero	2	48	41	31.

 Ergo

	Sex.	gr.	′.	″.
Ergo Luna erat in suo Orbe, in gr.		25	41	56 ♍.
Sed in Ecliptica in grad.		25	45	29 ♍.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	4	7	43	31.
Verus motus latitudinis	4	14	43	56.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		1	22	15 aust.

Culminabat autem Romæ horis à media nocte æqualibus 4 57′, gradus 6 Libræ, cum angulo grad. 66 15′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 44 25′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant gradus 10 15′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice gradibus 41 8′. Angulus parallacticus erat grad. 76 50′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 57′ 25″. Parallaxis altitudinis scrup. 38′ 36″. Parallaxis longitudinis scrup. 8′ 47″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 37′ 34″ addenda. Ergo centrum Lunæ conspiciebatur in grad. 25 54′ 16″ ♍, cum latitudine austrina gr. 1 59′ 49″. Sed Spica Virginis erat in grad. 26 1′ 36″ ♍, cum austrina latitudine grad. 2 0′. Ergo differentia longitudinum erat scrup. 7′ 20″, & differentia latitudinum scrup. 0′ 11″. Et proin distantia stellæ à centro Lunæ scrup. 7′ 20″. Semidiameter verò Lunæ erat scrup. 16′ 4″. Itaque Luna obtexerat Spicam Virginis ut à *Menelao* conspici non posset. Sequitur nunc altera *Menelai* observatio.

OBSERVATIO QUARTA.

Hæc facta est à *Menelao* Romæ horis à media nocte æqualibus 6 11′, hoc est, una hora & scrupulis 14′ post præmissam. Ad quod tempus dantur sequentes motus.

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	4	1	23	34.
Anomalia centri	2	2	47	8.
Prosthaphæresis centri addenda		12	51	52.
Scrupula proportionalia 48′.				
Anomalia orbis media	4	20	30	41.
Anomalia orbis æquata	4	33	22	33.

Prostha-

	Sex.	gr.	′.	″.
Prosthaphæresis orbis addenda		6	59	50.
Æqu. motus Lunæ ab Æquin. vero	2	49	22	8.
Ergo Luna erat in Orbe suo in gr.		26	21	58 ♍.
Sed in Ecliptica in grad.		26	25	24 ♍.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	4	8	24	18.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	15	24	8.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		1	18	45 austr.

Culminabat autem Romæ horis à media nocte 6 11′, 26 gradus Libræ, cum angulo grad. 68 21′. Gradus culminans distabat à Vertice gr. 52 13′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 29 34′ occasum versus. Ergo Locus Lunæ distabat à Vertice grad. 47 34′. Angulus parallacticus erat grad. 76 50′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrupul. 57′ 22″. Parallaxis altitudinis scrupul. 42′ 49″. Parallaxis longitudinis scrup. 4′ 9″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scrup. 42′ 36″ addenda. Quare centrum Lunæ cernebatur in grad. 26 21′ 15″ ♍, cum latitudine austrina grad. 2 1′ 21″. At Spica Virginis erat in grad. 26 1′ 36″ ♍, cum latitudine austrina grad. 2 0′. Differentia igitur longitudinum erat scrup. 19′ 39″. Differentia latitudinum scrup. 1′ 21″. Et proinde stella distabat æqualiter à cornibus Lunæ in præcedentia scrup. 28′ 4″, minus Diametro Lunæ, omnibus modis ut *Menelaus* Geometra Romæ observavit.

Observationes Lunæ ad supremam in fronte Scorpii.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno tricesimo sexto primæ *Periodi Calippi*, qui erat annus à Nabonnassare 454; die 16 mensis Phaophi, horâ noctis decimâ (lege nonâ) incipiente, *Timocharis* animadvertit Alexandriæ, Lunam boreali suo margine supremam in fronte Scorpii contingere. Vide *Ptolemæum* Libro *Magni Operis* VII, capite 3. *Ptolemæus* autem id factum esse scribit horis æqualibus 3 24′ à media nocte, deceptus vitiosâ stellæ longitudine.

dine. Sed vera ſtellæ longitudo, evincit eam Lunæ & fixæ ſtellæ conjunctionem viſam eſſe in Horizonte, horis ſcz. à media nocte æqualibus 2 30′.

Ab initio annorum Nabonnaſſaris ad hanc obſervationem ſunt anni Aegyptii pleni 453, dies 45, horæ ſub Meridiano Alexandrino apparenter 14 30′, ſub Goeſano 12 10′, exactè horæ 11 48′: hoc eſt, Sexagenæ dierum 45″ 56′, dies 30, ſcrup. 29′ 30″. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Aequinoctiorum	5	12	59	48.
Proſthaphæreſis, Aequin. addenda			54	19.
Æqual. motus primæ ſtellæ Arietis	0	0	32	10.
Verus motus primæ ſtellæ Arietis	0	1	26	29
Supr. in fronte ♏, diſtat à prima Arie.	3	30	0.	
Erat ergo in grad.		1	26	29 ♏.
Cum latitudine borea grad. 1 15′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	4	24	33	30.
Ab Æquinoctio vero	4	25	27	49.
Aſcenſio recta Solis temp. 266 3′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Aequalis motus Lunæ a Sole	5	5	22	3.
Anomalia centri	4	10	44	6.
Proſthaphæreſis centri ſubtrahenda		13	15	16.
Scrupula proportionalia 42′.				
Anomalia orbis media	0	13	7	35.
Anomalia orbis æquata	5	59	52	19.
Proſthaphæreſis orbis addenda			0	40.
Æqual. motus Lunæ à vero Æquin.	3	30	49	52.
Ergo Luna erat in Orbe ſuo in gr.		0	50	32 ♏.

Sed

	Sex.	gr.	′.	″.
Sed in Ecliptica in grad.		0	47	7 ♏.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	4	44	26	39.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	44	27	19.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		1	16	49 bor.

Culminabat autem Alexandriæ horis à media nocte 2 30′, gradus 1 20′ ♌, cum angulo grad. 102 1′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 10 45′. Inter gradum culminantem & locum Lunæ erant gradus 89 27′ ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice grad. 91 41′, apparebatque Luna per refractionem in Horizonte, cùm revera esset sub Horizonte. Angulus parallacticus erat grad. 10 31′. Parallaxis Lunæ Horizontalis scrup. 52′ 20″. Parallaxis longitudinis Lunæ scrup. 51′ 26″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 9′ 33″ subtrahenda. Ergo centrum Lunæ videbatur in grad. 2 38′ 33″ ♏, cum latitudine borea grad. 1 7′ 16″. Suprema verò in fronte Scorpii erat in grad. 1 26′ 29″ ♏, cum latitudine borea grad. 1 15′. Itaque differentia longitudinum erat scrup. 12′ 4″. Differentia latitudinum scrup. 7′ 44″ :· & proin distantia stellæ à centro Lunæ scrup. 14′ 19″. Semidiameter autem Lunæ erat scrup. 14′ 33″. Tangebat ergo Luna boreali suo margine supremam in fronte Scorpii, non aliter quàm *Timocharis* Alexandriæ conspexit.

Est autem observatu dignum, refractionem Lunæ, in hoc exemplo, non fuisse majorem refractione stellæ, sed potius aliquantulum minorem. Refractio siquidem stellæ fuit scrup. 30′, & diameter Lunæ scr. 29′ 6″, & proinde stella saltem uno scrupulo altior fuit Lunari limbo boreo.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Cæsaris *Trajani* primo, die 18 mensis Mechir, horâ noctis undecimâ desinente, cùm ultima pars Libræ occuparet cœli medium, *Menelaus* Geometra animadvertit Romæ, australe cornu Lunæ fuisse in recta linea, ad mediam & australem earum quæ sunt in fronte Scorpii. Centrum verò Lunæ ait defecisse à recta linea, tantumque distitisse à media, quantum media ab australi. Postremò inquit, Lunam borealem in fronte Scorpii obtexisse, eò quod nusquam videretur. *Ptolemæus* Libro *Magni Operis* VII, cap. 3.

Hora noctis undecima exivit Romæ, horis æqualibus à media nocte 6 12′. Tunc igitur facta est superior *Menelai* observatio.

Ab initio annorum Christi ad hanc *Menelai* observationem, numerantur anni Iuliani pleni 97, dies 12, horæ sub Meridiano Romano apparenter 18 12′, sub Goesano horæ 17 29′, examinatim horæ 17 33′. Quibus debentur sequentes motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	0	35	2	49.
Prosthaphæresis Æquin. subtrahenda			42	39.
Æqualis motus primæ stellę Arietis	0	6	6	15.
Verus motus ejusdem	0	5	23	36.
Suprema in fronte ♏ distat à prima ♈	3	30.	0.	
Erat igitur in grad.		5	23	36 ♏.
cum latitudine borea grad. 1 15′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	4	51	38	42.
Ab Æquinoctio vero	4	50	56	3.
Ascensio recta Solis temp. 294 36′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	4	37	58	54.
Anomalia centri	3	15	57	48.
Prosthaphæresis centri subtrahenda		4	56	24.
Scrupula proportionalia 59′.				
Anomalia orbis media	4	59	43	28.
Anomalia orbis æquata	4	54	47	4.
Prosthaphæresis orbis addenda		6	30	12.
Aequalis motus Lunæ ab Aequin. vero	3	28	53	57.
Ergo Luna erat in Orbe suo in grad.		5	25	9 ♏.
Sed in Ecliptica in grad.		5	19	52 ♏.
Aequalis motus latitudinis Lunæ	4	48	6	42.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	54	36	54.
Ergo latitudo Lunæ erat grad.		2	11	22 bor.

Culmi-

Culminabat autem Romæ horis à media nocte 6 12′, gradus 29 Libræ cum angulo grad. 111 8′. Gradus culminans distabat à Vertice grad. 53 39′. Inter locum Lunæ & gradum culminantem erant gradus 6 19′ortum versus. Ergo locus Lunæ distabat à Vertice grad. 56 41′. Angulus parallacticus erat grad. 84 12′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrup. 54′ 48″. Parallaxis altitudinis scrup. 46′ 10″. Parallaxis longitudinis scrup. 4′ 39″ addenda. Parallaxis latitudinis scrup. 45′ 56″ subtrahenda. Quare Lunæ centrum conspiciebatur in grad. 5 24′ 31″ ♏, cum latitudine grad. 1 25′ 26″borea. Suprema verò in fronte Scorpii erat in grad. 5 23′ 36″ ♏, cum latitudine borea grad 1 15′. Differentia igitur longitudinum erat scrup. 0′ 55″. Differentia latitudinum scrup. 10′ 26″. Et proinde stella distabat à centro Lunæ scrup. 10′ 28″. Semidiameter autem Lunæ erat scrup. 15′ 20″. Obtexerat igitur Luna supremam in fronte Scorpii, ut à *Menelao* conspici non posset.

Porro & cornu austrinum Lunæ apparebat in recta linea ad mediam & austrinam illarum, quæ sunt in fronte Scorpii. Austrinum enim cornu Lunæ (perinde ut centrum Lunæ) videbatur in grad. 5 25′ ♏, & latitudinem habebat grad. 1 10′ boream. Nam latitudo centri Lunæ visa erat grad. 1 25′ borea; & semidiameter Lunæ scrup. 15′. Ergo latitudo cornu austrini erat grad. 1 10′ borea.

Atqui media in fronte Scorpii erat in grad. 5 5′ ♏, cum latitudine austrina gr. 1 45′. Et australior stella erat in gr. 4 45′ ♏, cum latitudine austrina grad. 4 50′. Itaque cornu Lunæ austrinum distabat ab australiore stella grad. 6 0′. Idem verò cornu austrinum aberat à media grad. 2 55′, & media ab australiore grad. 3 5′. Quæ distantiæ simul aggregatæ æquales sunt distantiæ cornu austrini Lunæ ab australiore grad. 6 0′. Erat igitur cornu Lunæ austrinum in recta linea ad mediam & australiorem earum quæ sunt in fronte Scorpii.

Postremò centrum Lunę deficiebat à recta linea, tantumque distabat à media, quantum media ab australiore. Distantia enim centri Lunæ & mediæ erat grad. 3 10′, & distantia medię & australioris grad. 3 5′; quæ distantię proximè sunt ęquales. Tota igitur *Menelai* observatio cum numeris nostris exactè congruit.

Obſervatio Lunæ ad Cor Scorpii.

Anno Chriſti 1600, die 7 Auguſti veſperi, *Ioannes Keplerus* vidit in confinibus Stiriæ & Vngariæ, ſub latitud. grad. 47 ⅔, & longitudine temporum 39 30′, Lunam ingredientem ſuper Cor ♏, eminente quaſi tertiâ parte τῆς τομῆς ſupra ſtellam. *Ioannes Keplerus* in *Aſtronomia Optica* pag. 217.

Ingrediebatur verò Luna ſuper Cor Scorpii, horis à meridie 8 50′, egrediebatur horis à meridie 9 40′, hoc eſt horâ unâ ante Lunæ occaſum. Subivit enim Luna Horizontem horis à meridie 10 40′.

Ab initio annorum Chriſti ad ingreſſum hunc Lunæ ſuper Cor Scorpii ſunt anni Iuliani pleni 1599, menſes anni Biſextilis 7, dies 6, horæ in confinibus Stiriæ & Vngariæ 8 50′ apparenter, Goeſæ 7 54′, examinatim 7 50′. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	50	18	8.
Proſthaphæreſis Æquin. addenda			12	30.
Æqualis motus primæ ſtellæ Arietis	0	27	19	53.
Verus motus ejuſdem	0	27	42	23.
Cor Scorpii diſtat à prima Arietis	3	36	48.	
Erat ergo in grad.		4	30	23 ♐.
Cum latitudine auſtrina grad. 4 26′.				

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqu. motus Solis ab Æquin. medio	2	26	8	30.
Ab Æquinoctio vero	2	26	21	0.
Aſcenſio recta Solis temp. 147 10′.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	1	41	33	32.
Anomalia centri	3	23	7	4.
Proſthaphæreſis centri ſubtrahenda		6	55	52.
Scrupula proportionalia 58′.				

Ano-

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia orbis media	0	36	12	29.
Anomalia orbis æquata	0	29	16	37.
Prosthaph. orbis subtrahenda		3	18	24.
Æqual. motus Lunę ab Æquin. vero	4	7	54	32.
Ergo Luna erat in Orbe suo, in grad.		4	36	8 ♐.
Sed in Ecliptica in grad.		4	29	8 ♐.
Æqualis motus latitudinis Lunæ	3	48	30	58.
Verus motus latitudinis	3	45	12	34.
Ergo latitudo Lunæ erat gr.		3	42	4 austr.

Declinatio Lunæ grad. 24 44′ meridionalis; ascensio recta temp. 241 45′.

Culminabat autem in confinibus Stiriæ & Vngariæ, horis à meridie 8 50′ gradus 8 52′ ♑, cum angulo grad. 93 50′. Gradus culminans distabat à Vertice gr. 70 36′. Inter gradum culminantem, & locum Lunæ erant gradus 34 23′. Ergo Locus Lunæ distabat à Vertice grad. 76 12′. Luna vero distabat à Vertice grad. 79 48′. Ergo angulus parallacticus erat grad. 76 45′. Parallaxis Horizontalis Lunæ scrupul. 52′ 6″. Parallaxis altitudinis scrupul. 51′ 23′. Parallaxis longitudinis scrup. 11′ 46″ subtrahenda. Parallaxis latitudinis scrup. 50′ 0″ addenda. Quamobrem Lunæ centrum videbatur in grad. 4 17′ 22″ ♐, cum latitudine austrina grad. 4 32′ 4″. At Cor Scorpii erat in grad. 4 30′ 23″ ♐, cum latitudine austrina grad. 4 26′. Ergo differentia longitudinum erat scrupul. 13′ 1″. Differentia latitudinum scrup. 6′ 4″. Et proinde distantia stellæ à centro Lunæ scr. 14′ 23″. Semidiameter autem Lunæ erat scr. 14′ 33″. Itaq; Luna ingrediebatur parte suâ boreali super Cor Scorpii, eminebatque ferè tertia pars τῆς πουῆς supra stellam, haud aliter quàm doctissimus *Ioannes Keplerus* in confinibus Stiriæ & Vngariæ conspexit.

Sed sufficiunt hę Observationes Distantiis & Parallaxibus Lunaribus, quas suprà demonstravimus, comprobandis. Nam si quid in illis lateret vitii, vel una Observationum præmissarum id satis superque manifestaret. Iam verò cùm Observationes omnes (ut vidimus) Parallaxibus Nostris exactè respondeant, palam est Distantias Nostras Lunares esse veras, & cœlo consentientes.

Hæc sunt quæ circa primam *Dimensionis Lunæ* partem, quæ est de ipsius *Lunæ* à centro Terræ *Distantia*, demonstranda mihi fuerunt. Quibus nunc expeditis, transeo ad alteram *Dimensionis Lunæ* partem, quæ est *De* ipsius *Lunæ ad Terram Magnitudine*.

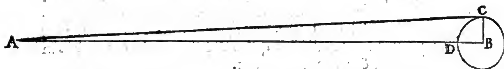
ELEM. IX. *Magnitudo Lunæ ad Terram colligitur ex Lunæ & Terræ diametris, in eadem mensura datis.*

Nam per ultimam XII *Euclidis*: globi sunt in tripla ratione suorum dimetientium. Triplicatis ergo diametris Lunæ & Terræ, aut semidiametris per 19, v. *Euclidis*; proveniunt earũ inter se magnitudines.

ELEM. X. *Semidiameter Lunæ Apogææ apparens in Noviluniis & Pleniluniis est scrupulorum primorum* 15: *verus autem est particularum* 473 $\frac{84}{100}$, *quarum distantia Lunæ Apogææ à centro Terræ in Noviluniis & Pleniluniis est* 108600.

Ptolemæus apparentem Lunæ semidiametrum, besse unius scrupuli facit majorem, scrupulorum scz. 15′ 40″; & *Albategnius* facit eundem quadrante unius scrupuli minorem, scrupulorum scz 14′ 45″. Nos autem & priscis & neotericis Observationibus diligenter inter se collatis, invenimus, cum Magno Viro *Nicolao Copernico*, eundem esse scrupul. 15′ præcisè. Hic enim cum cœlo exactè congruit, quemadmodũ ex Observationibus apparebit, quas Deo favente mox in medium afferam.

Porro ex hoc apparente Lunæ semidiametro resultat verus particularum 473 $\frac{84}{100}$, quarum distantia Lunæ apogææ à centro Terræ, in Noviluniis & Pleniluniis est 108600.

Esto enim in adjuncto Diagrammate orbis Lunæ D C D, eiusque distantia à Terra A B. Apparens Lunæ semidiameter angulus B A C, & verus C B. Dico C B esse particularum 473 $\frac{84}{100}$, quarum A B distantia Lunæ apogæę à Terra in Noviluniis & Pleniluniis est 108600. In triangulo enim rectangulo A B C, datur latus A B particularum 108600, cum angulo ad A scrupul. 15′. Itaque per 8^m Tertii Trigonometrię nostræ C B est particul. 473 $\frac{84}{100}$. Nam

Vt

Vt AB 100000 ad CB tangentem anguli ad A $436\frac{12}{155}$; ita AB 108600, ad CB $473\frac{84}{155}$. Manifestum igitur est, verum Lunæ semidiametrum particularum esse $473\frac{84}{100}$, quarum AB distantia Lunæ apogeæ à Terra in Noviluniis & Pleniluniis est 108600.

Cæterùm quia hic verus Lunæ semidiameter particul. $473\frac{84}{155}$, resultat ex apparente Lunæ apogæę semidiametro in Noviluniis & Pleniluniis scrup. 15′; hujusque magnitudo facilè in dubium vocari posset; adducam jam Observationes aliquot selectas, ex quibus perspicuè apparebit, & apparentem, & verum Lunę semidiametrum, quos proposui, ita respondere cœlo; ut neque hic, neque ille, vel tantillum sit mutandus.

OBSERVATIO PRIMA.

Anno Christi 1588, die 2 Martii vesperi, observata est Vraniburgi per Armillas declinationum, differentia marginum Lunę sæpius iterata, scrupulorum 33′, dimidio scrupulo plus vel minus. *Keplerus* in *Astronomia Optica* pag. 348.

Erat tunc Anomalia orbis Lunæ æquata Sexag. 1. grad. 47 45′. Distantia Lunæ à Terra 97747 quarum CB est $473\frac{84}{100}$. Ergo Semidiameter Lunæ apparens erat scrup. 16′ 40″. Nam per 8^m Tertii Geometriæ Triangulorum Nostræ est,

Vt AB 97747 ad CB $473\frac{84}{100}$; ita AB 100000 ad CB 484 tangentem semidiametri Lunæ apparentis scrup. 16′ 40″.

Diameter ergo Lunæ apparens erat scrupul. 33′ 20″, exactè congruens cum observato.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Christi 1591, 22 die Februarii vesperi, observata est Vraniburgi Diametrus Lunæ apparens sexies scrup. 32′, septies scrupulorum 33′, & sexies scrup. 34′. *Keplerus* in *Astronomia Optica* pag. 348. Iusta igitur magnitudo fuit inter scrupula 32′ & 34′; sed propior scrup. 33′.

Fuit tunc Anomalia orbis Lunæ æquata Sexag. 4 grad. 16 1′. Et distantia Lunę à Terra particul. 97521, quarum semidiameter Lunæ verus est $473\frac{84}{100}$. Apparens ergo semidiameter Lunæ erat scrupul. 16′ 39″. Nam

Vt AB 97521 ad CB $473\frac{84}{100}$; ita AB 100000 ad CB 485 tangentem semidiametri Lunæ apparentis scrup. 16′ 39″.

Diame-

Diameter igitur Lunæ apparens erat ſcrupul. 33′ 18″, nihil differens ab obſervato.

OBSERVATIO TERTIA.

Anno Chriſti 1592, die 12 Februarii manè, *Brahæani* dimenſi ſunt Vraniburgi per Radium Aſtronomicum, Diametrum Lunę apparentem ſcrup. 35′. *Keplerus* in *Aſtronomia Optica* pag. 348.

Datur tunc Anomalia orbis Lunæ coæquata Sexag. 2. grad. 8 2′. Et diſtantia Lunæ à Terra particul. 92712, quarum ſemidiameter Lunæ verus eſt 473 $\frac{84}{100}$. Apparens igitur Lunæ ſemidiameter erat ſcr. 17′ 31″. Nam

Vt AB 92712 ad CB 473 $\frac{84}{100}$; ita AB 100000 ad CB 509, tangentem apparentis ſemidiametri Lunæ ſcrup. 17 31″.

Diameter igitur Lunę apparens erat ſcrup. 35′ 2″; haud aliter quàm *Brahæani* obſervarunt.

OBSERVATIO QVARTA.

Anno Chriſti 1598, die 29 Martii, horâ veſpertinâ octavâ, *Ioannes Keplerus* vidit Gratii in Stiria, Lunam conjunctam occidentalibus in quadrilatero Pleiadum: haſque longiùs inter ſe diſtare, quàm ut Luna utramque ſimul tegere potuiſſet. *Keplerus* in *Aſtronomia Optica* pag. 347. Diſtant autem eæ ſtellæ inter ſe ſcrup. ſaltem 31′. Apparuit ergò Diameter Lunæ minor ſcrup. 31′.

Erat tunc Anomalia orbis Lunæ æquata Sexag. 5 grad. 3 28′. Et diſtantia Lunæ à Terra particul. 105948, quarum ſemidiameter Lunæ verus eſt 473 $\frac{84}{100}$. Apparens igitur Lunæ ſemidiameter erat ſcr. 15′ 24″. Nam

Vt AB 105948 ad CB 473 $\frac{84}{100}$; ita AB 100000 ad CB 498 tangentem apparentis Lunæ ſemidiametri ſcrup. 15′ 24″.

Ergò apparens Lunæ Diameter erat ſcrup. 30′ 48″, minor diſtantiâ occidentalium in quadrilatero Pleiadum, omninò ut *Keplerus* obſervavit.

OBSERVATIO QVINTA.

Anno Chriſti 1598, die 17 Iunii, mane inter horam ſecundam & tertiam *Ioannes Keplerus* animadvertit Gratii in Stiria, Diametrum Lunæ apparentem, æqualem fuiſſe diſtantiæ clararum duarum tranſverſarum in qua-

in quadrilatero Pleiadum. *Keplerus* in *Astronomia Optica* pag. 347. Distant autem hæ stellæ inter se scrupulis ferè 32. Itaque semidiameter Lunæ apparens æquavit quamproximè hanc distantiam.

Datur tunc Anomalia orbis Lunæ æquata Sexag. 4 grad. 32′ 47″. Et distantia Lunę à Terra particul. 101439, quarum verus Lunæ semidiameter est $473\frac{84}{100}$. Apparens ergo Lunæ semidiameter erat scrup. 16′ 4″. Nam

Vt AB 101439 ad CB $473\frac{84}{100}$; ita AB 100000 ad CB 467 tangentem semidiametri Lunæ apparentis scrup. 16′ 4″.

Apparens itaque Diameter Lunæ erat scrup. 32′ 8″, observationi *Kepleri* consentiens.

Evidens ergò est ex Observationibus præmissis, apparentem Lunæ apogææ semidiametrum in Noviluniis & Pleniluniis scrupulorum esse 15′ præcisè; & verum semidiametrum partic. $473\frac{84}{100}$, quarum radius orbis Lunæ est 100000. Quotquot enim apparentes Lunæ semidiametri ex Hypothesibus his colliguntur, ad unum omnes cœlo consentiunt. Dubium ergo non est, quin demonstrati nunc à Nobis Lunæ semidiametri rectè se habeant.

ELEM. XI. *Semidiameter Terræ est ad semidiametrum Lunæ, ut 60 ad $16\frac{8}{10}$ ferè.*

Verus enim Lunæ semidiameter per præcedens elementum est particul. $473\frac{84}{100}$, quarum distantia Lunæ apogææ à Terra in Noviluniis & Pleniluniis est 108600. At verò quarum distantia Lunæ apogææ à Terrâ in Noviluniis & Pleniluniis, per 6^m^ huius est part. $64\frac{1}{6}$, vel scrupulorum 3850, semidiameter Lunæ verus est scrupulorum 16′ $\frac{8}{10}$ ferè. Nam per auream regulam

Vt distantia Lunæ à Terra particul. 108600, se habet ad semidiametrum Lunæ verum $473\frac{84}{100}$, ita quoque distantia Lunæ à Terrâ partium $64\frac{1}{6}$, vel 3850 in scrupulis primis, se habet ad semidiametrum Lunæ verum scrupulorum eorundem $16\frac{8}{10}$ proximè.

Est autem semidiameter Terræ verus, per 6^m^ huius, scrupulorum eorundem 60′ præcisè. Itaque Semidiameter Terræ est ad semidiametrum Lunæ, ut 60 ad $16\frac{8}{10}$ ferè, hoc est, in minimis terminis ut 25 ad 7. Quod erat nobis demonstrandum.

ELEM. XII. *Terra major est Lunâ vicibus* $45\frac{11}{20}$.

Multiplicentur enim cubicè termini diametrorum Terræ & Lunæ 25 & 7, fientque eorum cubi 15625 & 343. Est autem cubus 343 in cubo 15625, vicibus $45\frac{11}{20}$. Itaque Terra major est Lunâ vicibus $45\frac{11}{20}$. Quod demonstrare nos oportuit.

Ptolemaeus facit Terram quadragesies tantùm majorem Lunâ: sed planè contra veritatem. Assumit enim semidiametrum Lunæ in Noviluniis & Pleniluniis apparentem scrup. 15′ 40″, quem nos demonstravimus non esse majorem scrupulis primis 15′.

Copernicus ad rei veritatem propiùs accedit, facit enim Terram majorem Lunâ quadragesies & ter, minus una octava parte Lunæ. Ipsissimam tamen veritatem non est assequutus. Statuit enim Lunæ Apogææ à Terra distantiam partium $65\frac{1}{2}$, quam Nos, sexto elemento, demonstravimus partium solummodo esse $64\frac{1}{6}$.

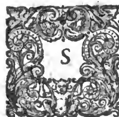
Christianus Longomontanus, *Tychonis Brahei* adjutor & assecla, longissimè omnium à veritate abit. Prodit enim Terram Lunâ majorem esse vicibus $51\frac{1}{45}$; sed prorsus contra veritatem. Nam & falsa utitur Lunæ à Terra distantia, & falso Lunæ semidiametro, & proinde ipsam Rei veritatem haudquaquam potuit assequi.

Acquiescendum igitur est in ea Lunæ ad Terram magnitudine, quam Nos cum bono Deo hoc elemento demonstravimus. Nam & hypotheses eius sunt veræ, & conclusio ex illis educta infallibilis & certa; adeò ut de eius veritate, cum ratione dubitari non possit. Mihi certè hanc ita demonstrasse sufficit; & proinde hoc primo nostro labore feliciter nunc ad finem perducto, gratias ago Deo Opt. Max. per Iesum Christum unigenitum eius Filium, & Servatorem nostrum unicum; qui est verus ille Deus supra omnes laudandus in secula, Amen.

PHI-

PHILIPPI LANSBERGII
VRANOMETRIAE
LIBER SECVNDVS,
DE
Dimensione SOLIS.

ELEMENTVM I.

ECVNDA pars VRANOMETRIÆ, *metitur Solis à Terræ centro Distantiam, eiusque ad Terram & Lunam Magnitudinem.*

Pertractata hucusque est, per Dei Opt. Max. gratiam, *Vranometriæ* pars prima, de Dimensione Lunæ. In qua duo demonstrata sunt, Distantia Lunæ à centro Terræ, eiusque ad Terram Magnitudo. Sequitur jam Vranometriæ pars secunda, *de Dimensione Solis.* In qua etiam duo ostendenda sunt; Distantia Solis à Terræ centro & Magnitudo eius ad Terram, & Lunam. Nos de utroque, cum bono Deo, quâ brevitate & perspicuitate poterimus, deinceps agemus.

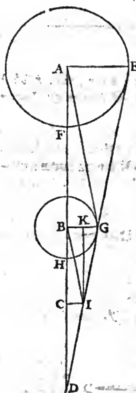
ELEM. II. *Distantia Solis à Terræ centro colligitur ex Parallaxi Solis Horizontali, & semidiametro Terræ. Sinus enim parallaxis Solis Horizontalis est ad sinum sui complementi, ut Terræ semidiameter ad Distantiam Solis à centro Terræ.*

Esto in apposito schemate orbis Terræ BCB eiusque centrum A, & semidiameter AB. Centrum Solis sit D, rationalis Horizon AD, & linea visionis BD. Quæritur AD distantia Solis à centro Terræ. Assumatur Triangulum rectangulum BAD, in quo

in quo datus sit angulus ADB parallaxios Solis Horizontalis, & semidiameter Terræ AB. Erit tunc per 7^m Tertii Trigonometriæ Nostræ, Vt AB sinus parallaxios Solis Horizontalis ad AD sinum sui complementi; ita AB Terræ semidiameter, ad AD distantiam Solis à centro Terræ. Quod erat demonstrandum.

ELEM. III. *Parallaxis Solis Horizontalis definitur ex semidiametro Solis apparente, & angulo coni Vmbræ Terræ dimidii. Differentia enim horum angulorum est ipsa Solis Horizontalis parallaxis.*

Esto in adjuncta Diagrapha globus Solis EFE, & Terræ globus GHG. Centrum illius sit A, & hujus B. Ducatur porrò ex A centro Solis per B centrum linea infinita AD; & ex E emittatur alia recta ED, quæ stringat Solis globum in E, & Terræ globum in G; secetque infinitam AD in D. Connectantur quoque puncta A & E, item B & G, rectis lineis AE & BG, quas non oportet differre à Solis & Terræ semidiametris, propter ingentem earum distantiam. Postremò ducatur ex G in A recta GA; habebimus tunc angulum semidiametri AGE, & angulum coni umbræ Terræ dimidii BDG, quorum differētia per 32 primi *Euclidis* est angulus DAG, vel BAG, parallaxios Solis Horizontalis postulatæ. Quod erat demonstrandum.

Hoc Elementum, quod adspirante Deo, à Nobis primùm est inventum, tantum in dimensione Solis habet usum, ut parallaxis Solis Horizontalis, citra illud, definiri vix queat. *Hipparchus* & *Ptolemæus*, qui Solis Horizontalem parallaxin, hypothesibus suis consentientem definierunt, videntur Elementi cognitionem habuisse. Sed quotquot Mathematici eos sequuti sunt, fuerunt illius prorsus ignari; ideoque in definienda Solis parallaxi, ad unum omnes errarunt, quemadmodum in sequentibus videbimus.

ELEM.

ELEM. IV. *Semidiameter Solis apparens in Apogæo est scrupul.* 16′ 47″; *in Perigeo scrup.* 17′ 59″.

Id certò Nos collegimus, ex indubitatis tum aliorum, tum Nostris observationibus ad Solem; quarum duas tantùm jam recensebo, quia plures infra, favente Deo adducam, atque etiam calculo Astronomico comprobabo.

OBSERVATIO PRIMA.

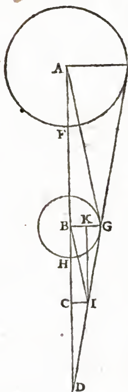
Anno à Nabonnassare 163, qui fuit annus tertius Olympiadis 48ª, 13 die mensis Ægyptiorum Tybi, Sol totus defecit, non tantùm prope Sardes in Lydia, verùm etiam in Hellesponto, & circà Hellespontum Fuitque Defectus tantus, ut ex die repente nox efficeretur. *Herodotus* Libro 11, de *bello inter Lydos & Medos*. Et *Plinius* Libro 11. cap. 2.ª Item *Theon* in *Commentariis* super caput x1, Libri 6 *Magni Operis Ptolemæi*; & *Cleomedes* Lib. 11 cap. 3.

Erat autem tunc Sol apogæus, & Luna perigæa. Semidiameter verò Lunæ erat scr. 17′ 47″, uno saltem scrupulo primo major semidiametro Solis, propter occultatum totum Solem à Luna, cum mora. Erat igitur semidiameter Solis scrup. 16′ 47″. Idque in Apogæo.

OBSERVATIO SECVNDA.

Anno Christi 1601, 14 die Decembris fuit Eclipsis Solis, cujus medium conspeximus Goesæ, horâ 1 51′ à meridie. Apparebat autem tunc totus Lunæ orbis intra Solis orbem. Nam boreales Luminarium limbi quodammodo coincidebant, formabantq; inter se angulum contactûs. Austrinus autem Lunæ limbus distabat ab austrino Solis limbo scrupulis 6′ ¾ fere. Itaque tota diametrus Lunæ apparens, cum scrupulis 6′ ¾ æquabat totam Solis diametrum. Erat verò diameter Lunæ verus scrup. 30′ 0″, & apparens (sicuti infra demonstrabitur) scrup. 29′ 15″. Hic igitur cum scrupulis 6′ ¾, componebat totam Solis diametrum scr. 36′ fere. Versabatur autem tunc Sol in Perigæo, & Luna in Apogæo. Quare Solis perigæi semidiameter erat scrup. 17′ 59″. Quod erat demonstrandum.

ELEM. V. *Angulus dimidii coni Vmbræ Terræ colligitur ex ſemidiametro Vmbræ Terræ apparente, eiuſque diſtantia à centro Terræ. Radius enim eſt ad Tangentem ſemidiametri Vmbræ Terræ apparentem, ut diſtantia eius à centro Terræ ad ſemidiametrum Vmbrę verum. Diſtantia verò ejus à centro Terræ eſt ad differentiam ſemidiametri Terræ & ſemidiametri Vmbrę veri, ut Radius ad Tangentem anguli coni Vmbrę dimidii.*

Repetatur ſuperior Diagrapha, in qua tangens anguli C B I ſit ſemidiameter Vmbræ Terræ apparens, & B C diſtantia ipſius à Terræ centro. Poſtulatur angulus B D G coni Vmbræ Terræ dimidii. Invenitur is hoc modo. Primùm in Triangulo rectangulo B C I, ex dato latere B C & angulo C B I, manifeſtatur latus C I ſemidiametri Vmbræ Terræ veri. Nam per 8^m Tertii Trigonometriæ noſtræ

Vt B C radius ad C I tangentem anguli B C I ſemidiametri Vmbræ Terræ apparentis; ita B C diſtantia Lunæ à centro Terræ, ad C I ſemidiametrum Vmbræ Terræ verum.

Secundò in Triangulo rectangulo I K G, ex dato latere K I, id eſt B C, & latere K G, differentia ſemidiametri Vmbræ veri, & ſemidiametri Terræ, innoteſcit angulus K I G. Nam per citatum elementum

Vt K I diſtantia Lunæ à centro Terrę, ad K G differentiam ſemidiametri Vmbræ veri, & ſemidiametri Terræ; ita K I radius ad K G tangentem anguli K I G. Qui per 4^m Sexti *Euclidis*, æqualis eſt angulo B D G coni Vmbrę Terræ dimidii. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. VI. *Semidiameter Vmbræ Terrę apparens, in maxima Solis & Lunæ Diſtantia à centro Terrę, eſt ſcrupulorum 39′ 0″.*

Ptolemæus facit Vmbræ Terræ ſemidiametrum in maxima Luminarium diſtantia à centro Terræ ſcrupulorum 40′ 45″. *N. Copernicus* paulò minorem, ſcrupulorum ſcil. 40′ 18″. *Albategnius* verò ex ſuis ad Lunam Obſer-

Observationibus demonstrat eum esse scrupulorum 38 20″. Ad quem Noster scrupulorum 39′ 0″, quam proximè accedit. Neq; verò is major aut minor statui potest scr. 39′ 0″. Semidiameter enim Lunę apparēs est ad semidiametrum Vmbræ apparentem, ut 5 ad 13: idq; non modo ex iis quæ ipsi ad Lunam observavimus, sed & quæ ante Nos observarunt Viri magni, *Hipparchus*, *Ptolemęus*, *Albategnius*, & circà nostrum seculum, *Nicolaus Copernicus*. Quamobrem cùm semidiameter Lunæ novę aut plenæ apparens, in maxima distantia à centro Terrę per 10 elementum antecedentis Libri, sit scrup. 15′ 0″: consequens est semidiametrum Vmbræ apparentem, in transitu Lunę apogææ esse scrup. 39′ 0″. Est enim per auream regulam

Vt 5 ad 13, ita 15′ ad 39′. Quod erat demonstrandum.

Errant igitur toto cœlo, *Tycho Brahęus*, & ipsius asseclæ *Christianus Longomontanus*, & *Ioannes Keplerus*, qui eandem faciunt scrup. 43′. Est enim is saltem quatuor scrupulis major justo; adeo ut *Christianus Longomontanus* cogatur eum quatuor scrupulis diminuere, Libro *Theoricorum* 1, pag. 170.

Cæterùm ne cui dubia sit ratio apparentis semidiametri Lunæ ad semidiametrum Vmbræ apparentem, ut 5 ad 13, subjicio accuratam Deliquii Lunaris observationem, à *Ioanne Keplero* Pragæ, à Nobis Goesæ habitam: quæ non modò comprobabit eam, sed & elementi nostri veritatem evidenter adstruet.

Anno igitur Christi 1601, 29 die Novembris, fuit Eclipsis Lunæ partialis, cujus medium *Ioannes Keplerus* observavit Pragæ, circa horam à meridie 6 53′½, viditque tunc Defectum paulò minorem eo qui in Lunaribus *Tychonis* pingitur, qui est digitorum 10 56′. Vide *Astronomiam Opticam* pag. 372.

Nos verò ejusdem Eclipsis medium animadvertimus Goesæ, horis à meridie 6 12′, quæ Pragæ fuerunt horæ 6 56′ (Praga enim orientalior est Goesâ scrupulis horæ 44) eodemque tempore notavimus Eclipticos digitos 10 ⅔ proximè, hoc est, Defectum paulo minorem eo qui extat in Lunaribus *Tychonis*. Observationes igitur egregiè inter se consentiunt.

Erat autem tunc Luna ferè perigæa, eiusque semidiametrus scrup. 17′ 49″; & latitudo scrup. 32′ 32″ borea. Summa utriusque scrup. 50′ 21″; quanta certè fuisset Vmbræ semidiametrus, si Defectus fuisset digitorum 12 præcisè. Atqui salvus adhuc fuit unus digitus cum triente, cui debentur scrupula 4′ 2″ Diametri Lunæ. Aufer igitur ea ex scrupulis

50′ 21″,

50′ 21″, & residua erit semidiametrus umbræ scrup. 46′ 19″: ad quam semidiametrus Lunę est, ut 5 ad 13. Nam per auream regulam

Vt 5 ad 13, ita 17′ 49″, ad 46′ 19″. Quod erat ostendendum.

Porrò cùm ex hac Observatione manifestum sit, semidiametrum umbræ apparentem in transitu Lunæ perigææ esse scrup. 46′ 19″; consequens est eundem esse in transitu Lunæ apogææ scrupul. 39′ 0″. Luna enim sitiens, vel plena, cùm apogæa est, distat à centro Terræ particulis 108600, quarum radius orbis Lunæ est 100000: particulis vero 91400, cùm centro Terræ est proxima. Est igitur

Vt radius 100000, ad $1347\frac{1}{10}$ tangentem Vmbræ perigæę, ita 91400 ad $1231\frac{4}{10}$.

Et proinde, ut 108600 ad $1231\frac{4}{10}$, ita 100000 ad 1134, tangentem umbræ apogææ scrup. 39′ 0″. Quæ nobis erant demonstranda.

ELEM. VII. *Angulus dimidii coni Vmbrę Terrę, in maxima Solis & Lunæ à centro Terræ Distantia est scrup.* 14′ 34″.; *& proinde axis Vmbræ est semidiametrorum Terræ* 236.

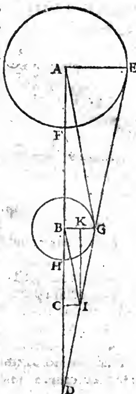
Semidiameter enim umbræ Terræ, per præcedens elementum est scr. 39′ 0″; eiusque & Lunæ à centro Terræ distantia scrup. 3850, quorum semidiameter Terræ est 60, per 6^m primi *Vranometrię*. Itaque per 5^m hujus, angulus dimidius coni umbræ Terræ est scrupulorum 14′ 34″. Nam

Vt 10000000 ad tangentem semidiametri umbrę apparentis 113450; ita distantia ipsius à centro Terræ 3850, ad semidiametrum umbræ verum $43\frac{6782500}{10000000}$.

Item, ut distantia semidiametri umbræ à centro Terræ 3850 ad differentiam semidiametri Terræ, & semidiametri umbræ veri $16\frac{3217500}{10000000}$; ita 10000000 ad tangentem anguli coni umbræ Terræ dimidii 42394, scrupulorum 14′ 34″. Quod erat demonstrandum.

Ex *Ptolemęi* Hypothesibus colligitur hic angulus scrup. 12′ 49″. Ex *Albategnii* scrup. 15′ 14″. Ex *Copernici* scrup. 12′ 11″. Ex *Tychonis*, eiusque partes sequentium, scrup. 16′ 2″.

Porrò quod Axis umbræ sit (juxtà elementum) semidiametrorum Terræ 236, ostenditur ex angulo dimidii coni umbræ Terræ, hoc modo. Assuma-

Aſſumatur in præcedente diagrammate triangulum rectangulum D B G, in quo datus ſit angulus coni umbræ Terræ dimidii ſcrupul. 14′ 34″, cum latere B G ſemidiametro Terræ 1, dabitur hinc reliquum latus D B, ſemidiametrorum Terræ 236. Nam per 7^m Tertii Trigonometriæ Noſtræ eſt,

Vt B G ſinus anguli D 42372 ad D B ſinum complementi *9999909*; ita B G ſemidiameter Terræ 1 ad D B Axim umbræ, ſemidiametrorum Terræ 236. Quod erat demonſtrandum.

Ex angulo dimidii coni Vmbræ Terræ *Ptolemaico* ſcrup. 12′ 49″, reſultat Axis umbræ 268 ſemidiametrorum Terræ, quantum etiam *Ptolemæus* colligit. Verùm ex angulo coni umbræ Terræ dimidii *Albategniano*, prodit Axis umbræ 225½, quem *Albategnius* malè putavit eſſe ſemidiametrorum Terræ 254. Sic quoque ex angulo coni umbræ Terræ dimidii *Copernicæo* ſcr. 12′ 11″, reſultat Axis umbræ ſemidiametrorum Terræ 282, quem *Copernicus* perperam facit ſemidiametrorum Terræ 265. Denique ex angulo coni umbræ Terræ dimidii *Tychonico* colligitur Axis umbræ ſemidiametrorum Terræ 215, quem *Chriſtianus Longomontanus* facit ſemidiametrorum Terræ 268, contra *Tychonis*, & ſuas ipſius Hypotheſes.

ELEM. VIII. *Parallaxis Horizontalis Solis Apogæi eſt ſcrupulorum 2′ 13″.*

Semidiameter enim Solis apogæi, per 4^m huius eſt ſcrup. 16′ 47″; & angulus dimidii coni umbræ Terræ per præcedens elementum eſt ſcrup. 14′ 34″. Itaque horum differentia ſcrupul. 2′ 13″, eſt ipſa Solis apogæi parallaxis Horizontalis, per 3^m hujus. Quod erat demonſtrandum.

Ptolemæus facit apparentem Solis apogæi ſemidiametrum ſcrup. 15′ 40″, & angulum dimidii coni Vmbræ Terræ ſcrup. 12′ 49″. Itaque

Parallaxis Solis Horizontalis in Apogæo, *Ptolemæo* est scrupul. 2′ 51″. Quæ cum ipsius Hypothesibus exactè convenit, sed ab apparentiis multum discrepat.

Albategnius apogæi Solis apparentem semidiametrum cum *Ptolemæo* facit scrup. 15′ 40″; & dimidii coni umbræ Terrę angulum scrupul. 15′ 14″. Ergo Horizontalis Parallaxis Solis apogæi ex Hypothesibus *Albategnii* est scrup. 0′ 26″. Quæ multum differt ab illa quam ipse statuit scrup. 3′ 0″.

Nicolaus Copernicus facit apparentem Solis apogæi semidiametrum scrupul. 15′ 50″; & dimidii coni umbrę Terræ angulum scrupul. 12′ 11″. Itaque Parallaxis Horizontalis Solis apogæi ex Hypothesibus *Copernici* est scrup. 3′ 39″; scrupulis 39 secundis major quàm ipse prodit.

Tycho Brahæus cum *Christiano Longomontano*, & *Ioanne Keplero* faciunt apparentem Solis apogæi semidiametrum scrup. 15′ 0″; & angulum dimidii coni umbræ Terræ, scrup. 16′ 2″. Quæ simul stare non possunt. Sequitur enim primò, angulum dimidii coni umbræ Terræ, majorem esse angulo semidiametri Solis apogæi, hoc est, partem majorem esse suo toto. Quod est absurdum. Secundò sequitur Solem esse Parallaxios expertem; quod eorum suppositis adversatur. Nam *Tycho Brahæus* facit Parallaxin Horizontalem Solis apogæi scrup. 2′ 54″. *Christianus Longomontanus* scrup. 2′ 32″: & *Joannes Keplerus* scrupuli unius. Ex quibus certè manifestum est, ipsorum Hypotheses non constare sibi, neque ullâ ratione posse conjungi. Alia verò est Hypothesium nostrarum ratio, quæ ubique sibi constant, & cum apparentiis ubique conveniunt.

Patet etiam hinc, dictorum Autorum neminem, præter *Ptolemæum*, connexum hujus schematis, demonstrationisque vinculum, solidè intellexisse. Nam solius *Ptolemæi* calculus pro Parallaxi Solis, propriis Hypothesibus adamussim respondet: reliqui plus minusve à suis Hypothesibus abeunt: argumento certissimo, nulli artificium hujus demonstrationis penitus fuisse cognitum.

ELEM. IX. *Sol apogæus distat à centro Terræ semidiametris Terræ* $1550\frac{12}{60}$; *& perigæus semidiametris Terræ* $1446\frac{16}{60}$. *In media verò distantia Sol abest à centro Terrę semidiametris Terrę* $1498\frac{14}{60}$.

Paral-

Parallaxis enim Solis apogæi Horizontalis, per præcedens elementum est ſcrup. 2′ 13″. Itaque per ſecundum huius eſt,

Vt ſinus parallaxios Horizontalis Solis apogæi 6448, ad ſinum ſui complementi 9999997, ita ſemidiameter Terræ 1 ad diſtantiam Solis apogęi à Terræ centro 1550 $\frac{52}{60}$.

Diſtat vero idem Sol apogæus à centro Terræ in eccentricitate minima ex noſtris Hypotheſibus particulis 103490, & Sol perigæus particulis 96510, quarum radius magni orbis Terrę eſt 100000. Conſequens igitur eſt Solem perigæum diſtare à centro Terræ ſemidiametris Terræ 1446 $\frac{16}{60}$; & in media diſtantia 1498 $\frac{33}{60}$. Eſt enim per auream regulam,

Vt particulæ 103490 ad ſemidiametros Terræ 1550 $\frac{52}{60}$, ita particulæ 96510 ad ſemidiametros Terræ 1446 $\frac{16}{60}$.

Item, ut particulæ 103490 ad ſemidiametros Terræ 1550 $\frac{52}{60}$; ita particulæ 100000 ad ſemidiametros Terræ 1498 $\frac{33}{60}$.

Palam igitur eſt Solem apogæum diſtare à centro Terræ ſemidiametris Terræ 1550 $\frac{52}{60}$; & perigæum ſemidiametris Terræ 1446 $\frac{16}{60}$: & in media diſtantia, ſemidiametris Terræ 1498 $\frac{33}{60}$. Quæ erant demonſtranda.

Ptolemæus diſtantiam Solis apogæi à centro Terræ definit ſemidiametris Terræ 1210; ſed ex ipſius Hypotheſibus colliguntur tantum ſemidiametri Terrę 1206 $\frac{16}{60}$.

Albategnius maximam Solis à centro Terræ diſtantiam metitur ſemidiametris Terrę 1146; verùm ex ipſius Hypotheſibus dantur ſemidiametri Terræ 7936 $\frac{1}{2}$.

Nicolaus Copernicus diſtantiæ Solis apogæi à centro Terræ adſignat ſemidiametros Terræ 1179; ſed ex ipſius Hypotheſibus colliguntur ſemidiametri Terrę 941 $\frac{53}{60}$.

Tycho Brahæus mediam Solis à centro Terræ Diſtantiam aſſumit ſemidiametrorum Terræ 1150. Et *Chriſtianus Longomontanus* ſemidiametrorum Terræ 1288. Verùm ex eorum Hypotheſibus colliguntur ſemidiametri Terræ 208333; poſitâ ſcil. Parallaxi Solis Horizontali unius ſcrupuli ſecundi, quæ ex eorum Hypotheſibus prorſus eſt nulla.

Hæc ſunt quę de Solis à centro Terræ Diſtantia à veteribus Aſtronomis & à neotericis hucuſque prodita ſunt. Quæ ut Hypotheſibus ſuis minimè reſpondent, ita veritati conſentanea eſſe non poſſunt.

Rejicienda igitur sunt, & in eorum locum acceptanda, quæ Nos paulò ante de Solis à centro Terræ Distantia, ejusque Parallaxi firmissimis rationibus demonstravimus. Respondent enim ea hypothesibus suis, & apparentiis quoque ubique satisfaciunt. De quo ne quisquam dubitet, adducam deinceps selectas aliquot Eclipsium Solarium observationes, ex quibus manifestè apparebit, quæ de Solis à centro Terræ Distantia, eiusque Parallaxi, & apparentibus Diametris, à nobis hactenus demonstrata sunt, longè esse verissima. Addam etiam Calculum Nostrum Astronomicum, ut ex eo quivis intelligat, & Solis & Lunæ Motus à Nobis in integrum esse restitutos.

Comprobatio eorum quæ de Solis Parallaxi, eiusque Distantia à centro Terræ supra demonstrata sunt, ex selectis aliquot Eclipsium Solarium observationibus.

ECLIPSIS PRIMA.

Anno 111° Olympiadis quadragesimæ octavæ, ultimo die Thargelionis, undecimi mensis Græcorum, cum Lydi & Medi æquo marte inter se pugnarent, accidit durante conflictu, ut ex die repentè nox efficeretur. Causa vero tam repentinæ mutationis, erat Eclipsis Solis omnium maxima; quam *Thales Milesius* futuram eo tempore Ionibus prædixerat. *Herodotus* Libro 1, *de bello Lydos inter & Medos*. Item *Plinius* Libro 11 cap. 2.

Ab initio annorum Nabonnassaris ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Ægyptii 162, menses 4, dies 12, horæ 2 49' sub Meridiano Goesano. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	'	''
Anomalia Æquinoctiorum	4	12	1	59.
Prosthaphæresis Æquin. addenda		1	10	38.

SOLIS.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis ab Æquin. medio	0	59	26	45.
Anomalia centri	4	49	48	1.
Prosthaphæresis centri addenda		4	54	36.
Apogæi medius	0	54	11	16.
Apogæi æquatus	0	59	5	52.
Anomalię orbis verus	0	0	20	53.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda			0	1.
Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	1	0	37	23.
Ergo Sol erat in grad.		0	37	22. ♊.
Ascensio recta Solis temp. 58 24′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	1	9	14.
Anomalia centri	0	2	18	28.
Prosthaphæresis centri addenda			18	28.
Scrupula proportionalia			0	0.
Anomalia orbis media	2	47	15	4.
Anomalia orbis æquata	2	47	33	32.
Prosthaphæresis orbis subtrah.		1	9	36.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	1	1	46	37.
Ergo Luna erat in grad.		0	37	1 ♊.
Medius motus latitudinis	4	35	4	55.
Verus motus latitudinis	4	33	55	19.

Propter æquationem Dierum naturalium, auferenda sunt à tempore medio scrupula horæ 24. Itaque vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ horis à meridie 2 25′: in Lydia autem propè Sardes, sub latitudine grad. 38, & longitudine temp. 59, facta eadem est horis à meridie 4 39′. Erat tunc parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 50′ 32″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrup. 34′ 11″; visus inter horam quartam & quintam scrup. 28′ 53″, inter quintam & sextam scrup. 31′ 48″, inter sextam & septimam scrupul. 34′ 22″. Sol occupabat occidentalem quadrantem. Ergo visa conjunctio sequebatur

veram horâ 1 35′, & Eclipsis medium fuit Sardibus in Lydia horis à meridie 6 15′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	55	0.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	25	22.
Latitudo Lunæ borea vera	25	15.
Ergo latitudo Lunæ austrina visa	0	7.
Semidiameter Solis	16	47.
Semidiameter Lunæ	17	47.
Summa semidiametrorum	34	34.
Scrupula deficientia	34	27.

Ergo Digiti Ecliptici 12 20′.

Totus igitur Sol defecit cum mora, diesque adeo in noctem versus est; omnibus modis ut *Thales Milesius* Ionibus prædixerat.

Est autem hæc Eclipsis omnium maxima quæ in Sole unquam contigit. Luna enim erat ferè perigæa, & Sol versabatur in apogæo; in quo loco idem maximè à Luna perigæa obscuratur. Hinc etiam est, quod *Hipparchus* eandem adhibuerit in Libro *De Magnitudinibus & intervallis trium Corporum, Solis, Lunæ, & Terræ*. Fuit enim ad ea ipsa demonstranda maximè idonea; præsertim cùm diversis in locis à præstantibus Astronomis fuerit observata. *Theon* enim in *Commentariis* super caput XI, Libri 6 *Magni Operis Ptolemæi* scribit hanc Eclipsin in locis quæ sunt circa Hellespontum in toto Sole accuratè esse factam, ut nihil de eo appareret. Et *Cleomedes* Lib. II capite 3 testatur, Solem totum in Hellesponto deficientem, observatum esse in Alexandria, quintâ parte diametri salvâ reliquâ deficere. Quæ certè ita esse, ut ab Artificibus annotata sunt, nos numeris Nostris perspicuè comprobabimus.

I.

Primùm enim, Solem totum defecisse in Hellesponto sub latitudine grad. 40, & longitudine temp. 55, ita ostenditur. Addatur in Hellesponto propter Meridianorum discrimen hora 1 58′, dabiturque veræ conjunctionis Luminarium tempus in Hellesponto horis à meridie 4 23′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 48′ 7″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 34′ 11″; visus inter horam quartam & quintam scrup. 29′ 11″; inter quintam & sextam scrupul. 31 32′. Sol versabatur in Quadrante occidentali. Quare visa conjunctio

junctio sequebatur veram horâ 1 35′, mediumq; Eclipsis in Hellesponto conspectum est, horis à meridie 5 58′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	53	46.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	26	5.
Vera latitudo Lunæ borea	25	10.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	0	55.
Semidiameter Solis	16	47.
Semidiameter Lunæ	17	47.
Summa semidiametrorum	34	34.
Scrupula deficientia	33	39.

Ergo Digiti Ecliptici 12 2′.

Totus itaque Sol defecit in Hellesponto, omnibus modis ut *Cleomedes* & *Theon* referunt.

II.

Secundò, in Alexandria Ægypti, sub latitudine grad. 31, & longitudine tempor. 59½, salvam fuisse quintam Diametri partem, & reliquam defecisse, demonstratur hoc modo. Addantur propter Meridianorum discrimen Alexandriæ horæ 2 20′, & prodibit veræ Luminarium copulæ tempus Alexandriæ horis à meridie 4 45′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 53′ 43″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrup. 34′ 11″. Visus inter horam quartam & quintam scrup. 28′ 53″; inter quintam & sextam scrup. 31′ 38″; inter sextam & septimam scrup. 34′ 34″. Sol erat in Quadrante occidentali. Ergo visa coniunctio sequebatur veram horâ 1 40′, & Eclipsis medium Alexandriæ conspectum est horis à meridie 6 25′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	57	30.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	19	30.
Vera Lunæ latitudo borea	25	30.
Ergo latitudo Lunæ visa borea	6	0.
Semidiameter Solis	16	47.
Semidiameter Lunæ	17	47.
Summa semidiametrorum	34	34.
Scrupula deficientia	28	34.

Ergo Digiti Ecliptici 10 12′.

Scru-

Scrupula salva fuerunt 6′ 0″, quę sunt quinta pars scrup. 30′ quantam Veteres taxarunt apogæi Solis diametrum. Calculus ergo Noster cum animadversione Veterum exactè convenit.

Manifestum porro est ex iis quæ nunc demonstrata sunt, Eclipsin Solis quâ *Hipparchus* usus est in demonstranda magnitudine trium Corporum, Solis, Lunę, & Terræ, eorumque inter se distantiis; eandem esse quam *Thales* Ionibus prædixerat. Cadunt enim in hanc omnes apparentiæ, quas in illa notarunt *Herodotus, Plinius, Cleomedes* & *Theon*.

Secundò apparet Calculum nostrum Astronomicum prorsus esse indubitatum, quia omnes illas apparentias à Veteribus notatas, exactissimè refert. Quæ duo in hac Eclipsi observatu digna sunt.

ECLIPSIS SECVNDA.

Anno Christi 1560, 11 Augusti circà meridiem, Sol totus non modico tempore, Conimbriæ in Lusitania latuit, sub Latitudine grad. 40, & longitudine temporum 10 45′. Tenebræ erant nocturnis quodammodò majores. Neque enim quo pedem poneret videre quis poterat, stellæque in cœlo clarissimè apparebant. Aves etiam, mirabile dictu, præ tantæ obscurationis horrore, ex aëre in terram decidebant. *Clavius* in *Commentario* super 4 caput *Sacrobosci*.

Ab annorum Christi principio ad hunc Luminarium congressum, sunt anni Iuliani solidi 1559, menses Bisextilis anni septem, dies 20, horę sub Goesano Meridiano 0 49′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	41	55	5.
Prosthaphæresis addenda			23	3.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqu. motus Solis ab Æquin. medio	2	39	21	0.
Anomalia centri	3	7	17	4.
Prosthaphæresis centri addenda.			45	42.
Scrupula proportionalia			0	0.

Apogæi

	Sex.	gr.	′.	″.
Apogæi medius	1	34	25	33.
Apogæi æquatus	1	35	11	15.
Anomalia orbis vera	1	4	9	45.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		1	46	10.
Æqu. motus Solis ab Æquin. vero	2	39	44	3.
Ergo Sol erat in grad.		7	57	53 ♍.

Ascensio recta Solis temp. 159 49′.

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Lunæ à Sole	0	1	51	21.
Anomalia centri	0	3	42	42.
Prosthaphæresis centri addenda			29	41.
Scrupula proportionalia			0	0.
Anomalia orbis media	2	15	50	7.
Anomalia orbis æquata	2	16	19	48.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		3	37	20.
Med. motus Lunæ ab Æquin. vero	2	41	35	24.
Ergo Luna erat in grad.		7	58	4 ♍.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	29	6	42.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	25	29	22.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 6′. Quare vera Luminarium copula facta est Goesæ, horâ à meridie 0 55′. Conimbriæ verò quæ occidentalior est horâ 0 59′, eadem Luminarium conjunctio facta est horâ ante meridiem 11 56′, hoc est circà meridiem. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 14 22″. Motus horarius Lunę à Sole verus scrup. 33′ 0″. Visus scrup. 21′ 44″. Sol versabatur in Quadrante orientali. Itaque apparens Synodus antecedebat veram scrupulis horæ 39′, adeoque medium Eclipsis fuit Conimbriæ horâ 11 17′ ante meridiem. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	21	42.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	25	28.

	′	″
Latitudo Lunæ borea vera	25	29.
Ergo latitudo Lunæ visa borea	0	1.
Semidiameter Solis	17	6.
Semidiameter Lunæ	17	20.
Summa semidiametrorum	34	26.
Scrupula deficientia	34	25.

Ergo Digiti Ecliptici 12 4′.

Quare Sol totus defecit Conimbriæ cum mora, sed breviori quàm *Clavius* annotavit. Scribit enim Solem non modico tempore latuisse. Quæstio igitur est de causa longioris moræ? Respondeo, defectum apparentem majorem fuisse vero propter contractum Solare lumen. Quotiescunque enim Luna totum fere Solem intercipit, contrahit se Solis lumen, & proinde Solis semidiameter minor apparet justo scrupulis saltem 0′ 45″. Secus fit cùm Luna à Sole intercipitur. Dilatat enim se tunc undique lumen Solis, & proinde Lunæ semidiameter apparet minor justo, saltem scrup. 0′ 45″. Vtriusque casus exempla minimè obscura dabimus suis locis. In præsenti verò Eclipsi insigne habemus exemplum primi casus. Luna enim totum Solem intercipiebat, majorique etiam angulo spectabatur quàm Sol. Contrahebat igitur se tunc Solis lumen, & semidiameter Solis visualis apparebat minor justo scrupulis 0′ 45″. Erat ergo is scrupulorum 16′ 21″, & totus Diameter scrupulorum 32′ 42″. Hic autem cum scrupulis deficientibus 34′ 25″, præbet Eclipticos Digitos 12 38′. Ex quibus colligitur Solem horæ semisse, vel saltem triente, totum latuisse. Quod cum annotatione *Clavii* egregiè convenit.

II.

Animadversa quoque est hæc Eclipsis Bruxellis in Brabantia, sub latitudine grad. 51 & longitudine temp. 26 0′. Eiusque finis ibidem deprehensus est, per quadrantem, cujus peripheria erat quinq; pedum, horâ à meridie 1 48′ proximè. *Stadius* in *Ephemeride* anni 1560.

Calculus noster Observationi exactè respondet. Nam propter discrimen Meridianorum addenda sunt Bruxellis scrupula horæ 2′. Vera igitur

igitur synodus Bruxellis fuit, horâ à meridie 0 57. Erat tunc parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 6′ 39″. Motus Horarius Lunæ à Sole verus scrup. 33′ 0″. Apparens scrup. 24′ 0″. Sol erat in orientali quadrante. Quare visa synodus antecedebat veram scrupulis horæ 16′, & Eclipsis medium erat Bruxellis horâ à meridie 0 41′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	9	3.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	40	18.
Vera latitudo Lunæ borea	24	23.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	15	55.
Semidiameter Solis	17	6.
Semidiameter Lunæ	17	20.
Summa semidiametrorum	34	26.
Scrupula deficientia	18	31.
Ergo Digiti Ecliptici 6 31′.		

Scrupula incidentiæ 30′ 31″. Tempus ἀναπληρώσεως horæ 1 6′. Ergo finis Eclipsis Bruxellis horâ à meridie 1 47′, Observationi consentiens.

III.

Observarunt etiam hanc Eclipsin *Tilemannus Stella*, & *Paulus Fabricius*; Viennæ Austriæ, sub latitudine grad. 48 23′, & longitudine temporum 38 0′. Conspexeruntque initium horâ à meridie 0 50′, & finem horis à meridie 2 15′, lege, horis 2 55′. Duravit enim Eclipsis horas duas cum scrup. 5′. In medio Eclipsis defecerunt ab austro Digiti 5½. *Gerardus Mercator* in *Chronologia*.

Calculus Noster cum Observatione congruit. Addantur enim Viennæ propter differentiam Meridianorum scrupula horæ 54′, prodibitque tempus veræ Luminarium copulæ, Viennæ Austriæ horâ à meridie 1 49′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunę à Sole scrup. 3′ 16″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrup. 33′ 0″. Visus scrup. 24′ 46″. Sol occupabat occidentalem Quadrantem. Ergo visa copula sequebatur veram scrupul. horæ 8′; & proinde medium Eclipsis erat Viennæ Austriæ horâ à meridie 1 57′. Datur tunc

	Sex.	gr.	′.	″.
Scrupula proportionalia o′.				
Apogæi medius	1	34	33	o.
Apogæi æquatus	1	35	23	30.
Anomalia orbis vera	4	51	6	45.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	50	53.
Medius Solis à vero Æquin.	o	26	51	35.
Ergo Sol erat in grad.		28	42	28. ♈.
Ascensio recta Solis temp. 26 40′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius Lunæ à Sole	o	6	48	38.
Anomalia centri	o	13	37	16.
Prosthaphæresis centri addenda		1	49	56.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	1	38	8	12.
Anomalia orbis æquata	1	39	58	8.
Prosthaphæresis orbis subtrah.		4	57	45.
Lunæ medius ab Aequin. vero	o	33	40	13.
Ergo Luna erat in grad.		28	42	28 ♈.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	29	29	6.
Latitudinis verus	1	24	31	21.

Propter æquationem Dierum naturalium, addenda sunt ad tempus æquale scrupula horæ 7. Itaque vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ horis à media nocte 10 55′; Romę verò, quæ orientalior est Goesâ scr. horæ 43′, horis à media nocte 11 38′. Erat tunc parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 6′ 40″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrup. 30′ 47″. Visus scrup. 20′ 14″. Et quia Sol occupabat occidentalem Quadrantem, apparens Synodus sequebatur veram scrupulis horę 20′. Itaque medium Eclipsis fuit Romæ horis à media nocte 11 58′, hoc est in ipso ferè meridie. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	10	22.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	27	40.

	′.	″.
Latitudo Lunæ borea vera	27	46
Ergo latitudo Lunæ visa borea	0	2.
Semidiameter Solis	17	9.
Semidiameter Lunæ verus 16′ 27″, apparens	15	42.
Differentia Semidiametrorum	1	27.

Quæ scrupulis 1′ 25″ major est latitudine Lunæ visa. Quare totus Sol non defecit Romæ, sed exilis quidam circulus ex Sole prominebat, qui Lunam circumquaque lucebat; omni ratione ut *Clavius* Romæ spectavit.

II.

Observavit quoque hanc Eclipsin *Tycho Brahæus* Rostochii ad littus Maris Balthici, eiusque medium deprehendit in ipso quasi meridie. *Keplerus* in *Astronomia Optica*, pagina 297.

Calculus Noster cum Observatione exactè convenit. Addantur enim Rostochii propter Meridianorum discrimen scrupula horæ 37′, dabiturque vera Luminarium copula Rostochii, horis à media nocte 11 32′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 10′ 8″. Motus Lunę à Sole verus scrup. 30′ 47″. Visus scrupul. 22′ 26″. Sol peragrabat occidentalem Quadrantem. Ergo visa copula sequebatur veram scrupulis horæ 27′. Et proinde Eclipsis medium Rostochii conspectum est horis à media nocte 11 59′, hoc est, in ipso quasi meridie; omnibus modis ut à *Tychone Brahæo* observatum est. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	13	54.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	36	51.
Latitudo Lunæ borea vera	27	25.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	9	26.
Semidiameter Solis	17	9.
Semidiameter Lunæ	16	27.
Summa semidiametrorum	33	36.
Scrupula deficientia	24	10.

Ergo Digiti Ecliptici 8 26′.

Atqui *Tycho Brahęus* scribit in *Progymnasmatibus*, pag. 92, Eclipsin hanc Vraniburgi conspectam esse in Meridie, & defecisse Digitos 6 29′ ab austro

austro? Respondeo, *Tychonem* id quidem scribere, sed neutrum ab ipso esse observatum. Medium enim Eclipsis non potuit Vraniburgi esse in Meridie, cùm Rostochii a se visum scribat in ipso quasi Meridie. Differentia enim Meridianorum Rostochii & Vraniburgi non est unius horæ scrupuli, ut *Tycho* perperam statuit; neque duorum scrupulorum horæ, ut *Christianus Longomontanus* vult; sed scrupulorum octo. Scribit enim *Tycho* in *Epistolis Astronomicis* pag. 72, Eclipsin Lunæ quam ipse anno Christi 1584, 7 die Novembris observaverat Vraniburgi horis a meridie 13 8′, vel (ut veriùs in *Progymnasmatibus* scribit pag. 02) horis 13 12′; animadversam esse ab *Henrico Brucæo*, eximio apud Rostochienses Mathematico, Rostochii, horis a meridie 13 4′. Differunt igitur Vraniburgensis & Rostochiensis Meridianus, ex eorum observationibus, scrupulis horæ 8′. Adeoque medium Eclipsis Solaris Vraniburgi visum est, non in ipso meridie, ut *Tycho* vult, sed scrupulis horæ 7′ post meridiem: quod & calculo *Tychonico* probatur; qui teste *Keplero* dat scrupula horæ 10′ post meridiem. Quod ad Defectus magnitudinem attinet, certum est defecisse Vraniburgi plures Digitos quàm 6 29′. Testatur enim doctissimus *Keplerus*, se in alia scheda à *Tychone* annotatos reperisse Digitos 9. Vnde colligere promptum est, Defectum fuisse majorem Digitis 6 29′, & minorem Digitis 9; adeoque Digitorum 8 26′, ut habet noster Calculus.

III.

Eandem Eclipsin animadvertit *Cornelius Gemma* Lovanij, sub latitudine grad. 50 50′, & longitudine temp. 26½; notavitque ipsius initium horâ 10 12′ ante meridiem; & finem paulò post horam à meridie 0½. In medio Eclipsis defecerunt Digiti ferè 9 ab austro. *Cornelius Gemma Cosmocritices* Libro 11, pag. 55.

Calculus Noster Observationi quamproximè respondet. Addantur enim Lovanij, propter discrimen Meridianorum scrup. horę 4, & habebimus veram synodum Lovanij, horis a media nocte 10 59′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ a Sole scrup. 4′ 18″ Motus horarius Lunæ a Sole verus scrup. 30′ 47″. Visus scrupul. 22′ 11″. Et quia Sol erat in occidentali Quadrante, visa copula sequebatur veram scrupulis horæ 12′. Quare medium Eclipsis fuit Lovanij horis a media nocte 11 11′. Datur tunc

Paral-

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcr.	6	1.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	37	6.
Latitudo Lunæ borea vera	28	7.
Ergo latitudo Lunæ viſa auſtrina	8	59.
Semidiameter Solis	17	9.
Semidiameter Lunæ	16	27.
Summa ſemidiametrorum	33	36.
Scrupula deficientia	24	37.

Ergo Digiti Ecliptici 8 36′.

Scrupula incidentiæ 32′ 22″: Tempus ἐμπτώσεως horæ 0 59′. Tempus ἀναπληρώσεως horæ 1 26′. Cœpit ergo Eclipſis Lovanii horis à media nocte 10 12′. Deſiit horis à meridie 0 37′. Quæ cum Obſervatione *Cornelii Gemmæ* exactiſſimè conveniunt.

ECLIPSIS QVARTA.

Anno Chriſti 1598, die 25 Februarii ante meridiem, obſervata eſt Eclipſis Solis Torgæ in Miſnia, ſub latitudine grad. 51 30′, & longitudine temp. 35 0′; eratque ea propemodum centralis. Luna enim intrà Solis ambitum tota conſpiciebatur, totuſque Solis margo prominebat inſtar lucidi circuli circumcirca Lunam. Ita obſervavit Doctor *Ieſſenius* Torgæ in aulâ Principis. *Keplerus* in *Opticis* pag. 299 & 419.

Ab initio annorum Chriſti ad hoc Novilunium Eclipticum, ſunt anni Iuliani pleni 1597, menſis communis unus, dies 23, horæ ſub Goeſano Meridiano 21 44′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	49	47	20.
Proſthaphæreſis Æquin. addenda			13	8.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius Solis à medio Æquin.	5	44	33	30.
Anomalia centri	3	11	47	21.

Proſtha-

	Sex.	gr.	′.	″.
Prosthaphæresis centri addenda		1	12	42.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Apogæi medius	1	35	7	48.
Apogæi æquatus	1	36	20	30.
Anomalia orbis vera	4	8	13	0.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	53	24.
Medius Solis ab Æquin. vero	5	44	46	38.
Ergo Sol erat in grad.		16	40	2 ♓.
Ascensio recta Solis temp. 347 44′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius Lunæ à Sole	5	57	54	2.
Anomalia centri	5	55	48	4.
Prosthaphæresis centri subtrahenda			33	36.
Scrupula proportionalia o′.				
Anomalia orbis media	3	50	36	44.
Anomalia orbis æquata	3	50	3	8.
Prosthaphæresis orbis addenda		3	59	12.
Medius Lunæ ab Æquin. vero	5	42	40	40.
Ergo Luna erat in grad.		16	39	52 ♓.
Latitudinis Lunæ medius	4	35	57	38.
Verus latitudinis Lunæ	4	39	56	50.

Propter æquationem Dierum naturalium subtrahenda sunt a tempore medio scrupula horæ 5′. Ergo vera Luminarium conjunctio fuit Goesæ, horis à media nocte 9 39. Torgæ autem, quæ 38′ horæ scrupulis orientalior est, horis 10 17. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 4 29″. Motus horarius Lunę à Sole verus scrup. 32′ 39″. Visus scrup. 24′ 8″. Sol erat in Quadrante occidentali. Ergo apparens copula sequebatur veram scrupulis horæ 11′, mediumque Eclipsis visum est Torgæ horis à media nocte 10 28′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	6	2.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	51	19.

K Latitu-

	′.	″.
Latitudo Lunę borea vera	52	17.
Ergo latitudo Lunæ borea visa	0	58.
Semidiameter Solis	17	34.
Semidiameter Lunæ verus scr. 17′ 12″, apparens	16	27.
Differentia semidiametrorum	1	7.
quæ major est latitudine Lunæ visâ.		

Ergo Sol totus non defecit Torgæ, sed exilis quidam circulus ex Sole prominens, circumcirca Lunam splendebat, omnibus modis ut Doctor *Jessenius* Torgæ spectavit.

II.

Observavimus & Nos eandem Eclipsin Goesæ in Zelandia, sub latitudine grad. 51 31′, & longitudine temp. 25 ⅓: maximamque obscurationem deprehendimus, duabus horis cum triente plus minus ante medium diem. Erant enim tunc tenebræ tantæ, ut crepera nox videretur esse. Iusta tamen Defectus magnitudo ob nubilum cœlum à Nobis capi non potuit.

Calculus Noster cum observatione congruit. Vera enim Luminarium copula fuit Goesæ, horis 9 39′ à media nocte. Datur tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 0′ 37″. Motus horarius Lunæ à Sole verus, & visus scrup. 32′ 39″. Sol erat in occidentali Quadrante. Ergo visa copula sequebatur veram uno horæ scrupulo: & proinde medium Eclipsis erat Goesę horis à media nocte 9 40′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	0	39.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	53	36.
Latitudo Lunæ borea vera	51	47.
Ergo latitudo Lunæ austrina visa	1	49.
Semidiameter Solis	17	34.
Semidiameter Lunæ	17	12.
Summa semidiametrorum	34	46.
Scrupula deficientia	32	57.

Ergo Digiti Ecliptici 11 15′.

ECLIP-

ECLIPSIS QUINTA.

Anno Christi 1601, 14 die Decembris fuit Eclipsis Solis, cujus medium animadvertimus Goesæ sextante horæ ante pomeridianam secundam. Distabat autem tunc austrinus Solis margo ab austrino Lunæ margine scrupulis 6 ¾: marginesque Solis & Lunæ borei coincidebant; adeò ut totus Lunæ orbis intrà Solis orbem conspiceretur.

Ab initio annorum Christi ad hanc Luminarium copulam sunt anni Iuliani pleni 1600, menses communes 11, dies 13, horæ sub Meridiano Goesano 1 9'. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	50	35	11.
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			12	9.

SOLIS.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqualis motus Solis ab Æquin. medio	4	32	46	37.
Anomalia centri	3	12	14	43.
Prosthaphæresis centri addenda.		1	15	30.
Scrupula proportionalia. 1'.				
Apogæi medius	1	35	12	5.
Apogæi æquatus	1	36	27	35.
Anomalia orbis vera	2	56	19	2.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda			8	23.
Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	4	32	58	46.
Ergo Sol erat in grad.		2	50	23 ♑.
Ascensio recta Solis temp. 273 7'.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	'.	''.
Medius motus Lunæ à Sole	0	0	23	36.
Anomalia centri	0	0	47	12.
Prosthaphæresis centri addenda			6	18.
Scrupula proportionalia 0.				

Anomalia orbis media	0	6	40	27.
Anomalia orbis æquàta	0	6	46	45.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda			31	53.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	4	33	22	22.
Ergo Luna erat in grad.		2	50	29 ♑.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	40	10	53.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	39	39	0.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 7′. Quare vera Luminarium conjunctio fuit Goesæ horâ à meridie 1 16′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 11′ 17″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scr. 27′ 16″. Visus scrup. 19′ 40″. Sol versabatur in Quadrante occidentali. Ergo visa conjunctio sequebatur veram scrupulis horæ 35′; & proinde medium Eclipsis erat Goesæ horâ à meridie 1 51′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	15	53.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	47	49.
Latitudo Lunę borea vera	51	36.
Ergo latitudo Lunæ borea visa	3	47.
Semidiameter Solis	17	59.
Semidiameter Lunæ verus scr. 15′ 0″, apparens	14	15.
Differentia semidiametrorum	3	44,

Quæ æqualis est latitudini Lunæ visæ. Totus igitur Lunæ orbis intrà Solis orbem conspiciebatur. Eminebant tamen reverâ supra Solis limbum boreum scrupula Diametri Lunæ 0′ 45″, quæ notari non poterant, propter extenuatum à Solis Lumine, borealem Lunæ limbum. Aufer igitur scrupula 0′ 45″ ex vera Lunæ Diametro scrup. 30′ 0″, & remanebunt intra Solis ambitum scrupula Diametri Lunæ 29′ 15″. Adde his distantiam austrinorum limborum scrup. 6′ 45″, & habebis veram Solis Diametrum scrup. 36′ 0″. Quæ exactè cum numeris Nostris convenit.

II.

Animadvertit quoque hanc Eclipsin, Cæsareæ Majestatis Mathematicus

maticus *Ioannes Keplerus* Pragæ Bohemorum, ſub latitudine grad. 50 6′, & longitudine temp. 36½. Deprehenditque ſub obſcura ſcena, Eclipſis medium, circa horam à meridie 2 53′; ipſumque Defectum Digitis 8 majorem. Vide *Aſtronomiam Opticam* pag. 433.

Propter differentiam Meridianorum addenda ſunt Pragæ ſcrupula horæ 44′. Itaque vera Luminarium conjunctio facta eſt Pragæ horis à meridie 2 0′. Quo tempore parallaxis longitudinis Lunæ à Sole erat ſcrup. 17′ 31″. Motus horarius Lunæ à Sole verus ſcrup. 27′ 16″. Viſus ſcrupul. 20′ 33″. Sol erat in Quadrante occidentali. Ergo viſa Synodus ſequebatur veram, ſcrupulis horæ 52′; & Eclipſis medium erat Pragæ horis à meridie 2 52′, omninò ut obſervavit *Keplerus*. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcr.	23	19.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	45	13.
Latitudo Lunæ borea vera	52	14.
Ergo latitudo Lunæ borea viſa	7	1.
Semidiameter Solis	17	59.
Semidiameter Lunæ	15	0.
Summa ſemidiametrorum	32	59.
Scrupula deficientia	25	58.

Ergo Digiti Ecliptici 8 39′.

Keplerus obſervavit in medio Eclipſis diſtantiam centrorum ſcrup. 6′ 22″. Aufer hanc ex ſemidiametro Lunæ ſcrup. 15′ 0″, & remanebunt ſcrupula 8′ 38″. Adde his ſemidiametrum Solis 17′ 59″, fientque ſcrupula deficientia 26′ 17″. Ergo Digiti Ecliptici 8 45′.

Idem obſervavit in medio Eclipſis latitudinem Lunę viſam ſcrupul. 6′ 19″. Subducito hanc ex ſumma ſemidiametrorum ſcrup. 32′ 59″, & reliqua erant ſcrupula deficientia 26′ 49″. Ergo Digiti Ecliptici 8 56′. Quæ à Noſtris numeris parum differunt.

III.

Obſervata etiam eſt hæc Eclipſis à Piſcatoribus in littore Bergarum Norvegiæ, ſub latitudine grad. 60 30′, & longitudine temp. 27½.

Hi maxima cum admiratione conſpexerunt Solem corpus Lunare ita intra ſe comprehendiſſe, ut circumcirca Lunam ſeſquialtero Digito, æqualiter quaſi prومineret. Vide *Aſtronomiæ Danicæ* partem ſecundam pag. 165.

Calculus noſter eandem apparentiam præbet. Addantur enim propter diſcrimen Meridianorum, in littore ad Bergas Norvegiæ ſcrupula horæ 8′, dabiturq; ibidem vera Luminarium conjunctio horâ à meridie 1 24. Quo tempore Parallaxis longitudinis Lunę à Sole erat ſcrupul. 10′ 2″. Motus horarius Lunæ à Sole verus ſcrupul. 27′ 16″. Viſus ſcrupul. 21′ 19″. Sol erat id Quadrante occidentali. Ergo viſa copula ſequebatur veram ſcrupulis horæ 28′; adeoque Eclipſis medium ibidem erat horâ à meridie 1 52′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcrup.	12	49.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	49	51.
Latitudo Lunæ borea vera	51	20.
Ergo latitudo Lunæ borea viſa	1	29.
Semidiameter Solis	17	59.
Semidiameter Lunæ verus 15′ 0″, viſus	14	15.
Differentia ſemidiametrorum	3	44.

Quæ ſcr. 2′ 15″ major eſt latitudine Lunæ viſa. Quare totum corpus Lunare intra Solis ambitum conſpiciebatur, & Sol ſeſquialtero ferè Digito prominebat; omnibus modis ut à Piſcatoribus in littore ad Bergas Norvegiæ fuit animadverſum.

ECLIPSIS SEXTA.

Anno Chriſti 1600, die 30 Iunii fuit Eclipſis Solis, cujus medium obſervavit *Johannes Keplerus* ſub obſcurâ ſcenâ Gratii Stiriæ, ſub latitudine grad. 47 2′, & longitudine temporum 39 15′, circa horam à meridie 2 3′: deficiebantque tunc ab auſtro Digiti circiter 7 10′. *Keplerus* in *Aſtronomia Optica* pag. 430, & 427.

Ab initio annorum Chriſti ad hunc Luminarium congreſſum ſunt anni Iuliani ſolidi 1599, menſes anni Biſextilis 5, dies 29, horæ ſub Meridiano Goeſano 0 45′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVI-

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	50	16	50.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			12	24.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis a medio Æquin.	1	48	23	46.
Anomalia centri	3	12	4	15.
Prosthaphæresis centri addenda		1	14	24.
Scrupula proportionalia, 1′.				
Apogæi medius	1	35	10	27.
Apogæi æquatus	1	36	24	51.
Anomalia orbis vera	0	11	58	55.
Prosthaphæresis orbis subtrah.			24	3.
Æqu. motus Solis ab Æquin. vero	1	48	36	10.
Ergo Sol erat in grad.		18	12	7. ♋.
Ascensio recta Solis temp. 109 43′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	54	42	44.
Anomalia centri	5	49	25	28.
Prosthaphæresis centri subtrah.		1	25	44.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	4	15	52	59.
Anomalia orbis æquata	4	14	27	15.
Prosthaphæresis orbis addenda		4	53	33.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	1	43	18	54.
Ergo Luna erat in grad.		18	12	27 ♋.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	21	56	47.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	26	50	20.

Propter æquationem Dierum naturalium, addenda sunt ad tempus æquale scrupula horæ 2′. Et propter æquationem temporis in Luna, aufe-

auferenda ſunt ſcrupula horæ 16. Ergò vera Luminarium conjunctio facta eſt Goeſæ horâ à meridie 0 37′: Gratii autem, quæ ſcrupulis horæ 55′ orientalior eſt, horâ à meridie 1 32′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcrupulor. 11′ 42″. Motus horarius Lunæ à Sole verus ſcrupul. 31′ 7″. Motus apparens ſcrupul. 21′ 56″. Sol erat in Quadrante occidentali. Quare apparens ſynodus ſequebatur veram ſcrupulis horæ 32′: adeoque Eclipſis medium fuit Gratii horis a meridie 2 4′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcr.	16	29.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	29	3.
Latitudo Lunæ borea vera	15	9.
Ergo latitudo Lunæ viſa auſtrina	13	54.
Semidiameter Solis	16	48.
Semidiameter Lunæ	16	36.
Summa ſemidiametrorum	33	24.
Scrupula deficientia	19	30.

Ergo Digiti Ecliptici 6 59′.

Ioannes Keplerus obſervavit in medio Eclipſis centrorum diſtantiam ſcrup. 13′ 28″. Aufer hanc ex ſemidiametro Lunæ ſcrup. 16′ 36″, & remanebunt ſcrup. 3′ 8″. Adde huic reſiduo ſcrupula 16′ 48″ ſemidiametri Solis, & prodibunt ſcrupula deficientia 19′ 56″. Ergo Digiti Ecliptici 7 7′.

Idem obſervavit latitudinem Lunæ viſam in medio Eclipſis ſcrupul. 13′ 23″. Aufer hanc ex ſumma ſemidiametrorum ſcrup. 33′ 24″, & reſidua erunt ſcrupula deficientia 19′ 53″. Ergo Digiti Ecliptici 7 9′. Quæ cum *Kepleri* obſervatis quamproximè conveniunt.

Eſt autem hæc Eclipſis una illarum, ſuper quas *Ioannes Keplerus* fundamenta demonſtrationum Lunarium, ceu ſuper angulari lapide ponere voluit. Quamobrem cùm & hæc, & quę præterea ab illo, atque ab aliis Aſtronomis obſervatæ ſunt, cum calculo Noſtro egregiè conſentiant, evidens eſt, & Solis & Lunæ motus a Nobis eſſe in integrum reſtitutos.

II. Obſer-

II.

Observavit etiam hanc Eclipsin *Tycho Brahæus* in arce Benateck prope Pragam; mediumque Eclipsis notavit horâ à meridie 1 46′½, & Eclipticos Digitos 5. *Keplerus* in *Astronomia Optica* pag. 427.

Calculus Noster in tempore Eclipsis cum observatione *Tychonis* exactè congruit. Addantur enim in arce Benateck, quæ quinque milliaribus Germanicis distat à Praga versus Euro-Aquilonem, scrupula horæ 45′, prodibitque veræ Luminarium copulæ momentum in arce Benateck, horâ à meridie 1 22′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 9′ 1″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 31′ 7″. Visus scrupul. 22′ 11″. Sol versabatur in Quadrante occidentali. Ergo apparens synodus sequebatur veram scrupulis horæ 24′½; mediumque Eclipsis visum est in arce Benateck horâ à meridie 1 46′½, omnino ut observavit *Tycho Brahæus*. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	12	41.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	30	26.
Latitudo Lunæ borea vera	15	26.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	15	0.
Semidiameter Solis	16	48.
Semidiameter Lunæ	16	36.
Summa semidiametrorum	33	24.
Scrupula deficientia	18	24.

Ergo Digiti Ecliptici 6 33′.

Atqui *Tycho Brahæus* notavit tantum Digitos 5? Fateor. Sed detorsit Observationem ad vitiosas suas hypotheses. Certum enim est defecisse plures Digitos quam quinque. Nam ut rectè colligit Doctissimus *Keplerus*, si Sol, teste *Mæstlino*, defecit Tubingæ sub latitudine grad. 48 24, notabiliter ultra medium, necesse est defecisse propè Pragam, sub latitudine grad. 50 6′, saltem Digitos 6 33′.

ECLIPSIS SEPTIMA.

Anno Christi 1605, 2 die Octobris fuit novilunium Eclipticum, cujus medium animadversum est Middelburgi à Reverendo Viro *Joanne Rotario*, quadrante horæ post horam à meridie primam. Deficiebatque tunc ab austro plus quam dextans Diametri Solis, & minus quam deunx. Principium ob nubes observari non potuit, sed finis observatus est, circiter besse unius horæ, post pomeridianam secundam.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 1604, menses anni communis 9, dies unus, hora sub Goesano Meridiano 1 30′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	51	23	1.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			12	30.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis a medio Æquin.	3	20	52	9.
Anomalia centri	3	12	47	7.
Prosthaphæresis centri addenda		1	18	12.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Apogæi medius	1	35	16	22.
Apogæi æquatus	1	36	34	34.
Anomalia orbis vera	1	44	17	35.
Prosthaphæresis orbis subtrah.		1	57	25.
Medius motus Solis ab Æquin. vero	3	21	4	39.
Ergo Sol erat in grad.		19	7	14. ♎.
Ascensio recta Solis temp. 197 37′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	1	19	44.
Anomalia centri	0	2	39	28.
Prosthaphæresis centri addenda			21	16.

Scrupula

	Sex.	gr.	′.	″.
Scrupula proportionalia. o′.				
Anomalia orbis media	2	21	4	1.
Anomalia orbis æquata	2	21	25	17.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		3	17	19.
Lunæ motus medius ab Æquin. vero	3	22	24	23.
Ergo Luna erat in grad.		19	7	4.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	42	42	40.
Verus motus latitudinis	4	39	25	21.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrup. horæ 17′; & propter æquationem temporis in Luna, auferenda sunt scrupula horæ 18′. Itaque vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ horâ à meridie 1 29′; Middelburgi verò quæ uno horæ scrupulo occidentalior est, horâ à meridie 1 28′. Datur tunc Parallaxis longitudinis Lunæ a Sole scrup. 7′ 2″. Motus horarius Lunæ a Sole verus scrupul. 33′ 16″. Apparens scrup. 25′ 35″. Sol erat in orientali quadrante. Ergo apparens Luminarium conjunctio fuit Middelburgi horâ a meridie 1 15′, scrupulis horæ 13′ ante veram. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	8	4.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	52	14.
Vera latitudo Lunæ borea	48	19.
Ergo latitudo Lunæ apparens austrina	3	55.
Semidiameter Solis	17	29.
Semidiameter Lunæ	17	26.
Summa semidiametrorum	34	55.
Scrupula deficientia	31	0.
Ergo Digiti Ecliptici 10 38′.		

Scrupula incidentiæ 34′ 40″. Tempus repletionis horæ 1 22′. Ergo finis Eclipsis fuit Middelburgi horis à meridie 2 37′: vix aliter quam à D. *Rotario* fuit observatum.

II.

Animadversa quoque est hæc Eclipsis Neapoli in Italia sub latitudine grad. 41, & longitudine temporum 38 15′; deprehensumque ibi est totum Solem à Luna fuisse obscuratum. *Keplerus* in *Epitome Astronomiæ Copernicanæ* Libro VI, pag. 893.

Calculus Noster consentit. Addantur enim Neapoli in Italia, propter differentiam Meridianorum scrupula horæ 50′, prodibitque veræ Luminarium copulæ momentum Neapoli, horis à meridie 2 19′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 7′ 10″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrup. 33′ 16″. Visus scrupul. 24′ 25″. Sol erat in occidentali Quadrante. Ergo visa copula sequuta est veram scrupulis horæ 17′; & proinde medium Eclipsis conspectum est Neapoli, horis à meridie 2 36′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	9	40.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	51	26.
Latitudo Lunæ borea vera	49	52.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	1	34.
Semidiameter Solis	17	29.
Semidiameter Lunæ	17	26.
Summa semidiametrorum	34	55.
Scrupula deficientia	33	21.

Intercepit autem Luna totum ferè Solem. Itaque lumen Solis se contraxit, & proinde Diameter Solis apparuit minor vero scr. 1′ 30″. Erat ergo Diameter Solis scrup. 33′ 28″, scrupulis deficientibus 33′ 21″ quamproximè æqualis. Quare Sol totus Neapoli defecit, omnibus modis ut ibidem animadversum est.

ECLIPSIS OCTAVA.

Anno Christi 1608, die 31 Iulii fuit Eclipsis Solis, cujus medium animadvertimus Goesæ, octavâ parte horæ post pomeridianam quartam; deficiebantque tunc Digiti 2 ½ ab austro.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni

anni Iuliani pleni 1607, menſes anni Biſextilis ſex, dies 30, horæ ſub Meridiano Goeſano 3 45'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	51	58	37.
Proſthaphæreſis Æquinoct. addenda			12	30.

SOLIS.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqualis motus Solis a medio Æquin.	2	19	8	7.
Anomalia centri	3	13	2	28.
Proſthaphæreſis centri addenda		1	20	18.
Scrupula proportionalia. 1'.				
Apogæi medius	1	35	19	33.
Apogæi æquatus	1	36	39	51.
Anomalia orbis vera	0	42	28	16.
Proſthaphęreſis orbis ſubtrahenda		1	19	12.
Medius Solis ab Æquin. vero	2	19	20	37.
Ergo Sol erat in grad.		18	1	25 ♌.
Aſcenſio recta Solis temp. 140 29'.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	'.	''.
Medius motus Lunæ à Sole	5	55	31	52.
Anomalia centri	5	51	3	44.
Proſthaphæreſis centri ſubtrahenda		1	12	30.
Scrupula proportionalia 0.				
Anomalia orbis media	5	18	26	31.
Anomalia orbis æquata	5	17	14	1.
Proſthaphæreſis orbis addenda		3	9	4.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	2	14	52	29.
Ergo Luna erat in grad.		18	1	33 ♌.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	29	53	17.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	33	2	21.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium horæ ſcrupula 2′; & propter æquationem temporis in Luna, auferenda sunt ſcrupula horæ 16′. Vera igitur Luminarium synodus fuit Goeſæ, horis à meridie 3 31′. Quo tempore Parallaxis longitudinis Lunę à Sole erat ſcrupul. 14′ 20″. Motus horarius Lunæ à Sole verus ſcrupul. 27′ 58″. Apparens ſcrupul. 23′ 24″. Sol erat in Quadrante occidentali. Itaque apparens synodus ſequebatur veram ſcrupul. horæ 37′; adeoque medium Eclipſis conſpectum eſt Goeſæ, horis à meridie 4 8′. Datur tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcr.	16	51.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	42	34.
Latitudo Lunæ borea vera	17	21.
Ergo latitudo Lunæ viſa auſtrina	25	13.
Semidiameter Solis	16	56.
Semidiameter Lunæ	15	18.
Summa ſemidiametrorum	32	14.
Scrupula deficientia	7	1.

Ergo Digiti Ecliptici 2 29′, vix aliter quam Nos Goeſæ obſervavimus.

II.

Animadvertit etiam hanc Eclipſin D. *Melchior Ioeſtelius* Wittebergæ, ſub latitudine grad. 51 54′, & longitudine temp. 35 15′: notavitque in medio Eclipſis Digitos Eclipticos ferè 2. Vide partem ſecundam *Aſtronomiæ Danicæ* pag. 165.

Calculus Noſter cum Obſervatione *Ioeſtelii* exactè convenit. Addantur enim Wittebergæ propter Meridianorum diſcrimen horæ ſcrupula 39′, prodibitque vera Luminarium conjunctio Wittebergæ, horis à meridie 4 10′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcrup. 16′ 14″. Motus horarius Lunę à Sole verus ſcrup. 27′ 58″. Apparens ſcrupul. 25′ 42″. Sol verſabatur in Quadrante occidentali. Ergo apparens conjunctio ſequebatur veram ſcrupulis horæ 37′; & proinde Eclipſis medium erat Wittebergæ, horis à meridie 4 47′. Datur tunc

Paral-

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcrup.	16	38.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	44	48.
Latitudo Lunæ borea vera	17	21.
Ergo latitudo Lunæ viſa auſtrina	27	27.
Semidiameter Solis	16	56.
Semidiameter Lunæ	15	18.
Summa ſemidiametrorum	32	14.
Scrupula deficientia	4	59.

Ergo Digitus Eclipticus 1 44′, hoc eſt, Digiti Ecliptici ferè duo; omnibus modis ut D. *Ioeſtelius* Wittebergæ obſervavit.

III.

Obſervata etiam eſt hæc Eclipſis à *Christiano Severini Longomontano* Haphniæ in Dania, ſub latitudine grad. 55 43′ & longitudine temp. 36 45′. Hic adhibitis quinque acuti viſus ſtudioſis, ſcribit ſe nullum Eclipſis veſtigium ibi deprehendere potuiſſe. Calculus tamen Aſtronomicus evincit defeciſſe tunc ibi in Sole Digitum 1 8′.

Addantur enim Haphniæ in Dania propter Meridianorum diſcrimen ſcrup. horę 45′, dabiturque veræ conjunctionis Luminarium momentum Haphniæ, horis a meridie 4 16′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ a Sole ſcr. 12′ 58″. Motus horarius Lunæ a Sole verus ſcrup. 27 58″. Viſus ſcrupul. 25′ 20″. Sol permeabat occidentalem Quadrantem. Itaque apparens conjunctio fuit Haphniæ in Dania, horis a meridie 4 47′, ſcrupulis horæ 31′ poſt veram. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole ſcr.	14	19.
Parallaxis latitudinis Lunę à Sole	46	10.
Latitudo Lunæ borea vera	17	8.
Ergo latitudo Lunæ viſa auſtrina	29	2.
Semidiameter Solis	16	56.
Semidiameter Lunæ	15	18.
Summa ſemidiametrorum	32	14.
Scrupula deficientia	3	12.

Ergo

Ergo Digitus Eclipticus 1 8'; quem mirum est in Dania non esse conspectum. *Christianus Severini* causam confert in crassum illius loci aërem. Quæ an vera sit judicent cœlestium rerum periti.

ECLIPSIS NONA.

Anno Christi 1621, die 11 Maij, fuit Eclipsis Solis, cujus initium observavimus Middelburgi, circa matutinam septimam, & finem tribus quintis horæ post antemeridianam nonam. In medio Eclipsis defecerunt, à borea Digiti 11 ½.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Ecliptic um sunt anni Iuliani pleni 1620, menses anni communis quatuor, dies 9, horæ sub Meridiano Goesano 20 46'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	54	39	25.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			12	30.

SOLIS.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqu. motus Solis à medio Æquin.	0	58	51	45.
Anomalia centri	3	14	34	32.
Prosthaphæresis centri addenda		1	29	27.
Scrupula proportionalia. 1'.				
Apogæi medius	1	35	33	56.
Apogæi æquatus	1	37	3	23.
Anomalia orbis vera	5	21	48	22.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	12	38.
Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	0	59	4	15.
Ergo Sol erat in grad.		0	16	53 ♊.
Ascensio recta Solis temp. 58 4'.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	'.	''.
Medius motus Lunæ à Sole	0	6	11	6.
Anomalia centri	0	12	22	12.

Prostha-

	Sex.	gr.	′.	″.
Prosthaphæresis centri addenda		1	39	57.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	1	28	55	2.
Anomalia orbis æquata	1	30	34	59.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		4	58	43.
Medius Lunæ ab Æquin. vero	1	5	15	21.
Ergo Luna erat in grad.		0	16	38 ♊.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	27	23	41.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	22	24	58.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrup. horæ 12′ proximè. Ergo vera Luminarium conjunctio facta est Godæ horis à media nocte 8 58′: Middelburgi verò quæ uno horæ scrupulo occidentalior est, horis à media nocte 8 57′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 17′ 30″. Motus horarius Lunæ a Sole verus scrup. 30′ 13″. Visus scrup. 25′ 23″. Sol erat in Quadrante orientali. Ergo visa synodus antecedebat veram scrupulis horæ 41′. Et Eclipsis medium erat Middelburgi horis a media nocte 8 16′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	20	49.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	39	47.
Latitudo Lunæ borea vera	41	22.
Ergo latitudo Lunæ borea visa	1	35.
Semidiameter Solis	16	54.
Semidiameter Lunæ	16	15.
Summa semidiametrorum	33	9.
Scrupula deficientia	31	34.

Ergo Digiti Ecliptici 11 11′.

Scrupula incidentiæ erant 33′ 7″. Et incidentiæ tempus horæ 1 16′. Cœpit ergo Sol deficere horâ septimâ matutinâ. Tempus repletionis erat horæ 1′ 19′. Desiit itaque Defectus scrupulis 35′ post nonam matutinam; omnibus modis ut Nos Middelburgi observavimus.

II.

Animadvertit quoque hanc Eclipsin *Petrus Gassendus* Theologus, Aquis Sextiis in Gallia Narbonensi, sub latitudine grad. 43 35′, & longitudine temp. 27 0′. Principium Eclipsis conspexit horis à media nocte 7 5′, & finem horis à media nocte 9 32′. In maxima obscuratione notavit Digitos Eclipticos 9 25′; & æquales esse visuales Luminarium Diametros. Vide ipsius *Exercitationem Epistolicam* pag. 290.

Calculus Noster cum Observatione *Gassendi* quamproximè congruit. Addantur enim Aquis Sextiis, propter Meridianorum discrimen scrupula horæ 6, prodibitq; veræ Luminarium copulæ momentum Aquis Sextiis, horis à media nocte 9 4′. Erat tunc Parallaxis Lunæ à Sole scr. 22′ 6″. Motus horarius Lunę à Sole verus scrupul. 30′ 13″. Visus scrupul. 24′ 28″. Sol versabatur in orientali Quadrante. Ergo visa copula fuit horis à media nocte 8 10′; 54′ horæ scrupulis ante veram. Datur verò tunc

	′	″
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	27	25.
Parallaxis latitudinis Lunę à Sole	35	30.
Latitudo Lunæ borea vera	41	55.
Ergo latitudo Lunæ visa borea	6	25.
Semidiameter Solis	16	54.
Semidiameter Lunæ	16	15.
Summa semidiametrorum	33	9.
Scrupula deficientia	26	54.

Ergo Digiti Ecliptici 9 29′.

Scrupula incidentiæ 32′ 30″. Tempus incidentiæ horæ 1 14′. Cœpit ergo Eclipsis horis à media nocte 6 56′. Tempus repletionis horæ 1 23′. Itaque Eclipsis desiit horis à media nocte 9 32′. Quæ fere omnia cum observatione quamproximè consentiunt.

ECLIPSIS DECIMA.

Anno Christi 1630, die 31 Maij facta est Eclipsis Solis, cujus medium observavimus Middelburgi sextante horæ post septimam vespertinam; deficientibus tunc ab austro Digitis 10 $\frac{2}{3}$.

Ab ini-

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 1629, menses anni communis quatuor, dies 30, horæ sub Meridiano Goesano 5 50'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	56	33	26.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			12	30.

SOLIS.

	Sex.	gr.	'.	''.
Æqualis motus Solis ab Æquin. medio	1	18	46	10.
Anomalia centri	3	15	39	46.
Prosthaphæresis centri addenda		1	36	0.
Scrupula proportionalia. 1'.				
Medius motus Apogæi	1	35	44	6.
Motus Apogæi æquatus	1	37	20	6.
Anomalia orbis vera	5	41	26	4.
Prosthaphæresis orbis addenda			38	52.
Æqualis motus Solis a vero Æquin.	1	18	58	40.
Ergo Sol erat in grad.		19	37	32. ♊.
Ascensio recta Solis temp. 78 41'.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	'.	''.
Medius motus Lunæ à Sole	0	5	35	31.
Anomalia centri	0	11	11	2.
Prosthaphæresis centri addenda		1	30	28.
Scrupula proportionalia. 1'.				
Anomalia orbis media	1	39	45	55.
Anomalia orbis æquata	1	41	16	23.
Prosthaphæresis orbis auferenda		4	56	45.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	1	24	34	11.
Ergo Luna erat in grad.		19	37	26 ♊.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	41	51	4.
Verus motus latitudinis	4	36	54	19.

 Propter

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 8'. Ergo vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ, horis à meridie 5 58'. Middelburgi verò quæ uno horæ scrupulo occidentalior est, horis a meridie 5 57. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 38' 14". Motus horarius Lunę à Sole verus scrup. 30' 51". Visus scrup. 31' 34". Sol erat in occidentali Quadrante. Ergo visa copula erat horis à meridie 7 10'. Horâ 1 13' post veram. Datur tunc

	'	"
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	37	22.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	42	33.
Latitudo Lunę borea vera	39	14.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	3	19.
Semidiameter Solis	16	50.
Semidiameter Lunæ	16	29.
Summa semidiametrorum	33	19.
Scrupula deficientia	30	0.

Ergo Digiti Ecliptici 10 42' ferè; apparentię consentientes.

II.

Animadvertit quoque hanc Eclipsin Dordraci in Hollandia sub latitudine grad. 51 51' ½, & longitudine temporum 26 15', egregius cœlestium φαινομένων observator, & Coadjutor noster, *D. Martinus Hortensius*; eiusque medium notavit sub obscuro tecto per tubum opticum horis a meridie 7 16' proximè; Digitosque Eclipticos 10½, paulò plus. Principium Defectus ob nubes observare nequiit, sed finem animadvertit cùm superior Solis limbus altus esset scrupulis primis 30; hoc est, paulò ante occasum Solis apparentem.

Calculus Noster cum *Hortensii* observatione ad amussim convenit. Adde enim propter Meridianorum discrimen Dordraci scrupula horæ 4', & habebis medium Eclipsis Dordraci horis a meridie 7 14', & Eclipticos Digitos eo ipso momento 10 42'; vix aliter quam *D. Hortensius* Dordraci animadvertit.

Scrupula

Scrupula repletionis erant 33′ 7″, & tempus repletionis horæ 1 2′. Desiit ergo Eclipsis Dordraci horis à meridie 8 16′, hoc est, paulò ante Solis occasum apparentem. Verus enim occasus fuit horis à meridie 8 12′, sed apparens fuit horis à meridie 8 17′, quinque saltem horæ scrupulis post verum. Tota igitur *D. Martini Hortensii* observatio cum nostris numeris exactè convenit.

Eclipses Solis quas hactenus recensui, singulæ diversis in locis à diversis Astronomis observatæ fuerunt. Quæ verò nunc sequuntur, singulæ à singulis Astronomis, diversis seculis & locis animadversæ sunt.

ECLIPSIS VNDECIMA.

Anno Christi 237, *Vlpio Crinito* & *Proculo Pontiano* Coss. 12 die Aprilis post meridiem facta est Eclipsis Solis, quę tanta fuit Romæ, ut nox crederetur, & sine luminibus accensis nihil agi posset. *Julius Capitolinus.*

Ab initio annorum Christi ad hanc Luminarium synodum, sunt anni Iuliani 236 pleni, menses anni communis tres, dies 11, horæ sub Goesano Meridiano 2 30′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	1	4	15	54.
Prosthaphæresis Æquin. subtrah.		1	6	52.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis ab Æquin. medio	0	20	2	49.
Anomalia centri	0	28	22	21.
Prosthaphæresis centri subtrah.		2	22	50.
Scrupula proportionalia 57′.				
Apogæi medius	1	9	35	32.
Apogæi æquatus	1	7	12	42.
Anomalia orbis vera	5	12	50	7.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	42	19.
Medius Solis ab Æquin. vero	0	18	55	57.
Ergo Sol erat in grad.		20	38	16. ♈.

Ascensio recta Solis temp. 18 59′.

Lunæ.

	Sex.	*gr.*	'.	''.
Medius Lunæ à Sole	5	59	33	51.
Anomalia centri	5	59	7	42.
Prosthaphæresis centri subtrahenda			6	56.
Scrupula proportionalia o.				
Anomalia orbis media	3	23	43	3.
Anomalia orbis æquata	3	23	36	7.
Prosthaphæresis orbis addenda		2	8	o.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	o	18	29	48.
Ergo Luna erat in grad.		20	37	48 ♈.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	31	18	25.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	33	26	25.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 12'. Vera igitur Luminarium conjunctio facta est Goesæ, horis à meridie 2 42 : Romæ verò, quæ 43' scrupulis horæ orientalior est, horis à meridie 3 25'. Quo tempore Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole erat scrupul. 46' 33'. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 33' 55''. Visus inter horam tertiam & quartam scrupul. 26' 51''; inter quartam & quintam scrupul. 29' 10''. Sol erat in occidentali Quadrante. Ergo apparens conjunctio sequebatur veram horâ 1 37', & Eclipsis medium fuit Romæ horis à meridie 5 2'. Datur tunc

	'.	''.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	55	25.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	19	5.
Vera latitudo Lunæ borea	22.	48.
Ergo visa latitudo Lunæ borea	3	43.
Semidiameter Solis	16	58.
Semidiameter Lunæ	17	40.
Summa semidiametrorum	34	38.
Scrupula deficientia	30	55.

Intercepit autem Luna totum ferè Solem : contraxit igitur se lumen Solis, & ipsius Diameter apparuit scrupul. 1' 30'', minor vero. Erat ergo apparens Solis Diameter scrup. 32' 26'', qui cum scrupulis deficientibus 30' 55'', præbet Eclipticos Digitos 11 27'.

Quo-

Quoniam verò totus ferè Sol defecit à parte superiori circa Horizontem, Lunâ ferè existente perigæâ, consentaneum est tunc Romæ fuisse tenebras nocturnas. Vide 7^m Corollarium *Kepleri*, de Solis Eclipsibus, in *Astronomia Optica* pag. 303. Itaque Calculus noster cum annotatione *Iulii Capitolini* egregiè convenit.

Est autem manifestus error *Censorini*, conferentis Consulatum *Vlpii Criniti*, & *Proculi Pontiani* in annum Iulianum 383, qui fuit annus à Christo 238. Index enim anni Consulatus *Vlpii Criniti* & *Proculi Pontiani*, est Eclipsis illa Solis quæ nocturnas quasi tenebras effecit Romæ. Facta verò ea est, non anno Iuliano 383, ut *Censorinus* vult, sed Iuliano anno 382, hoc est, Christi anno 237. Quod ex sequentis anni Eclipsi clariùs apparebit. Corrigendus igitur hic *Censorini* error est, ne cui in ratione temporum scrupulum moveat.

ECLIPSIS DVODECIMA.

Anno Christi 238, 2 die Aprilis facta est Eclipsis Solis, cujus medium conspectum est Romæ horis à media nocte 7 53'.

A principio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 237, menses anni communis tres, horæ à præcedente meridie, sub Goesano Meridiano 19 49', à media nocte 7 49'. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	1	4	27	56.
Prosthaphæresis Æquin. subtrah.		1	6	55.

SOLIS.	Sex.	gr.	′.	″.
Æqu. motus Solis à medio Æquin.	0	9	40	40.
Anomalia centri	0	28	29	21.
Prosthaphæresis centri subtrah.		2	23	25.
Scrupula proportionalia 57′.				
Apogæi medius	1	9	36	36.
Apogæi æquatus	1	7	13	11.
Anomalia orbis vera	5	2	27	29.

Prostha-

	Sex.	gr.	′.	″.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	58	33.
Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	0	8.	33	45.
Ergo Sol erat in grad.		10	32	18 ♈.
Ascensio recta Solis temp. 10 35′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	3	53	5.
Anomalia centri	0	7	46	10.
Prosthaphæresis centri addenda		1	2	22.
Scrupula proportionalia. 0′.				
Anomalia orbis media	2	38	8	59.
Anomalia orbis æquata	2	39	11	21.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		1	54	4.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	0	12	26	50.
Ergo Luna erat in grad.		10	32	46 ♈.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	44	2	31.
Verus motus latitudinis	4	42	8	27.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrup. horæ 4′. Vera igitur Luminarium copula facta est Goesæ horis à media nocte 7 53′; Romæ autem quæ 43′ scrupulis horæ orientalior est, horis à media nocte 8 36′. Datur tunc Parallaxis longitudinis Lunæ a Sole scrup. 16′ 55″. Motus horarius Lunæ a Sole verus scrupul. 34′ 0″. Visus scr. 29′ 38″. Sol versabatur in orientali Quadrante. Ergo apparens synodus antecedebat veram scrupulis horæ 34′; & proinde Eclipsis medium conspectum est Romæ horis à media nocte 8 2′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup.	19	24.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	52	0.
Latitudo Lunæ borea vera	60	56.
Ergo latitudo Lunæ visa borea	8	56.
Semidiameter Solis	17	3.
Semidiameter Lunæ	17	42.

Summa

	′.	″.
Summa semidiametrorum	34	45.
Scrupula deficientia	25	49.

Ergo Digiti Ecliptici 9 6′.

Defecit ergo dodrans Diametri Solis, salvus fuit ferè quadrans. Non potuit ergo hic Defectus efficere tenebras nocturnas; & proinde alius est ab illo quem annotavit *Julius Capitolinus*. Est igitur luce clarius, Consulatum *Vlpii Criniti* & *Proculi Pontiani* deberi, non anno Christi 238, ut *Censorinus* vult, sed praecedenti anno 237, quo talis Defectus in Sole apparuit.

ECLIPSIS DECIMATERTIA.

Anno Christi 334, *Optato* & *Paulino* Coss. Sol medii diei tempore, Lunæ radiis, quasi quibusdam obstaculis impeditus, fulgida splendoris sui lumina mortalibus denegavit. *Iulius Firmicus* libro 1, cap. 2.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 333, menses anni communis sex, dies 15, horæ sub Meridiano Goesano 22 42′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	1	24	40	9.
Prosthaphæresis Æquinoct. subtrah.			30	58.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis a medio Æquin.	1	55	0	3.
Anomalia centri	0	40	3	9.
Prosthaphæresis centri subtrah.		3	14	12.
Scrupula proportionalia 55.				
Apogæi medius	1	11	25	2.
Apogæi æquatus	1	8	10	50.
Anomalia orbis vera	0	46	49	13.
Prosthaphęresis orbis subtrahenda		1	40	39.

Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	1	54	29	5.
Ergo Sol erat in grad.		22	48	26. ♋.
Ascensio recta Solis temp. 114 41′.				

Lvnæ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	53	56	18.
Anomalia centri	5	47	52	36.
Prosthaphæresis centri subtrah.		1	37	56.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	4	55	19	12.
Anomalia orbis æquata	4	53	41	16.
Prosthaphæresis orbis addenda		4	23	13.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	1	48	25	23.
Ergo Luna erat in grad.		22	48	36 ♋.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	21	51	24.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	26	14	37.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 9′. Itaque vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ, horis à media nocte 10 51 : Romæ verò, quæ 43′ scrupulis horæ orientalior est, horis à media nocte 11 34′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 7 42′. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 28′ 52″. Apparens scrupul. 18′ 19″. Sol versabatur in orientali Quadrante. Ergo visa conjunctio antecedebat veram scrupul. horæ 25, mediumque Eclipsis conspectum est Romæ horis 11 9 post mediam noctem. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	12	6.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	18	45.
Latitudo Lunæ borea vera	20	43.
Ergo latitudo Lunæ borea visa	1	58.
Semidiameter Solis	16	58.
Semidiameter Lunæ verus scr. 15′ 43″, apparens	14	58.
Differentia semidiametrorum	2	0.

Quæ

Quæ major eſt latitudine Lunæ viſa. Itaque totus Lunæ orbis intra Solis orbem conſpectus eſt: adeoque Sol fulgida ſplendoris ſui lumina mortalibus denegabat: haud aliter quàm *Iulius Firmicus* litteris conſignavit.

ECLIPSIS DECIMAQUARTA.

Anno Chaldæorum 1202, ab Alexandri obitu 1214, à Chriſto nato 891, die 8 Auguſti fuit Eclipſis Solis, cujus medium *Albategnius* Arabs obſervavit Aractæ Syriæ, ſub latitudine grad. 36, & longitudine temp. 77 15′, unâ horâ temporali poſt meridiem; deficiebatque tunc ab auſtro plus quam beſſis Diametri Solis. *Albategnius* cap. 30.

Ab initio annorum Chriſti ad hoc Novilunium Eclipticum ſunt anni Iuliani pleni 890, menſes anni communis 7, dies 6, horæ ſub Meridiano Goeſano 21 49′. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	3	21	32	45.
Proſthaphæreſis Æquin. addenda			27	15.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis ab Æquin. medio	2	20	36	53.
Anomalia centri	1	46	56	40.
Proſthaphæreſis centri ſubtrah.		5	18	3.
Scrupula proportionalia 23′.				
Medius motus Apogæi	1	21	52	16.
Motus Apogæi æquatus	1	16	34	13.
Anomalia orbis vera	1	4	2	40.
Proſthaphæreſis orbis ſubtrah.		1	54	29.
Medius motus Solis à vero Æquin.	2	21	4	8.
Ergo Sol erat in grad.		19	9	39 ♌.
Aſcenſio recta Solis temp. 141 37′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	56	7	8.
Anomalia centri	5	52	14	16.
Prosthaphæresis centri subtrahenda		1	3	8.
Scrupula proportionalia o.				
Anomalia orbis media	5	35	31	54.
Anomalia orbis æquata	5	34	28	46.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	58	4.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	2	17	11	16.
Ergo Luna erat in grad.		19	9	20 ♌.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	24	12	53.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	26	10	57.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horę 4′. Quare vera Luminarium conjunctio fuit Goesæ horis à media nocte 9 53′: Aractæ verò quæ orientalior est horis 3 27, horâ 1 20′ post meridiem. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 7′ 22″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 27′ 30″. Visus scrupul. 17 56″. Sol versabatur in occidentali Quadrante. Ergo apparens synodus sequebatur veram scrupulis horæ 24′; & proinde Eclipsis medium conspectum est Aractæ horâ à meridie 1 44′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	11	13.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	24	34.
Latitudo Lunæ borea vera	18	59.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	5	35.
Semidiameter Solis	17	6.
Semidiameter Lunæ	15	7.
Summa semidiametrorum	32	13.
Scrupula deficientia	26	38.
Ergo Digiti Ecliptici 9 22′.		

Albategnius tamen minorem Defectum notavit, at non in ipso tempore obscurationis maximæ, sed aliquandiu ante. Sol enim maximè obscuratus est horâ à meridie 1 44′, non autem unâ horâ temporali post meri-

meridiem. Decepit ergo *Albategnium* ignoratio justi temporis, quo Sol maximè a Luna fuit tectus.

ECLIPSIS DECIMAQUINTA.

Anno Chaldæorum 1212, ab Alexandri excessu 1224, a Christo nato 901, 23 die mensis Ianuarii factum est Solis Deliquium, cujus medium contigit Aractæ Syriç, tribus horis minus horæ semisse, ante medium diem; deficiebatque tunc circiter bessis Diametri Solis a borea. *Albategnius* cap 30.

Ab annorum Christi principio, ad hoc Novilunium Eclipticum, sunt anni Iuliani pleni 900, dies 21, horæ sub Meridiano Goesano 18 51′. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	3	23	31	51.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			29	32.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqu. motus Solis à medio Æquin.	5	6	53	18.
Anomalia centri	1	48	4	50.
Prosthaphæresis centri subtrah.		5	16	50.
Scrupula proportionalia 22′.				
Apogæi medius	1	22	2	53.
Apogæi æquatus	1	16	46	3.
Anomalia orbis vera	3	50	7	15.
Prosthaphæresis orbis addenda		1	41	27.
Æqualis motus Solis a vero Æquin.	5	7	22	50.
Ergo Sol erat in grad.		9	4	17 ♒.
Ascensio recta Solis temp. 311 33′.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	5	50	6.
Anomalia centri	0	11	40	12.

 Prostha-

	Sex.	gr.	′.	″.
Prosthaphæresis centri addenda		1	34	21.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	2	6	30	44.
Anomalia orbis æquata	2	8	5	5.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		4	8	11.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	5	13	12	56.
Ergo Luna erat in grad.		9	4	45 ♒.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	23	12	41.
Verus motus latitudinis	1	19	4	30.

Propter æquationem Dierum naturalium auferenda sunt à tempore medio scrupula horæ 11′. Quare vera Luminarium copula facta est Goesæ horis à præcedentis diei meridie 18 40′, vel à media nocte 6 40′; Aractæ verò, quæ horis 3 27′ orientalior est, horis à media nocte 10 7′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrup. 7′ 12″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 31′ 34″. Visus scrupul. 19′ 53″. Sol erat in orientali Quadrante. Ergo visa copula antecessit veram scrupulis horæ 22′, hoc est, semisse horæ proximè, uti etiam habet *Albategnius*: adeoque Eclipsis medium visum est Aractæ horis 2 15′ ante meridiem; hoc est, ut idem scribit horis 3 minus semisse horæ ante medium diem. Datur verò tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	11	4.
Parallaxis latitudinis Lunę à Sole	51	23.
Vera latitudo Lunæ borea	57	44.
Ergo latitudo Lunæ visa borea	6	21.
Semidiameter Solis	17	45.
Semidiameter Lunæ	17	12.
Summa semidiametrorum	34	57.
Scrupula deficientia	28	36
Ergo Digiti Ecliptici 9 40′.		

Atqui *Albategnius* notat tantùm Digitos ferè 8? Fateor; sed deceptus est à vitioso calculo. Scribit enim latitudinem Lunæ visam fuisse scrupul. 10′. Aufer igitur scrupula 10′ ex summa semidiametrorum Solis

Solis & Lunæ scrupul. 34′ 57″, & residua erunt scrupula deficientia 24′ 57″; quæ dant Eclipticos Digitos 8 25′. Manifestum igitur est Defectum fuisse majorem Aractæ, quàm *Albategnius* scribit; & quidem Digitorum 9 40′, quia latitudo Lunæ apparens erat scrupul. 6′ 21″, non autem scrupulorum 10′.

ECLIPSIS DECIMASEXTA.

Anno Christi 1415, die 7 Iunii, horâ sextâ matutinâ conspecta est Eclipsis in Sole Constantiç, sub latitudine grad. 47 30′, & longitudine temp. 32 0′: quæ tanta fuit, ut stellæ in cœlo, velut noctu, viderentur; & aves subitâ caligine territæ, passim è sublimi in terram deciderent. *Erasmus Reinholdus*, ex Scriptore *Historiæ Polonicæ*, in Commentariis super *Theoricas Peurbachii*.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 1414, menses anni communis 5, dies 5, horæ sub Meridiano Goesano 18 42′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum.	5	11	27	5.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			55	40.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æq. motus Solis ab Æquin. medio	1	23	20	22.
Anomalia centri	2	49	50	50.
Prosthaph. centri subtrahenda		1	2	54.
Scrupula proportionalia. 0.				
Apogæi medius	1	31	42	5.
Apogæi æquatus	1	30	39	11.
Anomalia orbis vera	5	52	41	11.
Prosthaphæresis orbis addenda			14	38.
Æqu. motus Solis ab Æquin. vero	1	24	16	2.
Ergo Sol erat in grad.		24	30	40 ♊.
Ascensio recta Solis temp. 83 1′.				

LVNÆ.

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	58	3	46.
Anomalia centri	5	56	7	32.
Prosthaphæresis centri subtrahenda			31	0.
Scrupula proportionalia. 0′.				
Anomalia orbis media	3	24	46	39.
Anomalia orbis æquata	3	24	15	39.
Prosthaphæresis orbis addenda		2	11	18.
Æqu. motus Lunæ ab Æquin. vero	1	22	19	48.
Ergo Luna erat in grad.		24	31	6 ♊.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	20	43	33.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	22	54	51.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horæ 5′. Vera igitur Luminarium conjunctio facta est Goesæ, horis à media nocte 6 47′: Constantiæ verò, quæ 26′ horæ scrupulis orientalior est, horis a media nocte 7 13′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 38′ 15″. Motus horarius Lunę à Sole verus scr. 33′ 53″. Apparens scr. 33′ 47″. Sol versabatur in orientali Quadrante. Ergo visa copula antecedebat veram horâ 1 8′; & proinde medium Eclipsis conspectum est Constantiæ horis à media nocte 6 5′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	39	11.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	42	3.
Latitudo Lunæ borea vera	40	19.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	1	44.
Semidiameter Solis	16	47.
Semidiameter Lunæ	17	40.
Summa semidiametrorum	34	27.
Scrupula deficientia	32	43.

Quoniam verò Luna intercepit ferè totum Solem, contraxit se lumen Solis, & Diameter Solis apparens fuit scrupul. 32′ 4″, scrupulo 1′ 30″ minor vero. Hic autem cum scrupulis deficientibus 32′ 43″, dat Ecli-

dat Eclipticos Digitos 12 15'. Totus igitur Sol defecit Constantiæ cum mora, horâ sextâ matutinâ; omnibus modis ut Scriptor *Historiæ Polonicæ* consignavit.

ECLIPSIS DECIMASEPTIMA.

Anno Christi 1462, die 21 Novembris, conspecta est Eclipsis Solis Viterbii circà meridiem. Principium non observatum. Sed cùm Sol esset in meridie, habebat altitudinem 26 graduum. Eclipsati erant Digiti 2. In fine Eclipsis Sol habebat altitudinem pomeridianam grad. 24 36'. Quantum conjecturâ potuit colligi, videbatur tertia pars temporis totius Eclipsis transivisse à principio Eclipsis ad primæ considerationis momentum. Nam parum ante primam considerationem, quæ erat præcisè in meridie, conspectus fuit Sol ab objectu Lunæ liber. *Regiomontanus* in *Torqueto*.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum, sunt anni Iuliani pleni 1461, menses anni communis decem, dies 19, horæ sub Meridiano Goesano 23 32'. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	*gr.*	'.	''.
Anomalia Æquinoctiorum	5	[illegible]	24	31.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			46	17.

SOLIS.

	Sex.	*gr.*	'.	''.
Æqu. motus Solis à medio Æquin.	4	8	44	35.
Anomalia centri	2	55	32	57.
Prosthaphæresis centri subtrah.			27	42.
Scrupula proportionalia. o'.				
Apogæi medius	1	32	35	30.
Apogæi æquatus	1	32	7	48.
Anomalia orbis vera	2	36	36	47.
Prosthaphæresis orbis subtrah.			49	15.
Medius motus Solis a vero Æquin.	4	9	30	52.
Ergo Sol erat in grad.		8	41	37 ♐.

Ascensio recta Solis temp. 246 37'.

O LUNÆ.

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius Lunæ à Sole	5	54	56	6.
Anomalia centri	5	49	52	12.
Prosthaphæresis centri subtrahenda	.	1	22	3.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	3	55	53	50.
Anomalia orbis æquata	3	54	31	47.
Prosthaphæresis orbis addenda		4	15	5.
Medius Lunæ ab Æquin. vero	4	4	26	58.
Ergo Luna erat in grad.		8	42	3.
Medius motus latitudinis Lunæ	1	20	56	9.
Verus motus latitudinis Lunæ	1	25	11	14.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrupula horę 16′. Itaque vera Luminarium copula facta est Goesæ 12′ horæ scrupulis ante meridiem: Viterbii autem, quæ orientalior est scrupulis horæ 40′, horâ post meridiem o 28′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 5′ 57″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 32′ 24″. Visus scrupul. 27′ 12″. Sol erat in orientali Quadrante. Ergo apparens conjunctio præcedebat veram scrupulis horæ 13′, & Eclipsis medium conspectum est Viterbii horâ à meridie o 15′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	7	7.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	52	50.
Latitudo Lunæ borea vera	25	46.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	27	4.
Semidiameter Solis	17	55.
Semidiameter Lunæ	17	7.
Summa semidiametrorum	35	2.
Scrupula deficientia	7	58.

Ergo Digiti Ecliptici 2 48′.

Scrupula incidentiæ 21′ 43″. Tempus incidentiæ horæ o 48′, quantum etiam fuit tempus repletionis. Cœpit ergò Eclipsis scrupulis horæ

horæ 33′ ante meridiem. Cùm igitur Sol esset in meridie, transierat triens temporis totius Defectus. Eclipsis desiit horâ 1 3′ post meridiem, cùm Solis altitudo esset grad. 24½. Sol declinabat versus meridiem grad. 21 48′, & Æquinoctialis Viterbii elevatur grad. 47 48′. Ergo Solis altitudo meridiana erat grad. 26 0′. Quæ omnia cum observatione *Regiomontani* tanquam ex condicto conveniunt.

ECLIPSIS DECIMAOCTAVA.

Anno Christi 1485, die 16 Martii, fuit Deliquium Solis, cujus medium *Bernardus Waltherus* animadvertit Norimbergæ horis à meridie 4 27′. Initium enim notavit horis à meridie 3 26′, & finem horis à meridie 5 28′. In medio Eclipsis defecerunt ab austro Digiti quasi undecim. Vide Observationes *Bernardi Waltheri*.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani pleni 1484, menses anni communis duo, dies 15, horæ sub Meridiano Goesano 1 49. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	26	5	28.
Prosthaphæresis addenda			41	26.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æq. motus Solis ab Æquin. medio	0	2	50	53.
Anomalia centri	2	58	13	34.
Prosthaph. centri subtrahenda			11	26.
Scrupula proportionalia. 0.				
Apogæi medius	1	33	0	38.
Apogæi æquatus	1	32	49	12.
Anomalia orbis vera	4	30	1	41.
Prosthaphæresis orbis addenda		2	0	0.
Medius motus Solis à vero Æquin.	0	3	32	19.
Ergo Sol erat in grad.		5	32	19 ♈.
Ascensio recta Solis temp. 5 4′.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	0	2	52	40.
Anomalia centri	0	5	45	20.
Prosthaphæresis centri addenda			46	48.
Scrupula proportionalia 0.				
Anomalia orbis media	2	49	51	5.
Anomalia orbis æquata	2	50	37	53.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda			52	51.
Medius motus Lunæ ab Aequin. vero	0	6	24	59.
Ergo Luna erat in grad.		5	32	8 ♈.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	34	37	23.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	33	44	32.

Propter æquationem Dierum naturalium addendum est ad tempus medium unum horæ scrupulum. Et propter æquationem temporis in Luna addenda insuper sunt scrupula horæ 30′. Quare vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ horis à meridie 2 20′; Norimbergæ verò quæ scrupulis horæ 33′ orientalior est, horis à meridie 2 53′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 44′ 31″. Motus horarius Lunæ à Sole verus scrupul. 34′ 13″. Apparens motus inter horam secundam & tertiam scrupul. 31′ 29″; inter tertiam & quartam scrupul. 28′ 32″; inter quartam & quintam scrupul. 29′ 56″. Sol erat in Quadrante occidentali. Ergò apparens synodus sequebatur veram horâ 1 32′, & Eclipsis medium conspectum est Norimbergæ horis à meridie 4 25′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	52	18.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	27	37.
Latitudo Lunæ borea vera	23	52.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	3	45.
Semidiameter Solis	17	21.
Semidiameter Lunæ	17	49.
Summa semidiametrorum	35	10.
Scrupula deficientia	31	25.

Ergo Digiti Ecliptici 10 50′, hoc est, quasi 11, omnino ut *Bernardus Waltherus* observavit.

ECLIP-

ECLIPSIS DECIMANONA.

Anno Christi 1544, die 24 Ianuarii, facta est Eclipsis Solis, cujus medium *Gemma Frisius* conspexit Lovanii, sub latitudine grad. 50 50′, & longitudine temporum 26 30′, horâ 8 53′ plus minus ante medium diem. Deficiebant verò tunc Digiti decem à parte inferiori, cùm communes Tabulæ superiorem designarent. *Gemma Frisius* in *Astronomico Radio* capite 18.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum sunt anni Iuliani solidi 1543, dies 22, horæ sub Goesano Meridiano 20 34′. Quibus debentur hi motus.

ÆQUINOCTIORUM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	38	26	25.
Prosthaphæresis Æquinoct. addenda			27	18.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis a medio Æquin.	5	12	4	7.
Anomalia centri	3	5	17	38.
Prosthaphæresis centri addenda			33	3.
Scrupula proportionalia. o′.				
Apogæi medius	1	34	6	54.
Apogæi æquatus	1	34	39	57.
Anomalia orbis vera	3	37	24	10.
Prosthapheresis orbis addenda		1	14	48.
Medius motus Solis à vero Æquin.	5	12	31	25.
Ergo Sol erat in grad.		13	46	13 ♒.
Ascensio recta Solis temp. 316 15′.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	56	54	2.
Anomalia centri	5	53	48	4.
Prosthaphæresis centri subtrahenda			50	36.

	Sex.	gr.	′.	″.
Scrupula proportionalia. o′.				
Anomalia orbis media	3	58	5	21.
Anomalia orbis æquata	3	57	14	45.
Prosthaphæresis orbis addenda		4	20	50.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	5	9	25	27.
Ergo Luna erat in grad.		13	46	17 ♒.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	36	17	11.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	40	38	1.

Propter æquationem Dierum naturalium auferenda sunt à tempore medio scr. horæ 9′. Ergo vera synodus facta est Goesæ, horis à media nocte 8 25′ : Lovanii vero quæ quatuor horæ scrupulis orientalior est, horis a media nocte 8 29′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 13′ 40″. Motus horarius Lunę à Sole verus scrup. 32′ 15″. Visus scrupul. 25′ 56″. Sol erat in orientali Quadrante. Itaque apparens synodus antecedebat veram scrupulis horæ 31′; mediumque Eclipsis erat Lovanii horis à media nocte 7 58′. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	16	31.
Parallaxis latitudinis Lunę à Sole	55	59.
Vera latitudo Lunæ borea	53	52.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	2	7.
Semidiameter Solis	17	51.
Semidiameter Lunæ	17	2.
Summa semidiametrorum	34	53.
Scrupula deficientia	32	46.

Ergo Digiti Ecliptici 11 1′. Quot etiam *Functius* conspexit in Germania.

Gemma tamen notavit tantum Digitos 10, at non in ipso tempore obscurationis maximæ, sed cùm Sol aliquamdiu repleri cepisset. Medium enim Eclipsis fuit Lovanii, non horâ 8 53′ plùs minus ante medium diem; ut *Gemma* scribit, sed horâ 7 58′. Decepit ergo *Gemmam* ignoratio temporis quo Sol maximè obscuratus est.

ECLIP-

ECLIPSIS VIGESIMA.

Anno Christi 1590, 21 die Iulii, *Michael Mæstlinus* observavit Eclipsin Solis Tubingæ, sub latitudine gr. 48 24′, & longitudine temporum 31 0′; mediumque Eclipsis notavit horis a media nocte 7 44, radio Solis per tegulas immisso, sub amplo & obscuro tecto. *Keplerus* in *Astronomia Optica* pag. 360, 406, & 421.

Ab initio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum, sunt anni Iuliani solidi 1589, menses anni communis 6, dies 19, horæ sub Meridiano Goesano 21 3′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	48	11	38.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			15	10.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqu. motus Solis à medio Æquin.	2	8	22	27.
Anomalia centri	3	10	52	34.
Prosthaphæresis centri addenda		1	7	15.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Apogæi medius	1	34	59	14.
Apogæi æquatus	1	36	6	29.
Anomalia orbis vera	0	32	15	58.
Prosthaphæresis orbis subtrah.		1	2	27.
Medius motus Solis a vero Æquin.	2	8	37	37.
Ergo Sol erat in grad.		7	35	10♌.
Ascensio recta Solis temp. 130 0′.				

LVNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ à Sole	5	56	2	19.
Anomalia centri	5	52	4	38.
Prosthaphæresis centri subtrah.		1	4	24.
Scrupula proportionalia. 0′.				

Anoma-

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia orbis media	5	21	50	8.
Anomalia orbis æquata	5	20	45	44.
Prosthaphæresis orbis addenda		2	54	47.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	2	4	39	56.
Ergo Luna erat in grad.		7	34	43 ♌.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	30	54	34.
Verus motus latitudinis Lunæ	4	33	49	21.

Propter æquationem Dierum naturalium auferendum est à tempore medio unum horæ scrupulum. Et propter æquationem temporis in Luna, auferenda sunt scrupula horæ 18′. Ergo vera Luminarium copula facta est Goesæ, horis à media nocte 8 44′: Tubingæ autem, quæ orientalior est scrupulis horæ 22′, horis a media nocte *9 6′*. *Tycho* habet horas *9 2′*. *Keplerus* ex Observatione *Mæstlini* colligit horas *9 8′*. Porrò horis à meridie *9 6′*, Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole erat scrupul. 30′ 46″. Motus horarius Lunę à Sole verus scr. 27′ 50″. Apparens inter horam septimam & octavam scr. 23′ 50″; inter octavam & nonam scrup. 22′ 1″; inter nonam & decimam scrup. 20′ 19″. Sol erat in orientali Quadrante. Ergo visa synodus præcedebat veram horâ 1 22′, & Eclipsis medium fuit Tubingæ horis à media nocte 7 44. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	38	24.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	23	25.
Latitudo Lunæ borea vera	16	42.
Ergo latitudo Lunæ visa austrina	6	43.
Semidiameter Solis	16	52.
Semidiameter Lunæ	15	16.
Summa semidiametrorum	32	8.
Scrupula deficientia	25	25.

Ergo Digiti Ecliptici *9 0′*; Quot etiam prodit *Kepleri* calculus.

Is enim colligit ex *Mæstlini* observatione, Parallaxin latitudinis Lunæ à Sole scrup. 23′ 42″: item veram Lunæ latitudinem boream scrup. 17′ 0″; ut & latitudinem Lunæ visam scrupulorum *6′* 42″ austrinam.

Aufer

Aufer igitur hanc ex summa semidiametrorum 32′ 8″, & remanebunt scrupula deficientia 25′ 26″, & proinde Digiti Ecliptici 9 0′: quos etiam exhibet Noster calculus.

ECLIPSIS VIGESIMAPRIMA.

Anno Christi 1612, 19 die Maij fuit Eclipsis Solis, cujus medium *Christianus Severini*, animadvertit Haphniæ in Dania, sub latitudine grad. 55 43, & longitudine tempor. 36 45′, circa horam 11 ¾ ante meridiem. Initium Eclipsis notavit, cùm Solis altitudo esset grad. 51 paulò plus. Finis ex calculo *Tychonis* erat horâ 0 22′ ¾ post meridiem, sed ex Observatione *Christiani* fuit productior. In medio Eclipsis deficiebant ad summum Digiti octo à borea. Vide secundam partem *Astronomiæ Danicæ* pag. 187, & 188.

A principio annorum Christi ad hoc Novilunium Eclipticum, sunt anni Iuliani solidi 1611, menses anni Bisextilis quatuor, dies 18, horæ sub Meridiano Goesano 22 27′. Quibus debentur hi motus.

ÆQVINOCTIORVM.

	Sex.	gr.	′.	″.
Anomalia Æquinoctiorum	5	52	46	29.
Prosthaphæresis Æquin. addenda			12	30.

SOLIS.

	Sex.	gr.	′.	″.
Æqualis motus Solis à medio Æquin.	1	7	58	52.
Anomalia centri	3	13	29	51.
Prosthaphæresis centri addenda		1	22	59.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Apogæi medius	1	35	23	49.
Apogæi æquatus	1	36	46	48.
Anomalia orbis vera	5	31	12	4.
Prosthaphæresis orbis addenda			55	48.
Æqualis motus Solis ab Æquin. vero	1	8	11	22.
Ergo Sol erat in grad.		9	7	10 ♊.
Ascensio recta Solis temp. 67 24.				

LUNÆ.

	Sex.	gr.	′.	″.
Medius motus Lunæ a Sole	0	5	46	12.
Anomalia centri	0	11	32	24.
Prosthaphæresis centri addenda		1	33	19.
Scrupula proportionalia. 1′.				
Anomalia orbis media	1	46	48	18.
Anomalia orbis æquata	1	48	21	37.
Prosthaphæresis orbis subtrahenda		4	50	13.
Medius motus Lunæ ab Æquin. vero	1	13	57	34.
Ergo Luna erat in grad.		9	7	21 ♊.
Medius motus latitudinis Lunæ	4	42	31	4.
Verus motus latitudinis	4	37	40	51.

Propter æquationem Dierum naturalium addenda sunt ad tempus medium scrup. horæ 10′. Ergo vera Luminarium conjunctio facta est Goesæ horis 10 37′ à media nocte; Haphniæ verò quæ 45′ horæ scrupulis orientalior est, horis à media nocte 11 22′. Erat tunc Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scrupul. 0′ 13″. Itaque utrumque Luminare quamproximè occupabat nonagesimum gradum ab Ascendente: & ob id visa & vera copula coincidebant. Ergo medium Eclipsis erat Haphniæ in Dania horis à media nocte 11 22′, hoc est, sub horam à media nocte 11⅓, ut habet *Christiani Severini* annotatio. Datur tunc

	′.	″.
Parallaxis longitudinis Lunæ à Sole scr.	0	13.
Parallaxis latitudinis Lunæ à Sole	33	3.
Latitudo Lunæ borea vera	40	3.
Ergo latitudo Lunæ borea visa	7	0.
Semidiameter Solis	16	51.
Semidiameter Lunæ	16	40.
Summa semidiametrorum	33	31.
Scrupula deficientia	26	31.

Ergo Digiti Ecliptici 9 26.

Christianus habet Digitos octo ad summum; sed accommodavit observa-

observationem ad *Magistri* sui calculum, qui habet Digitos 8 2': quod ipsum quoque fecit in Eclipsi Solis anni Christi 1608; uti & *Magister* ipsius in Eclipsi anni 1600. Certum enim est Defectum hunc fuisse majorem Digitis octo quia *Christianus* fatetur tempus repletionis productius fuisse ex sua Observatione, quàm ex *Tychonis* calculo.

Scrupula incidentiæ erant 32' 46", & incidentiæ tempus horæ 1 22'. Cœpit ergo Eclipsis horis à media nocte 10 0', cùm altitudo Solis esset grad. 49 30. Tempus repletionis erat horæ 1 14'. Desiit ergo Eclipsis scrupulis horæ 36' post Meridiem. Quod tempus productius fuit *Tychonico*.

Tota igitur *Christiani Severini* observatio, cum numeris Nostris egregiè convenit.

Sed sufficiunt hæ Eclipses, Distantiis Solis à centro Terræ, quas supra demonstravimus, plenè comprobandis. Insignis enim ille Calculi nostri cum Observationibus consensus manifestè evincit, non modò Solis, sed & Lunæ Distantias à centro Terræ superiori libro demonstratas unà cum Parallaxibus, & apparentibus eorum Diametris, cœlo prorsus esse consentaneas. His itaque jam satis superque à nobis comprobatis, transeo ad alteram Dimensionis Solis partem, quæ est, de *Solis ad Terram*, & *ad Lunam magnitudine*.

ELEM. X. *Magnitudo Solis ad Terram & Lunam, colligitur ex eorum diametris, in eadem mensura datis.*

Nam cùm Sphæræ sint in tripla ratione suorum Dimetientium; triplicatis Solis, Lunæ, & Terræ Diametris aut Semidiametris per 19 Quinti *Euclidis*, in eadem mensura datis, prodeunt eorum inter se magnitudines.

ELEM. XI. *Qualium semidiameter Terræ est particularum 60, talium semidiameter Solis est* $454\frac{17}{100}$, *& semidiameter Lunæ* $16\frac{8}{10}$ *ferè.*

Repetatur enim postrema nostra figura; Sitque in ea angulus ABE semidiameter Solis apogæi apparens, per 4^m^ hujus, scrup. 16' 47'; & AB distantia Solis apogæi à centro Terræ, per 9^m^ hujus, semidia-

metrorum Terræ 1550 $\frac{52}{60}$, vel in ſcrupulis primis 93052 particularum quarum B G ſemidiameter Terræ eſt 60. Dico A E veram Solis ſemidiametrum eſſe particularum earundem 454 $\frac{27}{100}$. In Triangulo enim rectangulo B A E, datur latus A B 93052, cum angulo ad B ſcr. 16′ 47″. Itaque reliquum latus A E eſt particularum 454 $\frac{27}{100}$. Nam per 8^m Tertii Trigonometriæ Noſtræ eſt,

Vt A B 10000000 ad A E 48819 tangentem anguli ad B; ita A B 93052 ad A E 454 $\frac{27}{100}$.

Itaque ſemidiameter Solis eſt ad ſemidiametrum Terræ ut 454 $\frac{27}{100}$ ad 60. Quod erat demonſtrandum.

Porrò quod Terræ ſemidiameter ſit ad ſemidiametrum Lunę ut 60 ad 16 $\frac{8}{10}$ ferè, id demonſtratum eſt in præcedente Libro, elemento undecimo.

ELEM. XII. *Sol major eſt Terrâ quadringenties & trigeſies quater ferè. Luna autem eſt Sole minor deciesnonies millies, ſeptingenties & ſeptuageſies.*

Cubus enim ſemidiametri Solis 45427 eſt 93743717269483, & Cubus ſemidiametri Terræ 6000 eſt 216000000000. Eſt autem Cubus ſemidiametri Terrę, in Cubo ſemidiametri Solis 434 vicibus ferè. Itaque Sol major eſt Terrâ quadringenties, & trigeſies quater ferè.

Cubus ſemidiametri Lunæ 1680, eſt 4741632000, idemque eſt in Cubo ſemidiametri Solis vicibus 19770. Ergo Sol major eſt Lunâ deciesnonies millies ſeptingenties & ſeptuageſies. Quæ demonſtrare oportuit.

Ex *Ptolemæi* Hypotheſibus ſequitur, Solem eſſe Terrâ majorem 166 $\frac{3}{8}$ vicibus, & Lunam eſſe minorem Sole vicibus 6648. Sed neutra magnitudinum eſt juſta, quia *Ptolemæi* Hypotheſes à cœlo diſſentiunt.

Nicolaus Copernicus facit Solem majorem Terrâ centies ſexageſies bis; &

bis; & Lunam minorem Sole septies millies, minus sexagesimâ secundâ parte.

Tycho Brahæus vult Solem majorem esse Terrâ centies quadragies, & Lunam Terrâ minorem quadragies & bis.

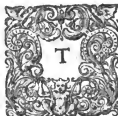
Christianus Longomontanus prodit Solem majorem esse Terrâ centies & nonagesies sexies, & Lunam esse Sole minorem decies millies exactè.

At nulla harum magnitudinum est vera. Pugnant enim omnes cum Hypothesibus suis, & Hypotheses cum Apparentiis: adeò ut nec concinnari inter se possint, nec ullatenus cum cœlo conjungi. Rejiciendæ igitur omnes sunt, ut falsæ, & ab Autoribus pro lubitu confictæ. Et contrà acquiescendum est in magnitudinibus quas Nos cum bono Deo supra demonstravimus. Hæ quippe & Hypothesibus suis exactè respondent, & cœlo ad amussim consentiunt, adeò ut de earum veritate dubitandum non sit.

Hæc sunt quæ de *Solis à centro Terræ Distantia*, eiusque *ad Terram & ad Lunam magnitudine*, in secunda *Vranometriæ* parte demonstranda Mihi fuerunt. Quæ dubio procul esse certa, & vera, nemo non videbit, qui rem benè expenderit, & Nostra cum Hypothesibus suis, & cum Cœlo contulerit. Fruatur itaque nunc his quicunque est veritatis amans, Deoque Opt. Max. mecum gratias agat, de protracta jam in lucem veritate, quæ tot seculis sepulta jacuit. Quod ut in Nominis Divini gloriam & multorum ædificationem cedat, etiam atque etiam voveo & opto.

PHILIPPI LANSBERGII
VRANOMETRIAE
LIBER TERTIUS,
DE
Errantium & Inerrantium Stellarum Dimensione.

ELEMENTVM I.

ERTIA *pars* VRANOMETRIÆ, *mensurat Errantium, & Inerrantium Stellarum distantias à Terra; & magnitudines illarum ad Terram, harum ad Terræ Sphæram.*

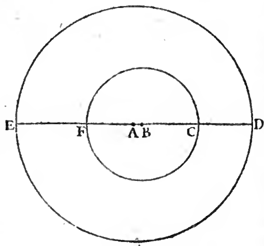
Expeditis per Dei gratiam duabus *Vranometriæ* partibus, primâ de *Dimensione Lunæ*, secundâ de *Dimensione Solis*, reliqua est tertia, de *Errantium* & *Inerrantium Stellarum Dimensione*. Hanc partem reliquere intactam *Hipparchus* & *Ptolemæus*, & quotquot eos antecesserunt Astronomi. Nec sine causa. Nam cùm ad unum ferè omnes senserint, Terram quiescere in Mundi medio, & Solem moveri in Ecliptica; interclusa illis fuit via, per quam errantes & inerrantes Stellæ mensurantur. Hæc quippe se solùm pandit in Hypothesi mobilitatis Terræ, & quietis Solis. Scio equidem *Albategnium* & *Alfraganum*, Astronomos inter Arabes primarios, censuisse errantium & inerrantium Stellarum magnitudines exactè posse definiri, in Hypothesi mobilitatis Solis, & quietis Terræ, sed valdè esse deceptos opinione suâ, ex Scriptis eorum ostendere promptum est. Legatur enim quinquagesimum caput *Albategnii*, in quo modum tradit mensurandi Stellas in dicta Hypothesi; apparebitque nec Geometricum esse, nec rei veritati ullatenus consentaneum. Exstructus enim est su-

est super Hypotheses falsas, quas *Albategnius* pro suo lubitu, est commentus: ex quibus profectò nihil veri, saltem nihil certi educi potuit.

Porrò cùm nobis Dei Opt. Max. beneficio, dimensio Stellarum proposita sit, quæ cum rei veritate exactè consentiat, operæ pretium est nos eam exstruere super Hypotheses veras, & quidem super Terræ motum, & quietem Solis. Ab his enim Hypothesibus tota Stellarum Dimensio pendet, adeò ut citra eas nec inchoari, nec perfici possit; quemadmodum, favente Deo, in sequentibus videbimus. Ostendemus autem primò Distantias quinq; Errantium Stellarum à Terra; *Mercurii, Veneris, Martis, Jovis*, & *Saturni*; deinde progrediemur ad Inerrantium Stellarum Distantias.

ELEM. II. *Qualium radius magni orbis Terræ est particularum* 10000, *talium maxima Mercurii à Terra distantia est* 14521, *media* 10000, *minima* 5479. *At quarum magni orbis Terræ radius est semidiametrorum Terræ* 1498½, *maxima Mercurii à Terra distantia est* 2176 *ferè*, *media* 1498½, *minima* 821.

Radius magni orbis Terræ est ad radium orbis Mercurii ut 10000 ad 3573; maximaque eccentrotes Mercurii est particularum earundem 948. Hoc enim Nos, cum *Ptolemao* & *Copernico*, ex benefidis observationibus collegimus.

Esto igitur in apposito Diagrammate, orbis magnus Terræ D E D, eiusque radius A D vel A E particularum 10000. Orbis Mercurii C F C, eiusque radius B C vel B F particularum earundem 3573; & A B eccētrotes ipsius maxima 948. Ponatur primò Terra in E, & Stella in C, erit tunc maxima Mercurii à Terra distantia E C, particularum 14521. Nam A E est 10000, A B 948, & B C 3573: tota igitur E C est 14521.

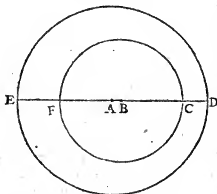
Secun-

Secundò sit locus Terræ in D, & Stellæ in C; erit tunc minima Mercurii à Terra Distantia D C particul. 5479; residua scil. ipsius E C ad Diametrum magni orbis Terræ 20000.

Demonstratum porrò est in præcedenti Libro, elemento 9, A E esse semidiametrorum Terræ 1498 $\frac{1}{4}$: itaque per auream regulam, maxima Mercurii à Terra Distantia est semidiametrorum Terræ 2176 ferè, media 1498 $\frac{1}{4}$, minima 821. Quod erat demonstrandum.

ELEM. III. *Qualium magni Orbis Terræ radius est particularum* 10000, *talium maxima Veneris à Terra Distantia est* 17338, *media* 10000, *minima* 2662. *Quarum verò radius magni orbis Terræ est semidiametrorum Terræ* 1498 $\frac{1}{4}$, *maxima Veneris à Terra Distantia est* 2598, *media* 1498 $\frac{1}{4}$, *minima* 399 *ferè*.

Ratio semidimetientium magni orbis Terræ, & orbis Veneris, est ut 10000 ad 7193; minimaque orbis Veneris eccentricitas particularum earundem 145. Hanc siquidem orbium symmetriam, & veteres & neotericæ Observationes evidenter adstruunt.

Sit igitur in adjuncto schemate orbis magnus Terræ D E D, & radius eius A D vel A E particularum 10000. Orbis Veneris C F C, & radius ipsius B C vel B F, particularum earundem 7193. Eccentrotes minima A B 145. Ponatur primum Terra in E, & Venus in C, eritque tunc maxima Veneris à Terra Distantia E C, particularum 17338. Nam E A est particul. 10000, A B 145, B C 7193; quare tota E C est particul. 17338. Locetur deinde Terra in D, & Stella in C, eritque C D minima Veneris Distantia à Terra particul. 2662; reliqua scil. ipsius E C ad Diametrum E D 20000. Ex maxima verò & minima Veneris à Terra Distantia resultat media E A particul. 10000.

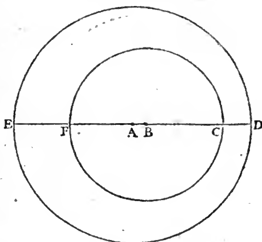
Quoniam autem E A, per 9^m^ Secundi *Uranometriæ*, continet semidiametros Terræ 1498 $\frac{1}{4}$, datur per auream regulam maxima Veneris à Terra

à Terra Distantia semidiametrorum Terræ 2598, media 1498 $\frac{1}{2}$, minima 399 ferè. Quod erat demonstrandum.

ELEM. IV. *Qualium radius magni orbis Terræ est particularum* 6586, *talium maxima Martis à Terra Distantia est* 17556, *media* 10000, *minima* 2444. *Sed quarum radius magni orbis Terræ est semidiametrorum Terræ* 1498 $\frac{1}{2}$, *maxima Martis à Terra Distantia est* 3994; *media* 2275, *minima* 556.

Radius orbis Martis est ad radium magni orbis Terræ, ut 10000 ad 6586: minimaque orbis Martis eccentricitas est particularum earundem 970. Hoc enim priscæ & novæ Observationes apertè docent.

In schemate igitur, quod apposuimus, sit orbis Martis D E D, ciusque radius A D vel A E, particularum 10000. Orbis magnus Terræ sit C F C, & ipsius radius B C vel B F, particularum earundem 6586. Minima orbis Martis eccentricitas sit A B particularum 970. Locus Terræ sit primùm in C, & Martis in E; erit tunc maxima Distantia Martis à Terra E C particularum 17556. Nam

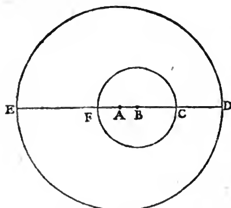
E A est particularum 10000, A B 970, & B C 6586: quare tota E C est particularum 17556. Secundò manente Terrâ in C sit Mars in D; erit tunc minima Martis Distantia à Terrâ C D particul. 2444; residua scil. ipsius E C ad Diametrum E D 20000. Media ergò Distantia Martis à Terra est E A particular. 10000.

Quoniam verò, radius magni Orbis Terræ, per 9^m Secundi *Uranometriæ*, semidiametrorum Terræ est 1498 $\frac{1}{2}$, datur per regulam proportionum maxima Stellæ Martis à Terra Distantia, in Terræ semidiame-

diametris, 3994, media 2275, & minima 556. Quod erat ostendendum.

ELEM. V. *Qualium radius magni Orbis Terræ est particularum* 1852, *talium maxima Stellæ Jovis à Terra Distantia est* 12310, *Media* 10000, *minima* 7690. *Sed quarum radius magni Orbis Terræ est semidiametrorum Terræ* 1498 ⅜, *maxima Iovis à Terra Distantia est* 9960, *media* 8091, *minima* 6222.

Ex omnium temporum Observationibus deprehensum à Nobis est, radium orbis Iovis esse ad radium magni orbis Terræ ut 10000 ad 1852, minimamque orbis Iovis eccentricitatem esse particularum earundem 458.

Sit igitur in adjuncta Diagrapha orbis Iovis D E D, eiusque radius A D vel A E particul. 10000. Magnus Terræ orbis C F C, & radius eius B C vel B F, particularum earundem 18521; qualium etiam eccentrotes A B est 458.

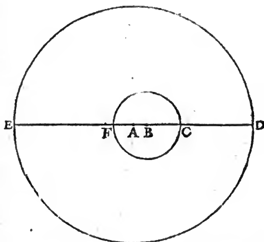
Manifestum est, si locus Terræ ponatur in C, & locus Iovis in E, tunc CE esse maximā Distantiam Iovis à Terra, particularum 12310. Nam E A est particularum 10000, A B 458, & B C 1852; ergo tota E C particularum 12310. Quod si manente Terrâ in C, locus Iovis sit in D, erit tunc minima Distantia Iovis à Terra C D, particularum 7690; reliqua scil. ipsius E C ad dimetientem E D particul. 20000. Media igitur Distantia Iovis à Terra est E A particul. 10000.

Est autem F B magni orbis Terræ radius, per 9^m Secundi *Uranometriæ* semidiametrorum Terræ 1498⅜: itaque per regulam proportionum, maxima Iovis à Terrâ Distantia est semidiametrorum Terræ 9960, media 8091, & minima 6222. Quod erat ostendendum.

ELEM.

ELEM. VI. *Qualium radius magni orbis Terræ est particularum* 1007, *talium maxima Saturni à Terra Distantia est* 11577, *media* 10000, *minima* 8423. *Quarum autem radius magni orbis Terræ est semidiametrorum Terræ* 1498 $\frac{1}{2}$, *maxima Saturni à Terra Distantia est* 17227 $\frac{1}{2}$, *media* 14880, *minima* 12534.

Radius orbis Saturni est ad radium magni orbis Terræ, ut 10000 ad 1007; minimaque orbis Saturni eccentricitas est particularum earundem 570. Id enim Nos ex omnium temporum Observationibus deprehendimus.

Esto igitur in apposita figura orbis Saturni D E D, & radius ipsius A E vel A D particularum 10000: orbis magnus Terræ C F C, eiusque radius B C vel B F particularum earundem 1007: minima orbis Saturni eccentrotes A B particularum 570. Palam est si Terra ponatur in C, & Saturni Stella in E, tunc maximam Stellæ Distantiam à Terra esse E C, particul. 11577. Nam E A est 10000, A B 570, & B C 1007. Tota igitur E C est particularum 11577. At si manente Terrâ in C, Saturni Stella locetur in D, tunc minima Saturni à Terra Distantia est C D, particularum 8423; residua scil. ipsius E C ad Diametrum E D particularum 20000. Media igitur Stellæ Distantia à Terra est E A particul. 10000.

Demonstratum verò est elemento 9 antecedentis Libri, radium magni orbis Terræ esse semidiametrorum Terræ 1498 $\frac{1}{2}$. Ergo per auream regulam maxima Saturni à Terra Distantia, est semidiametrorum Terræ 17227 $\frac{1}{2}$, media 14880, & minima 12534. Quod erat demonstrandum.

Hæc ſunt quæ de *Errantium Stellarum Diſtantiis à Terra* oſtendenda mihi fuerunt. Pergo nunc ad *Inerrantium Stellarum a Terra Diſtantias.*

ELEM. VII. *Qualium radius magni orbis Terræ eſt particularum* 10000, *talium fixarum Stellarum a Terra Diſtantia eſt particularum* 280000000.

In *Commentationibus* noſtris quas ſuper motum Terræ diurnum & annuum non ita dudum in lucem emiſimus, ſuppoſuimus Stellas fixas parallaxin facere ad magnum Terræ orbem ſcrupul. 0′ 30″. Ex qua Hypotheſi etiam collegimus Stellas fixas diſtare à Terra particulis 68754937, quarum radius magni orbis Terræ eſt 10000. Verùm quia Parallaxis Stellarum fixarum ad magnum Terræ orbem, vel nulla eſt, vel ſaltem inſenſibilis; conſentaneum eſt, eam eſſe minorem ſcrupulis 0′ 30″: dimidium enim ſcrupulum primum idoneis inſtrumentis commodè diſcerni poteſt. Aſſumpſimus igitur jam parallaxin fixarum Stellarum ad magnum Terræ orbem multò minorem, ſcrupulorum ſcil. 0′ 7″ 22‴. Ex qua & radio magni orbis Terræ particularum 10000, veritati propinquiorem Diſtantiam fixarum Stellarum à Terra adſtruimus, particularum 280000000.

Eſto enim in adjuncto ſchemate, magnus Terræ orbis B C B, eiuſque radius A B particularum 10000. A D (cui B D proximè eſt æqualis) Diſtantia Stellæ fixæ à Terra; & Parallaxis eius, angulus A D B, ſcrupul. 0′ 7″ 22‴. Dico A D fixæ Stellæ Diſtantiam à Terra eſſe particularum 280000000. In triangulo enim rectangulo A B D, datur latus A B 10000, cum angulo ad D ſcrup. 0′ 7″ 22‴. Itaque per 7^m Tertii Trigonometriæ Noſtræ eſt,

Vt A B ſinus anguli D $357\frac{2}{15}$ ad A D 10000000; ita A B radius magni orbis Terræ 10000, ad A D 280000000, Diſtantiam fixæ Stellæ à Terra. Quod erat demonſtrandum.

Cæterùm ne quis hanc fixæ Stellæ à Terra Diſtantiam in dubium vocet, eo quòd Parallaxis eius à Nobis ſit aſſumpta, non demonſtrata; oſten-

ostendam nunc eam temporibus periodicis Terræ & fixarum Stellarum exactè respondere; & proinde à veritate non esse alienam.

Terra siquidem complet unam revolutionem in suo orbe magno unius anni spatio, orbisque ipsius radius est particularum 10000. Stellæ autem inerrantes, ex Nostris principiis, absolvunt unam revolutionem annis 28000. Est itaque per auream regulam,

Ut tempus periodicum Terræ anni unius ad orbis sui radium 10000; ita tempus periodicum fixarum Stellarum annorum 28000, ad Sphæræ suæ radium 280000000, ut supra.

Neque verò is minor esse poteſt. Nam si assumatur minor, Parallaxis Stellarum fixarum ad magnum Terræ orbem evadet sensibilis. Quod est contra omnis ævi experientiam.

Manifestum igitur est Stellas fixas distare à Terra particulis saltem 280000000, quarum radius magni orbis Terræ est 10000; statuendo scil. cum Veteribus, omnes hærere in una Sphæra.

Licet autem ex hac inerrantium Stellarum à Terra Distantia ostendere quantum inter Saturni altissimi Planetarum orbem, & Sphæram Stellarum fixarum intercedat loci spatium. Radius enim orbis Saturni est particularum *99304*, quarum magni orbis *Terræ* radius est 10000; quemadmodum ex *6* elementi demonstratione liquet. Radius autem Sphæræ Stellarum Inerrantium est particularum earundem 280000000. Differunt igitur hi radii inter se particulis *279900696*. Tantumque est spatium quod inter utrumque orbem interjacet; quod adeò vastum est, ut totus Saturni orbis, ad fixarum Stellarum orbem sit instar puncti. Parallaxis enim orbis Saturni ad Sphæram Stellarum fixarum, non est major scrup. 1′ *49″*. Ex quo colligere promptum est, totum visibile cœlum à Deo Opt. Max. in vasta duo spatia esse divisum; quorum primum se extendit à Sole ad Saturni usque orbem; alterum à Saturni orbe ad Sphæram usque Stellarum fixarum: adeo ut Sol primi cœli quasi centrum sit, & primum cœlum quasi centrum secundi.

Errant igitur toto cœlo tam veteres, quam recentiores Astronomi, qui Stellarum fixarum Sphæram usque adeo contrahunt, ut ex duobus cœlis unum faciant. Non poteſt enim Stellarum inerrantium Sphæ-

ra, pars esse Systematis Planetarii, quia hoc quodammodo illius centrum est. Quo magis reprehendendus est *Tycho Brahæus*, qui radium Sphæræ Stellarum fixarum definit semidiametris Terræ 14000. Demonstratum enim à Nobis est elemento sexto, radium orbis Saturni esse semidiametrorum Terræ 14880, particulis 880 radio fixarũ Stellarum *Tychonico* majorem. Consentaneum igitur est radium Sphæræ Stellarum fixarum esse adhuc multò majorem; semidiametrorum scilicet Terræ 28000000, ut nos paulò ante ostendimus.

Hæc nostra est de *Inerrantium Stellarum Distantia a Terra* sententia, quæ ut à Geometria aliena non est, ita etiam Dei Opt. Max. Majestati, & Potentiæ infinitæ nihil derogat, sed multò magis eam magnificat & illustrat. Docet enim, cùm tam vasta sit Inerrantium Stellarum Sphæra, debere nos obstupescere ad infinitam Dei Architecti Potentiam, eamque submissè colere, & venerari.

Sed sufficiunt ista de prima *Dimensionis Stellarum parte*, quæ est de illarum *distantia a Terra*; transeo nunc ad alteram, quæ est de earum *Magnitudine*.

ELEM. VIII. *Magnitudo errantium Stellarum ad Terram, colligitur ex Terræ, & errantium Stellarum diametris, in eadem mensura datis.*

Globi enim sunt in tripla ratione suorum Diametrorum, per ultimam XII *Euclidis*, vel semidiametrorum per 19 Quinti. Itaque ut cubus è semidiametro Terræ, ad cubum è semidiametro errantis Stellæ, ita globus Terræ, ad globum Stellæ.

ELEM. IX. *Semidiameter Mercurii apparens, in media a Terra Distantia, est scrupuli unius primi: verus autem est partium* $0\frac{435}{1000}$, *quarum semidiameter Terræ est una.*

Apparentem Mercurii semidiametrum, in media à Terra Distantia, veteres Astronomi observarunt esse scrupuli unius primi: quantus etiam invenitur hodie. Ex apparente autem Mercurii semidiametro scr. 1′ 0″, & media ipsius à Terra Distantia semidiametrorum Terræ $1498\frac{1}{2}$, colligitur verus Mercurii semidiameter, partium $0\frac{435}{1000}$, quarum semidiameter Terræ est una.

Sit

Sit enim in adjuncto diagrammate A B media Distantia Mercurii à Terra, per 2^m hujus, semidiametrorum Terræ $1498\frac{1}{2}$; & angulus

B A C apparentis Mercurii semidiametri scrup. 1′ 0″. Dico B C verum Mercurii semidiametrum esse partium $0\frac{435}{1000}$, quarum semidiameter Terræ est una. Nam per 8^m Tertii Trigonometriæ nostrę est,

Vt A B 10000000, ad B C tangentem anguli B A C 2909; ita A B $1498\frac{1}{2}$, ad B C $0\frac{435}{1000}$. Semidiameter igitur Terræ est ad semidiametrum Mercurii, ut 1 ad $0\frac{435}{1000}$, hoc est ut 1000 ad 435. Quod erat demonstrandum.

ELEM. X. *Mercurius minor est Terrâ duodecies.*

Cubus enim ex semidiametro Terræ est 1000000000, & cubus ex semidiametro Mercurii 82312875. Est autem hic in illo duodecies. Itaque Mercurius duodecies minor est Terrâ. Quod erat ostendendum.

ELEM. XI. *Semidiameter Veneris apparens in media à Terra Distantia est scrupuli 1′ 30″. Sed verus semidiameter est partium $0\frac{653}{1000}$, quarum semidiameter Terræ est una.*

Veneris apparentem semidiametrum, in media à Terra Distantia, Veteres taxarunt scrup. 1′ 30″; quantus etiam reperitur hodie. Ex apparente autem Veneris semidiametro scrup. 1′ 30″, & media ipsius à Terra Distantia semidiametrorum Terræ $1498\frac{1}{2}$, datur verus partium $0\frac{653}{1000}$, quarum semidiametrus Terræ est una. Nam

Vt 10000000 ad 4367 tangentem scr. 1′ 30″; ita $1498\frac{1}{2}$ ad $0\frac{653}{1000}$. Semidiameter igitur Terrę, est ad semidiametrum Veneris, ut 1 ad $0\frac{653}{1000}$, hoc est ut 1000 ad 653. Quod erat demonstrandum.

ELEM. XII. *Venus minor est Terra vicibus tribus cum dimidia.*

Nam cubus ex semidiametro Terræ est 1000000000, & cubus ex semidiametro Veneris est 278445077. Hic autem est in illo ter, plus unius

unius semisse. Venus itaque minor est Terrâ $3\frac{1}{2}$ vicibus. Quod erat demonstrandum.

ELEM. XIII. *Semidiameter Martis apparens in media Distantia à Terra est scrupul. 0′ 45″: at verus semidiameter est partium $0\frac{496}{1000}$, quarum semidiameter Terræ est una.*

Apparentem Martis semidiametrum in media Elongatione à Terra, & veteres & recentiores Astronomi statuunt scrup. 0′ 45″; ex quo, & media ipsius à Terra Distantia semidiametrorum Terræ 2275, resultat semidiameter verus partium $0\frac{496}{1000}$, quarum semidiameter Terræ est una. Nam

Vt 10000000 ad 2182 tangentem scrup. 0′ 45″; ita 2275 ad $0\frac{496}{1000}$. Semidiameter igitur Terræ est ad semidiametrum Martis, ut 1 ad $0\frac{496}{1000}$, hoc est ut 1000 ad 496. Quod erat ostendendum.

ELEM. XIV. *Mars octies minor est Terra.*

Nam cubus ex semidiametro Terræ est 1000000000, & cubus ex semidiametro Martis est 122023936. Est autem hic octies in illo: ergo Mars octies minor est Terrâ. Quod erat ostendendum.

ELEM. XV. *Apparens semidiameter Iovis in media à Terra distantia est scrup. 1′ 15″. Sed verus semidiameter est partium $2\frac{94}{100}$, quarum semidiameter Terræ est una.*

Apparens semidiameter Iovis in media Elongatione à Terra, ex veterum, & neotericorum observationibus est scrup. 1′ 15″. Verus autem semidiameter, ex semidiametro apparente, & media Iovis Distantia à Terra, semidiametrorum Terræ 8091, colligitur partium $2\frac{94}{100}$, quarum semidiameter Terræ est una. Nam

Vt 10000000 ad 3636 tangentem scrup. 1′ 15″; ita 8091 ad $2\frac{94}{100}$. Semidiameter igitur Terræ est ad semidiametrum Iovis, ut 1 ad $2\frac{94}{100}$, hoc est ut 100 ad 294. Quod erat ostendendum.

ELEM. XVI. *Iupiter major est Terra vicibus vigintiquinque & duabus quintis unius.*

Cubus

Cubus enim ex ſemidiametro Iovis eſt 25412184, & cubus ex ſemidiametro Terræ 1000000. Metitur autem cubus ſemidiametri Iovis, cubum ſemidiametri Terræ viceſies-quinquies, plus duabus quintis unius. Ergo Iupiter eſt major Terrâ viginti-quinque vicibus, & duabus quintis unius. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. XVII. *Saturni ſemidiameter apparens in media Diſtantia à Terra eſt ſcrupul.* 0′ 50″. *Verus autem ſemidiameter eſt partium* $3\frac{6}{10}$, *quarum ſemidiameter Terræ eſt una.*

Semidiameter Saturni apparens, in media ipſius Elongatione à Terra à veteribus repertus eſt ſcrup. 0′ 50″; quantus etiam deprehenditur eſſe hodie. Sed verus ſemidiameter Saturni, ex apparente ſcrup. 0′ 50″, & media ipſius Diſtantia à Terra ſemidiametrorum Terræ 14880, colligitur partium $3\frac{6}{10}$, quarum ſemidiameter Terræ eſt una. Nam

Vt 10000000 ad 2424 tangentem ſcrup. 0′ 50″; ita 14880 ad $3\frac{6}{10}$. Itaque ſemidiameter Terræ eſt ad ſemidiametrum Saturni ut 1 ad $3\frac{6}{10}$, hoc eſt ut 10 ad 36. Quod erat oſtendendum

ELEM. XVIII. *Saturnus major eſt Terra quadrageſies-ſexies, & beſſe unius ferè.*

Cubus enim ex ſemidiametro Saturni eſt 46656, & cubus ex ſemidiametro Terræ 1000. Eſt autem hic in illo quadrageſies-ſexies, cum beſſe unius ferè. Saturnus igitur major eſt Terrâ quadraginta-ſex vicibus, & beſſe unius ferè. Quod erat demonſtrandum.

Hucuſque fuerunt errantium Stellarum *Magnitudines ad Terram*, quæ multum quidem diſcrepant ab iis quæ hactenus proditæ ſunt, ſed longè exactiùs cum rei veritate conveniunt. Diſtantiæ enim errantium Stellarum à Terra, quas ſupra demonſtravimus, adeo accuratæ ſunt, ut vix unâ aut alterâ particulâ mutari poſſint. Apparentes vero earum ſemidiametri, quas ex Veterum & Neotericorum ſententia propoſui, etſi fortè paucis ſcrupulis ſecundis, vel augeri poſſint vel minui, vix tamen ob id magnitudines earum à Nobis demonſtratas variant; adeo ut de iſtarum veritate dubitandum non ſit.

Reliquum nunc eſt ut de magnitudine inerrantium Stellarum ad Sphæram magnam Terræ nonnihil agamus.

ELEM. XIX. *Magnitudo Stellarum inerrantium ad Terræ Sphæram, colligitur ex Stellarum inerrantium, & Terræ Sphæræ diametris, in eadem menſura datis.*

Eſt enim per ultimam duodecimi *Euclidis*, ut cubus ex diametro Sphæræ Terræ, ad cubum è diametro Stellæ inerrantis; ita Sphæra Terræ, ad Globum Stellæ inerrantis. Et per 19 Quinti *Euclidis*, ut cubus ex ſemidiametro Sphæræ Terræ, ad cubum è ſemidiametro Stellæ inerrantis, ita Sphæra Terræ, ad Globum Stellæ inerrantis. Appello autem *Terræ Sphæram*, ſphæricum corpus mente conceptum cujus circulus maximus eſt magnus orbis Terræ.

ELEM. XX. *Semidiameter apparens Stellarum inerrantium primæ magnitudinis eſt ſcrup.* 0′ 30″. *Verus autem ſemidiameter, eſt* 40712 *ſemidiametrorum Terræ.*

Semidiametrum apparentem Stellarum inerrantium primæ magnitudinis, *Albategnius* definit ſcrupul. 0′ 45″; & *Tycho Brahæus* uno ſcrupulo primo: Nos ſcrupulo primo dimidio. Nam per Tubum Opticum apparet adhuc multò minor. Porrò ex hoc apparente ſemidiametro & ſemidiametro Sphæræ Stellarum inerrantium, 280000000 ſemidiametrorum Terræ, colligitur ſemidiameter verus 40712 ſemidiametrorum Terræ. Nam

Vt 10000000 ad 1454 tangentem ſcrup. 0′ 30″; ita 280000000, ad 40712. Eſt autem ſemidiameter Sphæræ Terræ $1498\frac{1}{2}$ ſemidiametrorum Terræ. Itaque ſemidiameter Sphæræ Terræ, eſt ad ſemidiametrum Stellarum fixarum magnitudinis primæ, ut $1498\frac{1}{2}$ ad 40712. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. XXI. *Stella fixa primi honoris major eſt Sphæra Terræ viceſies millies & quinquagies-ter.*

Cubus enim ex ſemidiametro Stellæ fixæ primæ magnitudinis eſt 67478794224128; & cubus è ſemidiametro Sphæræ Terræ

3364-

3364884747. Est autem hic in illo vicibus 20053. Itaque Stella fixa primi honoris major est Sphærâ Terræ vicibus 20053. Quod erat ostendendum.

Hanc vastam fixarum Stellarum primi ordinis magnitudinem admirari nobis licet; detrectare verò ei fidem, non licet. Convenit enim non modò cum Geometriæ principiis, verùm etiam cum ipsius Architecti proprietatibus, quæ sunt *immensum* esse & *infinitum*; adeo ut hæ ex illa facilè intelligantur. Agnoscamus igitur ex hac stupenda inerrantium Stellarum magnitudine, Conditorem earum esse immensum illum & infinitum Deum, qui non tantùm *cælum & terram implet*; *Jerem.* 23. v. 25, sed quem *cæli cælorum capere nequeunt*, 1. *Reg.* 8. 27. Obstupescamus quoque ad infinitam ipsius *Potentiam*, eamque submissè colamus & religiosè veneremur.

ELEM. XXII. *Semidiameter apparens Stellarum fixarum secundi honoris est scrupul.* 0′ 20″. *Sed verus semidiameter est* 27132 *semidiametrorum Terræ.*

Nam ut 10000000 ad 969 tangentem scr. 0′ 20″; ita 280000000 ad 27132. Est autem semidiameter Sphæræ Terræ 1498¼ semidiametrorum Terræ. Ergo semidiameter Sphæræ Terræ est ad semidiametrum Stellarum fixarum secundi honoris, ut 1498¼ ad 27132. Quod erat ostendendum.

ELEM. XXIII. *Stella fixa secundi honoris excedit Sphæram Terræ quinquies mille nongentis & triginta quinque vicibus.*

Cubus enim ex semidiametro fixæ Stellæ secundi honoris est 19973097643968; & cubus ex semidiametro Sphæræ Terræ est 3364884747. Est autem hic in illo vicibus 5935. Quod erat ostendendum.

ELEM. XXIV. *Semidiameter apparens Stellarum inerrantium tertii ordinis est scrup.* 0′ 15″. *Semidiameter autem verus est* 20356 *semidiametrorum Terræ.*

Nam ut 10000000 ad 727 tangentem scrup. 0′ 15″; ita 280000000

ad 20356. Atqui ſemidiameter Sphæræ Terræ eſt in eadem menſura 1498 ⅓. Eſt itaque ſemidiameter Sphæræ Terræ ad ſemidiametrum Stellarum fixarum tertii ordinis, ut 1498 ⅓, ad 20356. Quod erat oſtendendum.

ELEM. XXV. *Stella fixa tertii ordinis major eſt Sphæra Terræ bis millies, quingenties & ſexies.*

Cubus enim ex ſemidiametro fixæ Stellæ tertiæ magnitudinis eſt 8434849278016, & cubus ex ſemidiametro Sphæræ Terræ eſt 3364884747. Hic verò eſt in illo vicibus 2506. Itaque Stella fixa tertii ordinis excedit Sphæram Terræ bis-millies quingenties & ſexies. Quod erat oſtendendum.

ELEM. XXVI. *Semidiameter apparens Stellarum fixarum quarti ordinis eſt ſcr. 0′ 10″. Sed ſemidiameter verus eſt 13580 ſemidiametrorum Terræ.*

Nam ut 10000000 ad 485 tangentem ſcrup. 0′ 10″; ita 280000000 ad 13580. Semidiameter verò Sphæræ Terræ eſt particularum earundem 1498 ⅓. Itaque ſemidiameter Sphæræ Terræ eſt ad ſemidiametrum fixarum Stellarum quarti ordinis, ut 1498 ⅓ ad 13580. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. XXVII. *Stella fixa quarti ordinis major eſt Sphæra Terræ ſeptingenties, quadragies & quater.*

Cubus enim ex ſemidiametro fixæ Stellæ quarti honoris eſt 2504374712000, & cubus ex ſemidiametro Sphæræ Terræ eſt 3364884747. Hic autem metitur illum vicibus ſeptingentis & quadraginta-quatuor. Quamobrem Stella fixa quarti ordinis excedit Sphæram Terræ vicibus 744. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. XXVIII. *Semidiameter apparens Stellarum fixarum quinti ordinis eſt ſcrupul. 0′ 5″. At verus ſemidiameter eſt 6776 ſemidiametrorum Terræ.*

Nam ut 10000000 ad 242 tangentem ſcrup. 0′ 5″; ita 280000000 ad 6776. Eſt autem ſemidiameter Sphæræ Terræ particularum earundem

dem 1498$\frac{1}{2}$. Quapropter ſemidiameter Sphæræ Terræ eſt ad ſemidiametrum fixarum Stellarum quinti ordinis ut 1498 $\frac{1}{2}$ ad 6776. Quod erat demonſtrandum.

ELEM. XXIX. *Stella fixa quinti ordinis eſt major Sphęra Terrę nonageſies & bis.*

Cubus enim ex ſemidiametro fixæ Stellæ quintæ magnitudinis eſt 311114456576, & cubus ex ſemidiametro Sphæræ Terræ eſt 3364884747. Eſt autem hic in illo nonageſies eſt bis. Quare Stella fixa quinti ordinis excedit Sphæram Terræ nonageſies & bis. Quod erat oſtendendum.

ELEM. XXX. *Semidiameter apparens Stellarum fixarum ſexti ordinis eſt ſcrupul.* 0′ 2″$\frac{1}{2}$. *Verus autem ſemidiameter eſt ſemidiametrorum Terrę* 3388.

Nam ut 10000000 ad 121 tangentem ſcrup. 0′ 2″ $\frac{1}{2}$, ita 28000000 ad 3388. Semidiameter verò Sphæræ Terrę eſt particularum earundem 1498$\frac{1}{2}$. Ergo ſemidiameter Sphæræ Terræ eſt ad ſemidiametrum fixarum Stellarum ſexti ordinis, ut 1498$\frac{1}{2}$ ad 3388. Quod erat oſtendendum.

ELEM. XXXI. *Stella fixa ſexti ordinis excedit Sphęram Terrę undecies & unius ſemiſſe.*

Nam cubus ex ſemidiametro Stellæ fixæ ſexti ordinis eſt 38889-307072, & cubus ex ſemidiametro Sphęræ Terræ eſt 3364884747. Eſt autem hic in illo vicibus 11 $\frac{1}{2}$. Ergo fixa Stella ſexti ordinis excedit Sphæram Terræ vicibus 11$\frac{1}{2}$. Quod erat demonſtrandum.

Hoc modo ſe habent Stellarum fixarum magnitudines ad Terram; quæ etſi toto ferè cœlo differant ab iis quas veteres & neoterici Aſtronomi hucuſque prodiderunt, proximè tantum cum rei veritate conveniunt. Deductæ enim ſunt ex apparentibus octavæ Sphæræ, & Stellarum ei adhærentium Diametris: quos certum eſt aut veros eſſe, aut ad veritatem quamproximè accedere. Accurata enim eorum menſura, ob immanem octavæ Sphærę & Stellarum fixarum vaſtitatem, obtineri

 haud-

haudquaquam potest. Sufficit verò nobis ea quam supra demonstravimus; ideoque oportet nos non tantùm eâ esse contentos, sed & Deo Opt. Maximo ex animo gratias agere, quòd post tot exacta ab Orbe condito secula, jam demum nobis eam manifestare est dignatus.

Hucusque per Dei Opt. Max. gratiam, quâ brevitate & perspicuitate potui, totam *Uranometriam* pertractavi. Exposui enim quæcunque ad *Cæli* & *Corporum Cælestium Dimensionem* pertinent, eaque firmissimis demonstrationibus munivi. Veritatem ubique sum sectatus, ideoque à vanis speculationibus, & fictis hypothesibus abstinui. Finis mihi non alius propositus, quàm gloria Dei, & multorum ædificatio. Oro igitur Deum Opt. Max. in Iesu Christi nomine, ut hunc meum laborem acceptum habeat, eumque multis utilem esse concedat; quò admiranda ipsius Opera, in lucem à me protracta & per totum Terrarum orbem sparsi, omnibus patescant; in laudem gloriosæ & infinitæ ipsius Potentiæ, per Iesum Christum Dominum Nostrum; qui est verus ille Deus in omnia secula laudandus.

AMEN.

Πάντοτε δόξα Θεῷ.

ERRATA quæ in numeris inter relegendum deprehendimus, Lector benevolus sic corrigat.

P*Ag.* 11. *lin.* 9. *pro* 51 50′ *lege* 51 52′. *pag.* 14. *l.* 26. *pro* 0 59′ 41″ *leg.* 4 59′ 41″. *p.* 21. *l.* 20. *pro* 35 57″ *leg.* 25′ 57″. *p.* 30. *l.* 7. *pro* 56 25′ *leg.* 56 27′. *p.* 32. *l.* 24. *pro* 23 10′ 44″ ♌ *leg.* 23 13′ 44″ ♌. *p.* 33. *l.* 23. *pro* 22 4′ 48″ ♍ *leg.* 22 4′ 38′ ♍. *p.* 34. *l.* 4. *pro* 1 52′ 52″ *leg.* 1 25′ 52″. *p.* 41. *l.* 13. *pro* 2 38′ 33″ ♏ *lege* 1 38′ 33″ ♏. *p.* 42. *l.* 27. *pro* 3 28 53′ 57′ *lege* 3 28 54′ 57″. *p.* 54. *l.* 16. *pro* B C I *lege* C B I. *p.* 62. *l.* 1. *pro* 1 35′ *leg.* 1 36. *p.* 69. *ult.* *pro* 27′ 40″ *lege* 27′ 44″. *p.* 87. *l.* 8. *pro* 4′ 50″ *leg.* 4′ 53″. *Pag.* 95 *l.* 7. *pro* 383 *lege* 283. *p.* 120. *l.* 3. *post* 20000, adde, *Media igitur* A E, *est partic.* 10000. *p.* 127. *l.* 22. *pro* 4367 *lege* 4363.

LVGDVNI BATAVORVM,

Ex Officinâ Typographica GVILIELMI CHRISTIANI. ANNO DOM.

cIↄ Iↄ c. xxxi.